

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Praelvsio Chronologiae Fvndamentalis

Frank, Johann Georg

Goettingae, 1774

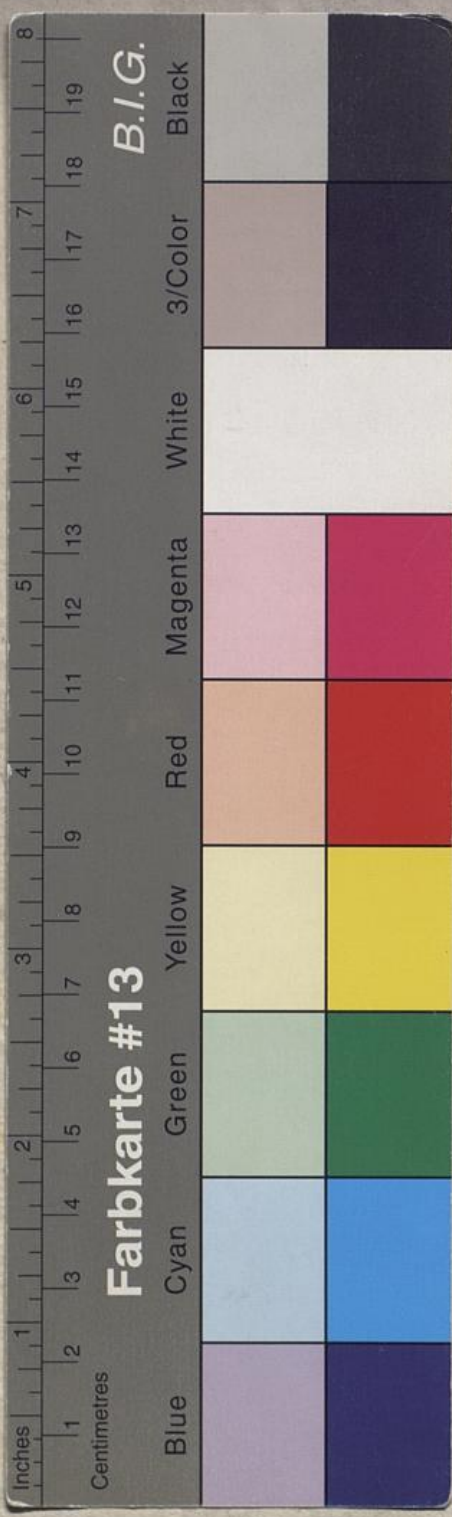
VD18 10151087

urn:nbn:de:gbv:45:1-16434

Ge **IV**

20

CHRONOLOGICAL
INDEX

1700

1701

1702

1703

1704

1705

1706

1707

PRAELVSIO
CHRONOLOGIAE
FVNDAMENTALIS,

QVA OMNES ANNI AD SOLIS ET LVNAE CVRSVM
ACCVRATE DESCRIBI,
ET NOVILVNIA A PRIMORDIO MVNDI AD NOSTRA
VSQVE TEMPORA ET AMPLIVS OPE EPACTARVM
DESIGNARI POSSVNT:
IN CYCLO IOBELEO BIBLICO DETECTAE ET
AD CHRONOLOGIAM TAM SACRAM QVAM
PROFANAM APPLICATAE

A

IOHANNE GEORGIO FRANK

SVPERINT. DIOECES. HOHNSTED. ET MEMBRO ORDIN.
INSTITVTI REGII HIST. GOETTINGENS.

CVM PRAEFATIONE

IOHANNIS CHRISTOPHORI GATTERER

AVGVSTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE REGIS ET ELECTORIS
BRVNSV. LVNEB. A CONSILIIIS AVLICIS, HISTOR.
PROFESSORIS GOETTING. ET INSTITVTI REGII
HIST. GOETTING. DIRECTORIS.

GOETTINGAE,
APVD ABRAH. VANDENHOEK VIDVAM,
MDCCLXXIV.

PRÆFATIO
CHRONOLOGICAL
FUNDAMENTALIS

THE AUTHOR'S INTENTIONS IN WRITING THIS
WORK ARE TO BRING TO LIGHT THE
DIFFERENCES WHICH EXIST IN THE
CHRONOLOGICAL SYSTEMS OF THE
DIFFERENT NATIONS AND TO SHOW
THEIR CONNECTION AND DEPENDENCE
ON EACH OTHER.

BY
JOHN CHRISTOPHER WATTS

OF THE
UNIVERSITY OF OXFORD

GOTTINGEN
AND LEIPZIG
MDCCLXXIV

ILLVSTRISSIMO VIRO
BENEDICTO EX BARONIBVS
DE BREMER

POTENTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE REGIS

A CONSILII INTERIORIBVS

ET

IN TERRIS GERMANICIS

STATVS MINISTRO

MAGNO PATRONO SVO

SALVTEM ET OMNIS GENERIS FELICITATEM

DEVOTA MENTE PRECATVR

IOHANNES GEORGIUS FRANK.

ILLVSTRISSIMO VIRO
BENEDICTO EX BARONIBVS
DE BREMER

POTENTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE REGIAE

A CONSILIO INTERIORIBVS

ET

IN TERRIS GERMANICIS

STATVS MINISTERIO

MAGNO PATRONO SVO

SALVTEM ET OMNIS GENERIS FELICITATEM

DEOTA MENTE PROCAVAT

JOHANNES GEORGIVS KEAT

ILLVSTRISSIME VIR
PATRONE SVMMME, OMNIQVE
HONORIS CVLTV COLENDE!

 Nunquam eo audaciae procederem, hasce minutas plagulas nomini TVO illustrissimo dicare, nisi ipse pro TVA benignitate, eruditione & clementia auctor quasi & suavor, illas in lucem edendi, fuisses. Octo iam anni sunt praeterlapsi, cum mihi ex gratia TVA licitum fuit, de materia in his contenta tecum communicare. Laudabas tunc temporis meum inceptum, chronologiam sacrae Scripturae, quae tam multis hodie offensionis est, maiori luce affundendi, eamque ut indubiam & totius chronologiae fundamentum proponendi. Atque id mihi calcar addebat, inceptum meum eo acrius profsequendi, & totum opus chronologicum tam sacrum, quam profanum, a me iam elaboratum, & a Consistorio nostro regio summe venerando approbatum, in lucem emittendi; cum vero nemo esset, qui sumtus ad edendum ob multas intricatas tabulas suggerere vellet, pene opus hoc
magnū

magni & diuturni laboris plane in obscuro mansisset. A TE
autem, Vir illustrissime, anno praeterlapso denuo incitatus, opus
plenius & prolixius in compendium retraxi. Atque hoc idem est,
quod TIBI nunc eo confidentius adscribere audeo, quod natales
suos TIBI quasi debeat; cuius splendidissimum nomen iam satis
esse potest, his paginis in mundo erudito auctoritatem compa-
rare: quam humillime petens, ut eas patrocinio TVO valido
digneris, simul implorans providam Dei curam, ut te prote-
ctorem & promotorem optimarum litterarum & artium aequae
ac status nostri regii fulcrum in omni incolumitate ad supre-
mam usque senectutem seruet. Dabam Hobnstedii d. XXVI
Septembris. MDCCLXXIV.

LECTO.

LECTORI BENEVOLO

S.

Offertur Tibi, Lector, epitome operis magni & ampli, in quo efficiendo FRANKIUS noster, vir senio ac munere non magis, quam meritis doctrinaque venerabilis, & inter principes Chronologorum non huius tantum aetatis, sed reliquarum etiam omnium merito numerandus, plus tringinta annorum operam studiumque consumpsit. Opus ipsum Frankius ante hos octo circiter annos cum Instituto Regio Historico, cuius sedes Gotingae est, communicavit, quia fama & auditione acceperat, esse etiam Chronologiam in earum scientiarum numero, quas accuratius pleniusque explicandas Societas nostra historica susceperit. Sodalium deinde nostrorum numero adscriptus, opus suum chronologicum acriori ac diligentiori disquisitioni nostrae tradidit; quumque varia subinde a variis contra illud monita essent, doctis semper & ad rem apposite respondit, quaedam etiam mutavit. Quibus rebus factum est, ut opus Frankianum luce publica haud indignum a nobis iudicaretur. Ne quid vero in re tam graui tamque multiplicis utilitatis, si modo vera & omni ex parte absoluta sit, festinatione peccetur; placuit & nobis & auctori, in praesenti epitomen operis, non opus ipsum edere: eo quidem consilio, ut omnium Chronologiae sententiarum iudicia sententiasque exquirere nobis ac cognoscere liceat. Rogat itaque auctor, rogamus & nos, immo prouocamus omnes huius aetatis Chronologos, ut quid de instituto Frankiano sentiant, aperte pleneque dicere haud grauentur.

Ac praenideri quidem nonnulla, quae contra auctorem monebuntur, possunt, quae vero, quia praeuidentur, minus nocebunt. Erunt sine dubio, qui fieri non posse iudicent, ut ad cyclum iobeleum, in quo explicando sodalis noster elaborauit, tamquam ad normam, Sacra Scriptura Veteris Testamenti annos numerauerit, quia ipsa haec Scriptura Sacra nullibi se hoc fecisse dicat. Est sane hoc aliquid, at leue tamen, quantum ego quidem existimo. Nemini enim, rei perito mirum videbitur, annorum iobeleorum, quos prisci Iudaei celebrauerunt, mentionem non fieri, quia nos quoque festorum dierum, temporibus semel statis celebratorum, mentionem in rerum gestarum commentariis facere non soleamus, nisi quid memoratu dignum, diebus istis acciderit. Nemo certe Historicorum sanae mentis in annales referet, Christianos A. 1774 Pentecostes sacra obisse: at referet profecto, cum de expugnatione Constantinopolis Turcica, neque Paschatos Iudaici mentionem omittet, cum de expugnatione Hierosolymorum Romana ei dicendum erit. Pari modo eiusmodi in rebus sacros etiam Historicos esse versatos consentaneum est. Quare anno Hiskiae regis XV annum iobeleum celebratum esse haud obscuris vestigiis

giis indicant: 2 Reg. XIX, 29. coll. Es. XXXVII, 30. (vid. auctor noster infra c. II, §. 31). Neque salua esse Respublica Iudaeorum sine computatione perpetua annorum iobeleorum potuisset, quia, ut hoc vnum afferam, in ea computatione rerum contractarum omnis ratio, iustitia ac fides posita erat. Hebdomadalis etiam periodus Danielis aperte ad hoc calculandorum annorum genus respicit: ut taceam, quod ex Iosepho & aliunde constat, post captiuitatem quoque Babylonicam Iudaeos iobeleam annorum numerandorum rationem adhuc secutos esse.

Sed haec, ut dixi, leuia videbuntur. Grauiora afferet, qui quaerant: vnde Moses eam, quae in cyclo iobeleo cernitur, ad solis ac lunae cursum tam accurate dimetiendorum comparandorumque annorum scientiam acceperit? A DEO ipso, solis ac lunae fabricatore, si responderis, non omnibus nostrae aetatis Bibliorum Interpretibus satisfacies. Ergo ab Aegyptiis, quorum artibus ac scientiis Moses a puero eruditus est? Bene recteque dixeris; at sic in Scyllam incidet, vitando Charybdin: erit enim nunc euincendum, Aegyptios iam Mosis aetate Astronomiae tanta floruisse scientia, quanta cyclo iobeleo inesse existimetur. Diodorus quidem I, 50, expressis verbis testatur, quod etiam aliunde constat, Thebaeos, qui vetustissimos se omnium mortalium esse praedicarent, dies non ad lunae, sed solis motum exigentes, tricenos mensibus dies tribuisse, & post duodecimum quemque mensem quinque dies CVM QVADRANTE intercalasse. Certum est ergo, & ex Iuliana etiam inde a Caesare ad nos vsque propagata anni forma cognoscitur, Aegyptios subtilissimam anni solaris cognitionem habuisse: at habuisse iam Mosis tempore, de hoc tamen fortasse erunt, qui vel dubitent vel disceptent.

Atque haec & id genus alia forte operi Frankiano obiici posse praeuideo; quae vero nunc integra Lectoribus relinquam, ne quid iis praeripuisse videar. Id tamen nemini vel obscurum esse poterit vel dubium, Periodum Frankianam, hoc est Iobeleam, pro optima commodissimaque Chronologia fundamentali, qua Historici aegre carent, habendam esse. Iuliana enim Periodus, qua adhuc, necessitate coacti, vitimur artificialis tantum & iulianis annis accommodata est; contra Periodus Iobelea historica est & tropica: & erit tum etiam Iulianae Periodo anteposenda, si, praeter omnem spem atque expectationem, non historico-biblica esse deprehendatur: est enim ac manebit tropica.

Atque haec haecenus. Vale, Beneuole Lector, & auctori mihi que, quantum iuste fieri poterit, faue. Gottingae d. 29. Sept. A. 1774.

CAP. I.

DE

CHRONOLOGIA IOBELEA TECHNICA.

§. I.

Multa quidem & fere innumera iam prostant systemata chronologica, de quibus autem, si verum dicere licet, nullum adhuc prolatum est, quod extra omne dubium positum sit; cuius ratio praecipua esse videtur defectus chronologiae fundamentalis, qua primus mundi annus & omnes sequentes secundum solis & lunae cursum accurate describi possent. Scaliger quidem per periodum Iulianam id intendit. Quoniam autem ista periodus non cum primordio mundi incipit, sed illud longe praecedit, & non ex annis solaribus exactis, sed ex mere Iulianis constat, atque non historica, sed mere hypothetica est; hinc etiam pro fundamento chronologiae inseruire non potest. Interim haec periodus aurea mihi occasionem dedit, veram chronologiam fundamentalem detegendi, & quidem in periodo Iobelea, quam Deus ipse in sacra scriptura docuit. Quo magis mirum hoc videatur, eo certius in his paginis demonstrabo, hanc periodum cum anno mundi primo, quem ipsa sacra scriptura designat, incipere, cum solis & lunae cursu aequaliter procedere, & per epactas, quas accuratissime describit, nouilunia & plenilunia per omnes mundi annos indicare, ideoque fundamentum totius chronologiae constituere. Faciam autem hoc tantummodo praeludendo, plenius autem exhibebo, si hae paginae assensum orbis eruditi consequentur.

A

§. 2.

§. 2.

Periodus Iobelea est cyclus septies septem seu 49 annorum lunae solarium, qui in perpetuo & aequali circuitu annos, menses & dies secundum solis & lunae cursum, per epactas accurate designat. Haec periodus prae omnibus aliis id praecipui habet, quod a Deo ipso docta & populo Israelitico per Mosen tradita sit. Sic enim loquitur Deus ad Mosen: Numerato annorum Sabbathicorum septem, ut septem anni septies numerentur, & tempus horum septem annorum facit quadraginta nouem annos. Tunc tubam per totam terram personare iubeas decimo die septimi mensis die eodem expiationis, & annum anni huius quinquagesimi sanctum habeto, nam annus hic quinquagesimus, est annus vester Iobeleus. Leuit. XXV. 8. 9. 10.

§. 3.

Hoc praecipuum Dei vt recte intelligatur, sequentia sunt notanda & probanda: 1) tempus Iobeleum esse tempus cyclicum ex 49 annis constans & cum autumno iniens.

2) annos huius cycli non esse mere lunares, sed lunae-solares, & tam ad lunam, quam ad solem per epactas numerari.

3) annum 50 esse annum lunarem prolongatum & a 49 annis solaribus non distinctum, sed in his inclusum ideoque emboly-maeum, seu intercalarem.

4) Intercalationem huius anni non demum in fine cycli sed quotannis factam esse.

5) Annum Iobeleum esse annum seu partem anni quinquagesimi lunaris & cum die vndecimo mensis septimi huius anni incipere & ad finem cycli cum 49mo anno solari excurrere.

§. 4.

Tempus Iobeleum esse cyclum temporis, a nemine quidem in dubium vocatur, de eo autem certatur, ex quot & qualibus annis hic cyclus constet. Siquidem a nonnullis ad 50, ab aliis vero ad 49 annos numeratur, quos alii pro annis lunaribus, alii pro solaribus reputant. Quae lis autem facile dirimi potest. Quodsi enim tempus Iobeleum est cyclus temporis, id etiam ex numero annorum consistere debet, qui, certa temporis

temporis mensura dimensi, circularem ambitum constituunt. Quis vero hoc de tempore 50 annorum dicere queat? faciunt quidem hi anni certum spatium, sed non circulum temporis; id vero de 49 annis valet, qui per septem dimensi in septimo anno sabbathico instar circuli clauduntur. Hinc cyclum Iobeleum ex 49 annis consistere necesse est. Id quod Deus etiam ipse innuit, quando expressis verbis dicit: *Numerato septem annos, ita ut septem septies numerentur, qui faciunt annos 49.* Quo anni tempore vero hic cyclus & omnes anni illius inierint, id ex initio annorum sabbathicorum & Iobeleorum optime colligi potest. Cum enim isti tempore autumnali post collectionem omnium terrae frugum inirent, hinc cyclum ipsum & omnes eius annos a tempore autumnali inuisse necesse est. Ideo etiam primus dies mensis septimi, qui erat primus anni civilis, festus habebatur ob anni initiationem Leuit. XXIII. 24.

§. 5.

Porro nunc inquirendum, quales hi 49 anni sint, num lunares, an solares, an vero lunae-solares seu lunares solaribus aequati. Id ut eo commodius fieri possit, prius de annis ipsis & eorum formis aliquid dicendum est.

Annus est vel lunaris vel solaris, vterque autem vel naturalis, seu astronomicus, vel civilis. Annus solaris naturalis est tempus, quo sol ambitum suum tropicum absoluit; Civilis autem, quo in vita civili diebus plenis numeratur. Anni naturalis longitudo ab astronomis varie describitur. Dionysius mathematicus, qui 285 annos ante Christum natum vixit, definit annum per 365 d. 5 h. 49', idemque faciunt plerique mathematici nostri temporis. Cassini autem, qui ex comparatione plurium annorum longitudinem mediam veram inuenit, definit annum per 365 d. 5 h. 48' 54" cui etiam prope accedit Wurzelbau in tabulis suis solaribus, quas ille ex observationibus trecentorum annorum formauit, itemque Tycho & Longomontanus longitudinem anni per 365 d. 5 h. 48' 55" describunt, & eandem esse longitudinem annorum cycli Iobelei ex epactarum computo deinde apparebit.

Annus civilis solaris ex 365 diebus praecise, & quoniam supergredientes horae & minutae collectae quouis quarto anno fere diem constituunt, is quarto anno annumeratur, qui exinde ex 366 diebus constat, atque haec est forma annorum civilium Iulianorum, quae cum iam anti-

quis Aegyptiis, vt Diodorus memorat, nota fuit, verifimillimum est, etiam Iudaeis cognitam fuisse; differunt autem hi anni ciuiles ab astronomicis quouis quarto anno $44' 23'' 44'''$, quae superflue intercalatae sunt, & in 130 annis iterum diem conficiunt, qui tunc tollendus est, vt anni isti Iuliani astronomicis coaequantur.

§. 6.

Annus lunaris definitur per duodecim menses lunares, quorum quisque ex 29 d. 12 h. $44' 3'' 11'''$ constat, & synodicus dicitur, qui que duodecies sumti faciunt $354' d. 8 h. 48' 38'' 12'''$ atque haec est longitudo media anni lunaris, secundum quam etiam in computatione epactarum in cyclo Iobeleo numeratur. In computo ciuili autem menses lunares alternatim ad 30 & 29 dies numerantur, qui duodecies sumti faciunt 354 dies praecise, ex quibus annus lunaris ciuilis constat.

§. 7.

Ex compositione anni solaris & lunaris existit forma anni lunae-solaris, si nempe anno lunari tantum adiicitur, quantum ad illum eum anno solari adaequandum sufficit, menses vero ad rationem mensium lunarium numerantur.

Quodsi annus lunaris naturalis cum anno solari naturali comparatur, ille breuior hac inuenitur ad 10 d. 21 h. $0' 15'' 52'''$ atque hic illum tantum supergreditur, qui numerus supergrediens *epacta annua* dicitur

$$365 \text{ d} + 5 \text{ h.} + 48' + 54'' + 4''' = \text{anno naturali solari}$$

$$354 \quad + 8 \quad + 48 \quad + 38 \quad + 12 = \text{anno naturali lunari}$$

$$10 \text{ d.} \quad 21 \text{ h.} + 0' + 15'' + 52''' = \text{epacta annua.}$$

Hae epactae annuae quadragies nouies sumtae faciunt 532 d. 21 h. $12' 57'' 18'''$. Idem numerus euenit, quando 49 anni lunares naturales a tot annis naturalibus solaribus subtrahuntur.

$$17896 \text{ d} + 20 \text{ h} + 56' + 9'' + 6''' = \text{annis 49 solar. natural.}$$

$$17363 \quad + 23 \quad + 43 \quad + 11 \quad + 48 = \text{— 49 lunar. natural.}$$

$$532 \text{ d.} \quad 21 \text{ h.} + 12' + 57'' \quad 18''' \text{ epactae 49 annor.}$$

Hic

Hic numerus epactarum aequalis est 18 mensibus synodicis 1 d. 8 h.

$$354 \text{ d} + 8 \text{ h} + 48' + 38'' + 12''' = \text{anno lun. natur.}$$

$$177 + 4 + 24 + 19 + 6 = 6 \text{ Mensib. synod. Iunar.}$$

$$531 \text{ d} + 13 \text{ h} + 12' + 57'' + 18''' = 18 \text{ Mensib. synod.}$$

$$532 + 21 + 12 + 57 + 18 = \text{epact. 49 annorum}$$

$$1 \text{ d} + 8 \text{ h} \quad 0 \quad 0 \quad 0$$

§. 8.

Atque sic quidem comparatum est cum epactis astronomicis vtrorumque annorum naturalium. Si vero 49 anni lunares civiles cum totidem annis solaribus Iulianis aut naturalibus comparantur, tunc eveniunt 551^{d.} 6 h. pro Iulianis & 550^{d.} 21 h. pro naturalibus, & si haec comparatio instituat cum 49 annis solaribus communibus, epactarum numerus est 539 d.

$$17897 \text{ d} 6 \text{ h} = 49 \text{ annis Iulian.}$$

$$17885 = 49 \text{ ann. sol. civil.}$$

$$17346 \text{ — } = 49 \text{ ann. lun. civil.}$$

$$17346 = 49 \text{ ann. lun. civil.}$$

$$551 \text{ d. 6 h} = \text{epact.}$$

$$539 = \text{epact.}$$

$$17896 \text{ d. 21 h} = 49 \text{ annis natur. solar.}$$

$$17346 \text{ — } = 49 \text{ ann. lun. civil.}$$

$$550 \text{ d. 21 h} = \text{epact.}$$

§. 9.

Si epactae anno lunari adiiciuntur, aequatur ille anno solari. Sic 49 anni lunar. naturales aequantur 49 annis solaribus astronomicis, si illis adicias 532 d. 21 h. + 12' 57'' 18''', si vero addis 551 d. 6 h. aut 550 d. 21 h. aut 539 dies, annis 49 lunaribus civilibus, aequantur illi in primo casu totidem Iulianis, in secundo totidem naturalibus & in tertio totidem civilibus communibus annis. Atque hi anni aequati dicuntur anni lunae-solares, qui secundum menses lunares, epactis intercalatis, numerantur, ad quam anni formam anni cycli Iobelei computantur.

§. 10.

Annos cycli Iobelei secundum menses & annos lunares numerari debere, id tam ex annis huius cycli ipsis, quorum $50\frac{1}{2}$ constituunt 49 solares, & a mense septimo anni lunaris incipiunt, quam ex tota computatione mensium biblica, qui a nouilunio numerantur, imo ex ipsa Dei ordinatione annos secundum menses lunares numerandi Exod. XII. 2., apparet. Quod autem anni cycli Iobelei non secundum meros annos lunares sed potius lunae solares numerandi sint, id partim ex initio partim ex fine huius cycli iudicandum est. Omnes enim anni huius cycli certum & determinatum initium habebant, mensem nempe septimum autumnalem, quod fieri non potuisset, si hi anni mere lunares fuissent, quippe qui omnes anni tempestates suo circulo permeant. Patet id etiam ex fine cycli Iobelei, qui certa & iusta temporis norma esse debebat, qua anni & tempora festa rite definiiri & cum motu non tantum lunae sed & solis in aequabili statu conseruari possent, quod fieri non potuisset, si cyclus meris annis lunaribus constitisset, qui solaribus breviores sunt & in 32 annorum spatio, totum annum ab his recedunt; quomodo vero hac ratione festa Iudaeorum stas temporibus celebrari potuissent?

§. 11.

Ad hanc anni formam Moses iam in historia creationis respexisse videtur, quando dicit: *Deum solem & lunam tanquam lumina posuisse, ut dies & annos constituerent*, annos nempe non solum lunares sed etiam solares, seu lunae-solares. Ne autem dubium amplius remaneat, demonstrabo hanc formam lunae solarium annorum esse perpetuam ac propriam sacrae scripturae formam in annis computandis. Prouoco hic tantummodo ad annum diluuii, quem Moses tam accurate secundum dies & menses describit, ut hic quasi normam videatur proposuisse, ad quam omnes anni scriptorum sacrorum numerandi sint. Numerat Moses priores sex menses huius anni ad 30, reliquos 6 autem ad 29 dies, atque his in fine 11 dies epagomenos adiicit. Prius apparet ex 150 diebus, quibus aqua super terram stetit, qui aequae 5 menses 30 dierum constituunt, a 17 nempe secundi mensis ad 17 septimi mensis, posterius vero ex caeteris diebus, quos Moses numerat, & ex perpetua eius consuetudine annos secundum menses lunares computandi, quorum 6 ex 30 & reliqui 6 ex 29 diebus constant. Ad maiorem euidenciam sequens schema anni diluuii proposui.

Annus

Annus diluuii

Menf.	dies		
1	30		
	16		
2	1	}	17 dies mensis secundi initium diluuii
	13		
3	30	}	150 dies, quos aqua simul cum 40 diebus pluuiialibus super terram stetit vsque ad 17 septimi mensis
4	30		
5	30		
6	30		
	16		
7	1	}	17 ^{mus} dies septimi mensis
	12		
8	29	}	71 dies vsque ad primum diem decimi mensis, quo cacumina montium apparebant
9	29		
	1		primus dies decimi mensis
10	28	}	40 dies a primo decimi mensis vsque ad diem, quo Noah coruum emisit
11	11		
	7	7	Noah post septem dies columbam emisit
	7	7	post alios septem dies idem fecit
	4	7	post alios septem dies vltimam emisit, quae non rediit
	3		
12	26	26	dies vsque ad finem anni lunaris.
	354	308	
Menf.			
1		30	primus mensis anni sequentis
2		27	27 ^{mus} dies secundi mensis, quo Noah ex arca exiit
		365	dies a principio diluuii vsque ad finem, qui aequales sunt anno solari.

Ex

Ex hac computatione anni diluuii distincte apparet, ab initio vsque ad finem eius 6 menses 30 dierum & 6 menses 29 dierum = 354 dies; ab initio autem diluuii ipsius vsque ad finem, ad 27 nempe secundi mensis posterioris anni, 365 dies effluxisse; ex quibus aperte sequitur, quod Moses hunc annum secundum formam anni Lunae-solaris numerauerit, quodsi enim tantummodo ad lunam numeraret, diluuii finis non in 27 sed in 16 secundi mensis caderet. Vt vero omne dubium euanescat, calendarium ex anno diluuii formatum & ad annum Iulianum aptatum adiunxi, quod instar calendarii biblici vniuersalis inferuire potest. Epactae in prima columna signatae, indicant dies nouiluniorum cuiusque mensis e regione positi. Sex menses priores constant ex 30 & sex posteriores ex 29 diebus, quibus in fine adiecti 11 dies epagomeni. Epacta anni diluuii 1656 est XIV & litt. Dom. B. & sequentis anni 1657 ep. XXV & litt. Dom. A. Nouilunium igitur cuiusque mensis anni 1656 cadit in diem 17^{mum} vti epacta adscripta XIV indicat. Numeramur nunc ab hoc die, qui est 9 Oct. mensis 30 dierum & insuper 16 dies vsque ad 17 secundi mensis, qui est 24 Nou. & feria 5, a quo diluuium ad indicationem Moysi, incipit. Numeramur porro ab hoc die 150 dies seu quinque menses 30 dierum vsque ad 17^{mum} septimi mensis diluuii, qui cadit in 23 April. Numeramur amplius ad mensem septimum 29 dierum supplendum 13 dies, & menses duos 29 dierum, qui sumtim faciunt 71 dies, & incidit in diem 1. decimi mensis a Mose indicati, qui est 3^{tius} Iulii, & cum epacta XIV praeposita, quae nouilunium indicat, accurate conuenit. Numeramur porro 40 dies indicatos, & incidit in 11^{mum} diem mensis vndecimi, qui est 11^{mus} Aug. Annumeramur adhuc 21 seu ter septem dies, & incidit in tertium diem mensis duodecimi, qui est 1 Sept. Adde ad hunc mensem 29 dierum supplendum 26 dies, & incidit in 27^{mum} Sept. cum quo annus 1656 clauditur, & annus 1657, cuius epacta est XXV cum 28 Sept. qui est dies nouilunii, incipit. Adnumeramur nunc mensem 30 dierum & 27 dies mensis secundi indicatos, & incidit in 23 Nou. fer. 5 cum quo diluuium finitum, sicut cum 24 Nou. anni antecedentis fer. 5 inceptum est. Ex his luculenter patet, diluuium per totum annum solarem stetit, & Moysen hunc annum secundum lunam & solem accuratissime numerare.

Calenda-

Calendarium biblicum ex anno dilunii Lunae-solari constructum.

Epactae	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Epag.d
1 O	Sept 23 g	23 b	22 d	22 f	21 a	20 c	22 e	20 f	19 g	17 a	16 b	14 c	12 d
2 XXIX	24 a	24 c	23 e (27 d)	23 g	22 b	21 d	23 f	21 g	20 a	18 b	17 c	15 d	13 e
3 XXVIII	25 b	25 d	24 f (17 d)	24 a	23 c	22 e	24 g	22 a	21 b	19 c	18 d	16 e	14 f
4 XXVII	26 c	26 e	25 g	25 b	24 d	23 f	25 a	(17 d) 23 b	22 c	20 d	19 e	17 f (7 d)	15 g
5 XXVI	27 d	27 f	26 a	26 c	25 e	24 g	26 b	24 c	23 d	21 e	20 f	18 g	16 a
6 XXV	28 e	28 g	27 b	27 d	26 f	25 a	27 c	25 d	24 e	22 f	21 g	19 a	17 b
7 XXIV	29 f	29 a	28 c	28 e	27 g	26 b	28 d	26 e	25 f	23 g	22 a	20 b	18 c
8 XXIII	30 g	30 b	29 d	29 f	28 a	27 c	29 e	27 f	26 g	24 a	23 b	21 c	19 d
9 XXII	1 a	31 c	30 e	30 g	29 b	28 d	30 f	28 g	27 a	25 b	24 c	22 d	20 e
10 XXI	2 b	1 d	1 f	31 a Jan.	30 c	1 e	31 g Marr.	29 a	28 b	26 c	25 d	23 e	21 f
11 XX	3 c	2 e	2 g	1 b	31 d Jan.	2 f	1 a Apr.	30 b	29 c	27 d	26 e	24 f (7 d)	22 g
12 XIX	4 d	3 f	3 a	2 c	1 e	3 g	2 b	1 c Mai.	30 d	28 e	27 f	25 g	
13 XVIII	5 e	4 g	4 b	3 d	2 f	4 a	3 c	2 d	31 e Jun.	29 f	28 g	26 a	
14 XVII	6 f	5 a	5 c	4 e	3 g	5 b	4 d	3 e	1 f Jul.	30 g	29 a	27 b	
15 XVI	7 g	6 b	6 d	5 f	4 a	6 c	5 e	4 f	2 g	1 a	30 b	28 c	
16 XV	8 a	7 c	7 e	6 g	5 b	7 d	6 f	5 g	3 a	2 b	31 c Aug.	29 d	
17 XIV	9 b	8 d	8 f	7 a	6 c	8 e	7 g	6 a	4 b	3 c	1 d	30 e	dies nouilun.
18 XIII	10 c	9 e	9 g	8 b	7 d	9 f	8 a	7 b	5 c	4 d	2 e	31 f	anni dilu- uii 1656
19 XII	11 d	10 f	10 a	9 c	8 e	10 g	9 b	8 c	6 d	5 e	3 f	1 g	
20 XI	12 e	11 g	11 b	10 d	9 f	11 a	10 c	9 d	7 e	6 f	4 g	2 a	
21 X	13 f	12 a	12 c	11 e	10 g	12 b	11 d	10 e	8 f	7 g	5 a	3 b	
22 IX	14 g	13 b	13 d	12 f	11 a	13 c	12 e	11 f	9 g	8 a	6 b	4 c	
23 VIII	15 a	14 c	14 e	13 g	12 b	14 d	13 f	12 g	10 a	9 b	7 c	5 d	
24 VII	16 b	15 d	15 f	14 a	13 c	15 e	14 g	13 a	11 b	10 c	8 d	6 e	
25 VI	17 c	16 e	16 g	15 b	14 d	16 f	15 a	14 b	12 c	11 d	9 e	7 f	
26 V	18 d	17 f	17 a	16 c	15 e	17 g	16 b	15 c	13 d	12 e	10 f	8 g	
27 IV	19 e	18 g	18 b	17 d	16 f	18 a	17 c	16 d	14 e	13 f	11 g	9 a	
28 III	20 f	19 a	19 c	18 e	17 g	19 b	18 d	17 e	15 f	14 g	12 a	10 b	
29 II. I	21 g	20 b	20 d	19 f	18 a	20 c	19 e	18 f	16 g	15 a	13 b	11 c	
30 I	22 a	21 c	21 e	20 g	19 b	21 d							

B

§.12.

§. 12.

Forma igitur annorum cycli Iobelei constituta & probata, quaeritur, quid de anno quinquagesimo, quem Deus sanctum haberi praecepit, censendum sit. Ad hanc quaestionem breuibus responderi potest; hunc annum non esse peculiarem, a 49 annis distinctum, sed embolymaeum ideoque in iis inclusum, vt sequens supputatio docet.

computatio astronom.

$$\begin{array}{r}
 17363 \text{ d.} + 23 \text{ h.} + 43' = 49 \text{ annis lun. natur.} \\
 (1) \quad 177 + 4 + 24 = 6 \text{ mens. synod.} \\
 \quad 354 + 8 + 48 = \text{anno Iobeleo} \\
 \hline
 17895 \text{ d.} + 12 \text{ h.} + 56' = 50\frac{1}{2} \text{ annis lun. nat.} \\
 17896 - + 20 + 56 = 49 \text{ annis solar. nat.} \\
 \hline
 1 \text{ d.} \quad 8 \quad - = \text{epact.}
 \end{array}$$

computatio ciuil.

$$\begin{array}{r}
 17346 = 49 \text{ annis lunar. ciuil.} \\
 174 = 6 \text{ mens. 29 dier. vsque ad mens. sept. anni lun. 50} \\
 (2) \quad 10 = 10 \text{ dies epagom. vsque ad vndec. mensis sept.} \\
 \quad 365 = \text{anno Iobeleo} \qquad \qquad \qquad 174 \\
 \hline
 17895 = 50\frac{1}{2} \text{ annis lunae nat.} \qquad (3) \quad 10 \\
 1 = \text{epact.} \qquad \qquad \qquad 365 \\
 \hline
 17896 = 49 \text{ annis solar. natur.} \qquad \qquad \qquad 1 \\
 \hline
 550 \text{ dies epagom. 49 annor.}
 \end{array}$$

Ex hac duplici computatione tam secundum annos naturales, quam ciuiles perspicue elucet, annum 50 lunarem in anno 49 solari esse inclusum, imo illum ipsum constituere, quia secundum computationem ciuilem annus Iobeleo est 365 dierum, qui cum 174 diebus 6 mensium praecedentium & 11 diebus epagomenis aequae numerum epactarum absolunt, quae, in summam redactae, 550 dies efficiunt, 49 lunaribus annis adiciendos, vt hi totidem solaribus conueniant. Ex quibus facile iudicari potest, annum 50 esse annum embolymaeum seu intercalarem, id quod etiam nomen huic anno a Deo impositum probat.

§. 13.

§. 13.

Nomen huius anni hebraicum שנת הוי"ה a verbo הוי"ה deriuatur, quod parem significationem cum verbo graeco ἐπαγεῖν, a quo nomen epactae deducitur, habet. Quare annus Iobeus idem est, ac annus ἐπαγομενος Epacten: Jahr siue Schalt: Jahr. Id quoque ex fine institutionis huius anni patescit. Ipse enim Deus hoc pro ratione afferebat, quare Iudaei hunc annum sanctum haberent; quia nempe annus illorum Iobeus esset. Aliae quidem adhuc rationes afferri possunt, quare Deus hunc annum sacrum haberi voluerit, vt nempe quisque seruus in hoc anno ad libertatem & quisque debitor ad possessionem alienatae haereditatis veniret, & vt simul annus typicus esset, ad tempus spiritualis libertatis & remissionis per Christum partae repraesentandum, vti Christus ipse ex Ies. LXI. 1. Luc. IV. 18. 19. testatur. Manet tamen adhuc quaestio, quare Deus hunc quinquagesimum & non alium potius annum ad hoc destinauerit, atque ad hanc quaestionem Deus ipse respondet, quia est annus vester Iobeus seu epagomenus & intercalaris. Voluit itaque Deus hac festiuitate hunc annum prae caeteris notabilem reddere.

§. 14.

Cum igitur annus 50 cycli Iobei sit annus intercalaris, inquirendum nunc est, quomodo intercalatio facta sit? Atque hic quidem facile est iudicatu, eam non demum post 49^{mum} annum lunarem factam esse, quia hac ratione annus lunaris 49 solares vna & dimidia vice percurrisset, ac temporum & festorum ordo per singulos annos turbatus fuisset. Necessesse igitur erat, vt intercalatio quotannis fieret, quod autem ad modum attinet, Deus ipse per ordinationem suam, viam monstrasse videtur. Quando dicit: *Numerato annorum sabbathicorum septem, vt septem septies numerentur, & erunt tibi dies septem annorum Sabbathicorum anni quadraginta nouem.* Hi septem anni sabbathici, vt iam dictum, meri lunares esse non poterant, quia certum & ad solem determinatum initium, nempe autumnum habebant, quo post collectionem frugum anni praeteriti terrae quies incipere debebat, hinc quilibet anni lunares solaribus per intercalationem 11 dierum aequales reddi debebant, vt 365 dies continerent. Eiusmodi anni aequati, si septies sumuntur, faciunt 2555 dies, qui per septem multiplicati, producent dies 17885 & per decem

B 2

dies

dies aucti, aequales sunt $50\frac{1}{2}$ annis lunaribus naturalibus seu 17895 diebus, & vno die adhuc addito, aequales redduntur 49 annis solaribus naturalibus, duobus autem diebus adiectis, aequantur 49 annis Iulianis.

$$\begin{array}{r}
 365 = \text{anno lunae-solari ciuili 11 dieb, aucto} \\
 \underline{\quad 7} \\
 2555 = 7 \text{ annis lunae-sol.} \\
 \underline{\quad 7} \\
 17885 = 49 \text{ annis lunae-sol.} \\
 10 = \text{decem dieb.} \\
 \hline
 17895 = 50\frac{1}{2} \text{ annis lunar. natur.} \\
 1 \text{ epact.} \\
 \hline
 17896 = 49 \text{ annis solar. natur.} \\
 1 \text{ epact.} \\
 \hline
 17897 = 49 \text{ ann. Iulianis.}
 \end{array}$$

Id vero ipsum cum ordinatione Dei accuratissime conspirat: praecepit enim Deus, vt die decimo septimi mensis, ipso festo expiationis, sub vesperum scilicet expiatione iam facta, per clangorem tubae initium anni Iobelei indiceret, vt nempe cum die sequenti vndecimo iniret. Mensis iste septimus est primus anni 49 lunae-solaris s. anni sabbathici septimi, & septimus anni 50 lunaris a mense Nisan incipientis. Menses autem sex antecedentes sunt menses 29 dierum & faciunt 174 dies, id quod etiam cum antea allegato modo menses numerandi biblico conuenit. Hi 174 dies, coincidunt cum anno 48 lunae-solari. Decem dies autem sunt dies intercalares, ad defectum supplendum adiiicendi; annus autem Iobeus, qui cum die vndecimo septimi mensis incipit, est annus vltimus sabbathicus 365 dierum, qui ad finem anni $50\frac{1}{2}$ lun. naturalis, & cum vno die aucto ad finem anni solaris naturalis pertingit, & cum praecedentibus 6 mensibus epactas 49 annorum, hoc est, 550 dies complectitur.

17346 = 49 ann. lun. ciuil.	174 = 6 Menfes 29 dierum.
174 = 6 menf. 29 dier.	10 = dies 7t. menf. intercalar.
17520 = 48 ann. lunae solar. ciuil.	365 = ann. Sabb. Sept.
10 = dies sept. menf. intercal.	1 = epact. anni 49
17530	550 = epact. 49 annorum.
365 = ann. sabbat. sept.	
17895 = 50½ ann. lun. nat.	
1 epact.	
17896 = 49 ann. fol. natur.	

§. 15.

Quodsi cui magis placeret intercalatio mensium, quae adhuc inter Iudaeos in vsu est, hunc modum quoque proponam, & iudicio lectoris relinquam, qui modus alteri praeponendus sit. Epactae 49 annorum ciuiliū faciunt 550 dies seu 18 menses 30 dierum = 540 + 10 d. Hi 18 menses, si per 49 annos ita distribuuntur, vt singulis duobus aut tribus annis lunaribus ciuilibus 30 dies intercalentur, clauduntur praecise cum 48 anno Iuliano, reliqui 10 dies sunt dies septimi mensis anni 50 lunar. post quorum decursum annus Iobeleus secundum institutionem diuinam initium sumere debebat. Annus Iobeleus ipse vero secundum hanc computationem est annus lunar. 354 dierum & quidem quinquagesimus a mense Tisri numeratus, & clauditur cum illo annus naturalis tam lunae quam solis, ille cum die penultimo & hic cum vltimo, remanente tantum 1 d. 8. h. pro epacta, quae nouilunium naturale & verum pro quouis vltimo die cuiusuis cycli Iobel. determinat. En hic schema huius computationis :

16992 = 48 ann. lun. ciuil.
540 = 18 menf. 30 dierum
17532 = 48 annis Iulianis
10 = dies intercal. sept. menf. vsque ad initium anni Iobel.
17542
354 = annus Iobel.
17896 + 20 h = 49 annis sol. natural.
17895 + 12 = 50½ annis lun. natur.
1 d, 8 h. = epactae anni 49 indici nouilunii veri.

B 3

§. 16.

§. 16.

Vterque intercalandi modus docet, dies decem septimi mensis annum Iobelem antecedentes & a Deo ipso signatos, esse dies intercalares seu differentiales inter 49 annos lunae-solares ciuiles & $50\frac{1}{2}$ annos lunae-naturales, qui ideo adhuc intercalandi erant, vt illi his astronomice aequales fierent, & cyclus cum nouilunio vero & simul cum anno 49 solari naturali clauderetur, atque hac ratione tempora secundum lunam & solem in ordinem redigerentur. Patet ex his, annum Iobelem non solum annum intercalationis, sed etiam reductionis esse, quo anni lunares ciuiles ad ordinem lunae & solis naturalem facili negotio reducuntur, quia dies penultimus cum luna & vltimus cum sole accurate coincidit. Patet quoque ratio, quare hic annus Iobelem, qui est annus 49, a Deo ipso quinquagesimus seu potius שנת החמשים שנה annus anni huius quinquagesimi nominetur, quia nempe quinquagesimus lunaris in quadragesimo nono solari & annus Iobelem in quinquagesimo lunari inclusus est. Annus 50 lunaris enim incipit in mense septimo anni 48 solaris, annus Iobelem vero, qui est annus 49, incipit cum vndecimo die mensis septimi anni 50 lunaris, & pertingit ad mensem septimum anni 51 lunaris. Hinc annus Iobelem non est totus quinquagesimus, sed tantummodo pars eiusdem, constans ex semestri vltimo anni lunaris 50 & semestri primo anni lunar. 51. Duplex enim hic concipiendus est anni lunaris numerandi modus, alter a mense Nisan, alter a mense Tisri, qui vltimus in computatione annorum sabbathicorum & Iobeleorum obtinet.

§. 17.

Quando 11 dies epagomeni, qui singulos annos transcendunt, sibi annumerantur, & in 18 menses 30 dierum colliguntur, oritur inde cyclicus epactarum Iobelem vniuersalis sequens, secundum quem nouilunia pro singulis omnino annis ope calendarii epactici, biblici & infra exhibitum Iuliani, designari possunt:

TAB. I.

TAB. I.

Cyclus epact. Iobeleus vniuersalis.

	I	II	III	IV	V	VI	VII
1	O	8	XVII	15	IV	22	XXII
2	XI	9	XXVIII	16	XV	23	III
3	XXII	10	IX	17	XXVI	24	XIV
4	III	11	XX	18	VIII	25	XXV
5	XIV	12	I	19	XIX	26	VI
6	XXV	13	XII	20	O	27	XVII
7	VI	14	XXIII	21	XI	28	XXVIII
						29	IX
						30	XX
						31	I
						32	XII
						33	XXIII
						34	IV
						35	XV
						36	XXVI
						37	VIII
						38	XIX
						39	O
						40	XI
						41	XXII
						42	III
						43	XIV
						44	XXV
						45	VI
						46	XVII
						47	XXVIII
						48	IX
						49	XX

A						B					
Cycl. epact. Iul. Initial. Iobeleus.						Cycl. epact. tropic. initial. Iobel.					
1	36	71		106	XXV	1	46	91		O	
2	19 37	54 72	89	107	XXVII	2	24 47	69 92	114	I	
3	20 38	55 73	90	108	XXIX	3	25 48	70 93	115	III	
4	21 39	56 74	91	109	I	4	26 49	71 94	116	IV	
5	22 40	57 75	92	110	II	5	27 50	72 95	117	V	
6	23 41	58 76	93	111	IV	6	28 51	73 96	118	VII	
7	24 42	59 77	94	112	VI	7	29 52	74 97	119	VIII	
8	25 43	60 78	95	113	VII	8	30 53	75 98	120	IX	
9	26 44	61 79	96	114	IX	9	31 54	76 99	121	XI	
10	27 45	62 80	97	115	XI	10	32 55	77 100	122	XII	
11	28 46	63 81	98	116	XII	11	33 56	78 101	123	XIII	
12	29 47	64 82	99	117	XIV	12	34 57	79 102	124	XIV	
13	30 48	65 83	100	118	XV	13	35 58	80 103	125	XVI	
14	31 49	66 84	101	119	XVIII	14	36 59	81 104	126	XVII	
15	32 50	67 85	102	120	XIX	15	37 60	82 105	127	XIX	
16	33 51	68 86	103	121	XXI	16	38 61	83 106	128	XX	
17	34 52	69 87	104	122	XXIII	17	39 62	84 107	129	XXI	
18	35 53	70 88	105	123	XXIV	18	40 63	85 108	130	XXIII	
						19	41 64	86 109	131	XXIV	
						20	42 65	87 110	132	XXV	
						21	43 66	88 111	133	XXVII	
						22	44 67	89 112	134	XXVIII	
						23	45 68	90 113	135	XXIX	

Superiori

Superiori huic cyclo epactico vniuersali duo alii, A & B notati, subiecti sunt, quorum prior epactas initiales Iulianas, alter vero tropicas omnium cyclorum Iobeleorum a primo anno mundi ad nostra vsque tempora & vltius in se continet, quae si superioris cycli epactis adduntur, facili negotio omnes omnium annorum epactae reperiri possunt, e. gr. si epactam anni primi cycli Iobelei Iudaici indagare velis, videas modo in columna (A) numerum cycli huius primi 57, e regione inuenies (II) pro epacta Iuliana, & in col. B e regione eiusdem numeri 57 pro epacta tropica (XIV): his inuentis epactae reliquorum annorum huius cycli pari facilitate inueniuntur addendo modo hos numeros ad numeros superioris cycli. Sic epacta anni 49 huius cycli inuenitur, si ad epactam anni 49 (XX) addis II aut XIV; & pro epacta Iuliana habebis XXII & pro tropica IV; pari modo epactas anni praesentis 1774, qui est annus 26 in cyclo Iobeleo (122) detegere potes, si in columnis substratis numerum 122 euoluis. Ibi enim sub litt. A. ad hunc numerum inuenies XXIII & sub litt. B. XII. quae sunt epactae initiales cycli 122, prima nempe Iuliana, altera tropica. Adde nunc ad epactam anni 26 cycli superioris VI hos numeros XXIII & XII & habebis epactam Iulianam XXIX & tropicam XVIII, quae sunt verae huius anni epactae.

§. 18.

Sicuti autem cyclus Iobeleus ad annos & menses definiendos, sic etiam ad hebdomades rite ordinandas aptissima est. Cum enim annus lunae-solaris 365 dierum 52 septimanas & vnum diem, & septem eiusmodi anni aequae 365 septimanas, septies autem 365 septimanas 2555 efficiant, hinc cyclus 49 annorum lunae-solar. ciuilium 2555 septimanas continet, quibus si addis ad finem anni 49^{mi} 11 dies intercalares, accedunt praeterea vna septimana & 4 dies, ita vt totus cyclus 49 annorum naturalium solar. absoluat 2556 septimanis & 4 diebus, qui si sequentibus cyclis annumerantur, clauduntur in cyclo septimo paecise cum 17896ta septimana, atque hinc septem cycli Iobel. aequae tot septimanas, quot vnus cyclus dies continet.

Idem venit, si septimanae secundum annos lunares numerantur. Annus enim lunaris ciuil. 354 dierum constat ex 50 septimanis & 4 diebus, quae septies sumtae faciunt 354 septimanas & septem septies 2478 septimanas, quibus si addis 18 menses lunar. & 18 dies, seu 549 dies interca-

terca-

tercalares, qui 78 septimanas & 3 dies constituunt, habebis 2556 septimanas & 3 dies, quae septies sumtae 17895 seu totidem septimanas efficiunt, quot cyclus Iobel. lunaris diebus constat, ex quibus summus huius cycli consensus in definiendis hebdomadibus apparet.

§. 19.

Haec iam satis esse possent ad probandum, Deum hunc cyclum Iobel. populo suo non mere ad usum politicum & civilem, sed & chronologicum dedisse, ut ipsis pro norma annorum & temporum esset, quae annos, menses & hebdomades sine vlla arte, & ratione quadam mere mechanica, dimetiri potuerint. Ut vero hoc eo magis appareat, & usus huius cycli varius & vniuersalis in lucem prodeat; ostendam nunc porro, hunc cyclum esse vere astronomicum, imo totius Chronologiae basin & fundamentum.

§. 20.

Quando epactae annuae astronomicae ab vno anno ad alterum vsque ad 49^{imum} annum numerantur, oritur inde cyclus epactarum astronomicus. Epactae 49 annorum naturalium faciunt, ut supra allatum est, 532 d. 8 h., qui si in 49 annos distribuuntur, cadunt in quemque 42 annorum 11 dies, & in quemque septimum annum 10 dies. Hinc cyclus ita formandus, ut cuique priorum sex annorum lunarium 11 dies, septimo vero cuique 10 dies adiciantur; menses autem alternatim ad 30 & 29 dies numerentur, sic remanent tantummodo 8 horae, quae tribus cyclis annumeratae, diem iterum constituunt, vti sequens tabula ostendit:

TAB. II.

	I	II	III	IV	V	VI	VII
1	XI	8 XXVIII	15 XV	22 III	29 XX	36 VII	43 XXIV
2	XXII	9 IX	16 XXVI	23 XIV	30 I	37 XVIII	44 VI
3	III	10 XX	17 VIII	24 XXV	31 XII	38 XXIX	45 XVII
4	XIV	11 II	18 XIX	25 VI	32 XXIII	39 XI	46 XXVIII
5	XXV	12 XIII	19 O	26 XVII	33 V	40 XXII	47 IX
6	VII	13 XXIV	20 XI	27 XXVIII	34 XVI	41 III	48 XX
7	XVII	14 IV	21 XXI	28 IX	35 XXVI	42 XIII	49 d. 8 h.

C

Accura-

Accuratus autem proceditur, si hic cyclus non solum ad dies, sed & ad horas & minutias mensibus synodicis numeratur, vti sequens schema docet:

TAB. III.

	I	II	III	IV	V	VI	VII
d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''	d. h. ' "'''
1	8	15	22	29	36	43	50
10.21. 0.15. 52	27.22.34. 0. 34	15.11.23.42. 5	3. 0.13.23 36	20. 1.47. 8. 18	7.14.36.50. 49	24.16.10.34. 31	
2	9	16	23	30	37	44	51
21.18. 0.31. 44	9. 6.50.13. 15	26. 8.23.57. 57	13.21.13.39. 28	1.10. 3.21. 59	18.11.37. 6. 41	6. 0.26.47. 12	
3	10	17	24	31	38	45	52
3. 2.16.44. 25	20. 3.50.29. 7	7.16.40.10. 38	24.18.13.55. 20	12. 7. 3.37. 57	29. 8.37.22. 33	16.21.27. 3. 4	
4	11	18	25	32	39	46	53
13.13.17. 0. 17	1.12. 6.41. 48	18.13.40.26. 30	6. 2.30. 8. 1	23. 4. 3.53. 43	10.16.53.34. 14	27.18.27.18. 46	
5	12	19	26	33	40	47	54
24.20.17.16. 9	12. 9. 6.57. 0	29.10.40.42. 22	16.23.30.24. 53	4.12.20. 6. 24	21.13.53.50. 6	9. 2.43.31. 27	
6	13	20	27	34	41	48	55
6. 4.33.28. 50	23. 6. 7.13. 32	10.18.56.55. 3	27.20.30.39. 45	15. 9.20.22. 16	2.22.10. 3. 47	19.23.43.47. 19	
7	14	21	28	35	42	49	56
17. 1.33.44. 42	4.14.23.26. 13	21.21.15.57.10. 51	9. 4.46.52. 26	26. 6.20.37. 8	13.19.10.18. 39	1. 8. 0. 0	

§. 21.

§. 21.

Hic epactarum cyclus iobeleus est cyclus fundamentalis, cui totum epactarum systema superstrui potest, cuius ope nouilunia pro omnibus annis chronologica & fere astronomice designari possunt. Quodsi enim huic cyclo, qui cum 1 d. 8 h. terminatur, alii annumerantur, tunc secundus cyclus cum 2 diebus 16 horis, & tertius cum 4 diebus terminabitur, iique tandem dies & horae in cyclo 23 cum mense 30 dierum coeunt, remanentibus tantummodo 16 horis, quae in cyclo 45 plane absorbentur. Hinc 45 cycli iobel. perfectissimam epactarum periodum constituunt, quae sibi perpetuo aequalis permanet, & cuius ope epactae astronomicae pro omnibus Mundi annis facili negotio definiri possunt. En hic in tabula huius periodi constructionem.

TAB. IV.

Cycl. Iob.	d. h.		Cycl. Iob.	d. h.		Cycl. Iob.	d. h.		Cycl. Iob.	d. h.		Cycl. Iob.	d. h.	
	d.	h.		d.	h.		d.	h.		d.	h.		d.	h.
1	1	8	10	13	8	19	25	8	28	7	8	37	19	8
2	2	16	11	14	16	20	26	16	29	8	16	38	20	16
3	4	0	12	16	0	21	28	0	30	10	0	39	22	0
4	5	8	13	17	8	22	29	8	31	11	8	40	23	8
5	6	16	14	18	16	23	0	16	32	12	16	41	24	16
6	8	0	15	20	0	24	2	0	33	14	0	42	26	0
7	9	8	16	21	8	25	3	8	34	15	8	43	27	8
8	10	16	17	22	16	26	4	16	35	16	16	44	28	16
9	12	0	18	24	0	27	6	0	36	18	0	45	0	0

C 2

§. 22.

§. 22.

Quodsi nunc ope huius periodi epactas pro annis quibusuis definire velis, opus est, vt numeratio eiusdem fiat ab epacta anni primi huius vniuersi, a qua caeterae arithmetice vsque ad hunc praesentem & posteros annos numerentur. Epacta autem huius anni primi optime inueniri potest per retronumerationem ab epacta anni cuiusdam praesentis certo definita. Adsumo hic epactam anni 1764 p. C. nat. qui est 5945^{tus} annus periodi Iobeleae, quam Reccardus in tractatu de ecclipsi solari magna, quae primo Aprilis huius anni accidit, ex Cassini tabulis pro 27 d. 5 h. 3' 21" constituit, & exinde computationem huius ecclipsos solaris memorabilis subduxit. Quodsi nunc ab hac epacta certissima epactas 5944 annorum retronumerare velis, inuenies epactam anni primi cycli Iobelaei esse: o. d. 9 h. 39' 39", atque haec quidem est epacta fundamentalis periodi Iob. Adnumera nunc ab vno cyclo ad alterum vsque ad 45um cyclum i d. 8 h. & habebis periodum vniuersalem, secundum quam epactae pro omnibus omnino annis astronomice definiri possunt. Ad hanc periodum praeclarissimam eo dilucidius declarandam, adieci sequentem tabulam, in qua epactae astronomicae seu tropicae annorum initialium cyclorum Iobeleorum, a primo anno vsque ad cyclum 135, simul cum numero cyclorum & annorum initialium cuiusque cycli, delineatae sunt. Quodsi igitur anni cuiusdam epactam inuenire cupis, necesse est, vt primum scias, quotus sit hic annus in periodo Iobelea. Adsumo hic vt certum, quod infra demonstrabitur, hunc annum allatum 1764 p. C. nat. esse 5945 Per. Iob. Diuide hunc numerum per 49 & quotum cum residuo indicabit, esse decimum sextum in 122do cyclo Iobeleo. Quaeras nunc in tabula hac cyclum 122, & inuenies ibi epactam anni initialis huius cycli 5930 esse

11 d.	17 h.	39'	39"	adde nunc ex antecedente tabula III.
15	11	23	42	epactam anni 15 &
27 d.	5 h.	3'	21"	

habebis eandem epactam, quam Reccard definiuit. Eadem vero ratione cum omnibus aliis annis procedi potest.

Adiectae sunt in hac tabula cuique anno initiali cyclorum litterae dominicales initiales, quarum ope per cyclum solis annexum litterae domin. pro omnibus annis cuiusque cycli facili negotio detegi possunt. Si vis e. g. inuenire litteram domin. anni supra notati 5945 seu 16^{ti} cycli 122, euolue hunc cyclum in tabula, & inuenies ad annum initialem 5930 litteras e. d. c. ba. Numera nunc ab (e) num. 14 in cyclo solis annexo, vsque ad annum 16^{tum} & deprehendes ag. pro litt. dom. huius anni.

TAB.

Cyclus Iob.	num. ann. init.	litt. Dom. initial.	Cyclus Iob.	Num. ann. initial.	litt. Dom. initial.	Cyclus Iob.	Num. ann. initial.	litt. Dom. initial.	Epactae cyclorum initiales.	Cyclus folis litterarum dominical.
1	1	ag.	46	2206	e. d. c. ba.	91	4411	c. b. ag.	od. 9h. 39' 39"	1 ag
2	50	b. a. g. fe.	47	2255	g. f. ed.	92	4460	e. dc.	1 17 - -	2 f
3	99	d. c. ba.	48	2304	c. ba.	93	4569	gf.	3 1 - -	3 e
4	148	g. fe.	49	2353	ed.	94	4558	b. a. g. fe.	4 9 - -	4 d
5	197	ba.	50	2402	f. e. d. cb.	95	4607	d. c. ba.	5 17 - -	5 cb
6	246	c. b. a. gf.	51	2451	b. a. gf.	96	4656	f. ed.	7 1 - -	6 a
7	295	f. e. dc.	52	2500	d. cb.	97	4705	ba.	8 9 - -	7 f
8	343	a. gf.	53	2549	gf.	98	4754	c. b. a. gf.	9 17 - -	8
9	393	dc.	54	2598	a. g. f. ed.	99	4803	f. e. dc.	11 1 - -	9 ed
10	442	e. d. c. ba.	55	2647	c. b. ag.	100	4852	a. gf.	12 9 - -	10 c
11	491	g. f. ed.	56	2696	e. dc.	101	4901	cb.	13 17 - -	11 b
12	540	c. ba.	57	2745	ag.	102	4950	e. d. c. ba.	15 1 - -	12 a
13	589	ed.	58	2794	b. a. g. fe.	103	4999	g. f. ed.	16 9 - -	13 gf
14	638	g. f. e. dc.	59	2843	d. c. ba.	104	5048	c. ba.	17 17 - -	14 e
15	687	b. a. gf.	60	2892	g. fe.	105	5097	ed.	19 1 - -	15 d
16	736	d. cb.	61	2941	ba.	106	5146	f. e. d. cb.	20 9 - -	16 c
17	785	gf.	62	2990	c. b. a. gf.	107	5195	b. a. gf.	21 17 - -	17 ba
18	834	a. g. f. ed.	63	3039	f. e. dc.	108	5244	d. cb.	23 1 - -	18 g
19	883	c. b. ag.	64	3088	a. gf.	109	5293	gf.	24 9 - -	19 f
20	932	f. ed.	65	3137	dc.	110	5342	a. g. f. ed.	25 17 - -	20 e
21	981	ag.	66	3186	e. d. c. ba.	111	5391	c. b. ag.	27 1 - -	21 dc
22	1030	c. b. a. gf.	67	3235	g. f. ed.	112	5440	e. dc.	28 9 - -	22 b
23	1079	e. d. cb.	68	3284	c. ba.	113	5489	ag.	29 17 - -	23 a
24	1128	g. fe.	69	3333	ed.	114	5538	b. a. g. fe.	1 1 - -	24 g
25	1177	cb.	70	3382	g. f. e. dc.	115	5587	d. c. ba.	2 9 - -	25 f
26	1226	d. c. b. ag.	71	3431	b. a. gf.	116	5636	g. fe.	3 17 - -	26 d
27	1275	g. f. ed.	72	3480	d. cb.	117	5685	ba.	5 1 - -	27 c
28	1324	b. ag.	73	3529	gf.	118	5734	c. b. a. gf.	6 9 - -	
29	1373	dc.	74	3578	a. g. f. ed.	119	5783	f. e. dc.	7 17 - -	
30	1422	f. e. d. cb.	75	3627	c. b. ag.	120	5832	a. gf.	9 1 - -	
31	1471	a. g. fe.	76	3676	f. ed.	121	5881	dc.	10 9 - -	
32	1520	c. ba.	77	3725	ag.	122	5930	e. d. c. ba.	11 17 - -	
33	1560	fe.	78	3774	c. b. a. gf.	123	5979	g. f. ed.	13 1 - -	
34	1618	g. f. e. dc.	79	3823	e. d. cb.	124	6028	c. ba.	14 9 - -	
35	1667	c. b. ag.	80	3872	g. fe.	125	6077	ed.	15 17 - -	
36	1716	e. dc.	81	3921	cb.	126	6126	g. f. e. dc.	17 1 - -	
37	1765	gf.	82	3970	d. c. b. ag.	127	6175	b. a. gf.	18 9 - -	
38	1814	b. a. g. fe.	83	4019	g. f. ed.	128	6224	d. cb.	19 17 - -	
39	1863	d. c. ba.	84	4068	b. ag.	129	6273	gf.	21 1 - -	
40	1912	f. ed.	85	4117	dc.	130	6322	a. g. f. ed.	22 9 - -	
41	1961	ba.	86	4166	f. e. d. cb.	131	6371	c. b. ag.	23 17 - -	
42	2010	c. b. a. gf.	87	4215	a. g. fe.	132	6420	f. ed.	25 1 - -	
43	2059	f. e. dc.	88	4264	c. ba.	133	6469	ag.	26 9 - -	
44	2108	a. gf.	89	4313	fe.	134	6518	c. b. a. gf.	27 17 - -	
45	2157	cb.	90	4362	g. f. e. dc.	135	6567	e. d. cb.	29 1 30' 39"	

§. 23.

Epactae sunt indices lunae, quae tempus medium nouilunii incipientis indicant. Vti igitur ope tabularum antecedentium epactae omnium annorum inueniri queunt; sic ope epactarum tempora nouiluniorum per omnia tempora definiti possunt. Ad subleuationem huius operis sequens tabula, quae epactas menstruas exhibet, inferuire potest.

Tab. Epactar. Mensuar.

Januar.	Febr.	Martius	Aprilis	Maius	Iunius	Iulius	August	Sept.	October	Nou.	Dec.
d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "	d.h. / "
0.0. 0. 0.	1.11.15.56	29.11.15.56	1.9.47.50	1.21.3.47	3.8.19.44	3.19.35.40	5.6.51.37	6.18.7.35	7.5.23.31	8.16.39.28	9.3.55.24

Quodsi

Quodsi nunc nouilunium mensis alicuius anni inuenire velis, adde modo ad epactam anni epactam menstruam illius mensis, cuius nouilunium quaeris, & subtrahe productum a numero mensis synodici, tunc residuum dabit tempus nouilunii. — Adde insuper huic 14 d. 18 h. 22' & habebis tempus plenilunii, e. g.

	27 d.	5 h.	3'	21''		
	1	9	47	50		Epact. anni 1764 p. C. n. S. 5945. M. C.
						epact. menstr. Aprilis

	28 d.	14 h.	51'	11''	
	29	12	44	3	

Mens. synod.

1 April.	— d.	21 h.	53'	52''		
	14	18	22	—		tempus nouilun.

April.	15 d.	16 h.	15'	52''		
						tempus plenil.

Affero hic tantummodo exemplum anni recentioris, vt eo luculentius appareat, quam accurate omnia in ratione Iobelea ad tempora nouiluniorum daterminanda respondeant. Vti enim cum hoc anno, sic cum omnibus aliis antecedentibus & consequentibus comparatum est, id quod quilibet, qui applicationem ad plures annos facere velit, facile experiri potest.

Adiungam huic modo duo exempla ex sacra scriptura sumta, ad vsum tabularum antea allatarum eo melius demonstrandum, tempus nempe plenilunii tempore exitus Israelitarum ex Aegypto & passionis Christi. Exitus ille accidit, vt infra demonstrabitur, anno 2699 periodi Iobel. Hic annus est quartus cycli Iob. 56, id quod patet, si hic numerus annalis 2699 per 49 diuiditur. Euolue nunc numerum 56 in tab. V ad annum 2696 & deprehendes ibi epactam primi anni huius cycli

	—	—	—	13 d.	17 h.	39'
& in tab. III ad annum 3	—	—	—	3	2	16

quibus superioribus additis veniunt pro epacta anni 2699	—	—	—	16 d.	19 h.	55'
--	---	---	---	-------	-------	-----

Adde his epactam menstr. Aprilis	—	—	—	1	9	47
----------------------------------	---	---	---	---	---	----

subtrahe hos dies a mense synod.	—	—	—	18 d.	5 h.	42'
	—	—	—	29	12	44

sic habes pro tempore nouilunii April.	—	—	—	11	7	2
--	---	---	---	----	---	---

adde his tempus a nouilun. ad plenil.	—	—	—	14	18	22
---------------------------------------	---	---	---	----	----	----

& habebis pro tempore plenilun.	April.	26 d.	1'	24''		
---------------------------------	--------	-------	----	------	--	--

Pari

Pari modo plenilunium tempore passionis Christi determinari potest. Annus passionis Christi est 4214 Per. Iob. & quidem annus Iobeleus 86^{tus}. Quaere nunc numerum 86 in tab. V & inuenies epactam huius cycli primam, anni nempe 4166 esse

—	23 d.	17 h.	39'
his adde epactam anni 48 cycli gen. tab. III	—	19	23 44
		43	17 23
subtrahe ab his mensem synodicum	—	29	12 44
		14	4 39
tunc habes pro vera epacta anni 4214	—	1	9 47
adde huic epactam menstr. Apr.		15	14 26
		29	12 44
subtrahe hos dies a mense synodico	—		
& sis habes pro tempore nouil.	April.	13	22 18
his adice	—	14	18 22
		28 d.	16 h. 40'
& habebis pro tempore plenilun.	April.		

Litterae characteristicae 26 & 28 Aprilis in Calendario Iuliano sunt d. & f. Quodsi nunc scire cupis, quales feriae hi dies in septimana sint, litteram dominicalem horum annorum indagare debes. Euolue igitur in Tab. V ad cycl. 56 annum initialem 2696, cuius littera Dom. est (e) quam sequitur dc. & quia 2699 quartus annus huius cycli est, adnumera in cyclo solis ab e. n. 20 adhuc tres annos, & inuenies litteram (a) pro littera dom. huius anni: atque hinc 26 April. est feria 4ta. Euolue porro in Tab. cyclum 86, cuius annus initialis est 4166 & pro litt. Dom. habet f. sequentibus e. d. cb. & quia 4214 est annus 49 huius cycli, annumera ex cyclo solis ab f. n. 2. 48 annos, & inuenies ad num. 22 (b) pro littera Dom. huius anni, hinc 28 April. cuius litt. charact. est f, est feria 5

§. 24.

Vt autem vsus eo magis appareat & facilior reddatur, adiungam his Calendarium Iulianum epacticum vniuersale, quod ad omnia tempora quadrat & cuius ope per epactas & litteras dominicales iam cognitatas omnium annorum nouilunia & plenilunia quatantenus indicari possunt.

CALEN

A B

CALENDARIUM IULIANVM EPACTICVM UNIVERSALE.

2

	Epact.	Jul.	Thebeth	Schebach	Adar	Nisan	Jiar	Sivan	Tamuz	Abh	Elul	Tisri	March.	Kisieu	Epact.	Jobel.
1	O	O	Januar. 1 A	31 c	1 d	31 f	30 g	29 b	27 c	27 e	25 i	24 A	23 b	22 d	XIX	XIX
2	XXIX	XXIX	2 b	1 d	2 e	30 g	29 b	28 c	27 d	26 f	25 g	24 b	23 c	22 e	XVIII	XVIII
3	XXVIII	XXVIII	3 c	2 e	3 f	29 g	28 b	27 c	26 d	25 f	24 g	23 b	22 c	21 e	XVII	XVII
4	XXVII	XXVII	4 d	3 f	4 g	28 g	27 b	26 c	25 d	24 f	23 g	22 b	21 c	20 e	XVI	XVI
5	XXVI	XXVI	5 e	4 g	5 A	27 g	26 b	25 c	24 d	23 f	22 g	21 b	20 c	19 e	XV	XV
6	XXV	XXV	6 f	5 A	6 b	26 g	25 b	24 c	23 d	22 f	21 g	20 b	19 c	18 e	XIV	XIV
7	XXIV	XXIV	7 g	6 b	7 c	25 g	24 b	23 c	22 d	21 f	20 g	19 b	18 c	17 e	XIII	XIII
8	XXIII	XXIII	8 A	7 c	8 d	24 g	23 b	22 c	21 d	20 f	19 g	18 b	17 c	16 e	XII	XII
9	XXII	XXII	9 b	8 d	9 e	23 g	22 b	21 c	20 d	19 f	18 g	17 b	16 c	15 e	XI	XI
10	XXI	XX.	10 c	9 e	10 f	22 g	21 b	20 c	19 d	18 f	17 g	16 b	15 c	14 e	X	IX
11	XX	XXIX	11 d	10 f	11 g	21 g	20 b	19 c	18 d	17 f	16 g	15 b	14 c	13 e	IX	VIII
12	XIX	XXVIII	12 e	11 g	12 A	20 g	19 b	18 c	17 d	16 f	15 g	14 b	13 c	12 e	VIII	VII
13	XXVIII	XXVII	13 f	12 A	13 b	19 g	18 b	17 c	16 d	15 f	14 g	13 b	12 c	11 e	VII	VI
14	XXVII	XXVI	14 g	13 b	14 c	18 g	17 b	16 c	15 d	14 f	13 g	12 b	11 c	10 e	VI	V
15	XXVI	XXV	15 A	14 c	15 d	17 g	16 b	15 c	14 d	13 f	12 g	11 b	10 c	9 e	V	IV
16	XV	XIV	16 b	15 d	16 e	16 g	15 b	14 c	13 d	12 f	11 g	10 b	9 c	8 e	IV	III
17	XIV	XIII	17 c	16 e	17 f	15 g	14 b	13 c	12 d	11 f	10 g	9 b	8 c	7 e	III	II
18	XIII	XII	18 d	17 f	18 g	14 g	13 b	12 c	11 d	10 f	9 g	8 b	7 c	6 e	II	I
19	XII	XI	19 e	18 g	19 A	13 g	12 b	11 c	10 d	9 f	8 g	7 b	6 c	5 e	O	XXIX
20	XI	X	20 f	19 A	20 b	12 g	11 b	10 c	9 d	8 f	7 g	6 b	5 c	4 e	XXVIII	XXVIII
21	X	IX	21 g	20 b	21 c	11 g	10 b	9 c	8 d	7 f	6 g	5 b	4 c	3 e	XXVII	XXVII
22	IX	VIII	22 A	21 c	22 d	10 g	9 b	8 c	7 d	6 f	5 g	4 b	3 c	2 e	XXVI	XXVI
23	VIII	VII	23 b	22 d	23 e	9 g	8 b	7 c	6 d	5 f	4 g	3 b	2 c	1 e	XXV	XXV
24	VII	VI	24 c	23 e	24 f	8 g	7 b	6 c	5 d	4 f	3 g	2 b	1 c	0 e	XXIV	XXIV
25	VI	V	25 d	24 f	25 g	7 g	6 b	5 c	4 d	3 f	2 g	1 b	0 c	29 e	XXIII	XXIII
26	V	IV	26 e	25 g	26 A	6 g	5 b	4 c	3 d	2 f	1 g	0 b	28 c	28 e	XXII	XXII
27	IV	III	27 f	26 A	27 b	5 g	4 b	3 c	2 d	1 f	0 g	29 b	27 c	27 e	XXI	XXI
28	III	II	28 g	27 b	28 c	4 g	3 b	2 c	1 d	0 f	29 g	28 b	26 c	26 e	XX	XX
29	II	I	29 A	28 c	29 d	3 g	2 b	1 c	0 d	29 f	28 g	27 b	25 c	25 e	XXI	XXI
30	I	I	30 b	29 d	30 e	2 g	1 b	0 c	29 d	28 f	27 g	26 b	24 c	24 e	XX	XX

D

Ad rectum huius Calendarii vsus nihil amplius requiritur, quam noticia epactae & litterae dominicalis anni, cuius nouilunia aut plenilunia inquirenda sunt. Scis e. g. ex anterioribus epactam anni exitus 2699 esse XVI & passionis Christi 4214 esse XIV & litteram dom. prioris (a), posterioris vero (b). Hinc dies nouilunii & plenilunii mensis Nisan, qui in Aprilem cadit, facile inuenire potes, quaeras modo in columna epact. B. epactam anni 2699. XVI & anni 4214. XIV. vt indices nouiluniorum & inuenies e regione prioris 13 & posterioris 15 April. pro die nouilunii, Adnumera his 13 dies, & sic peruenies ad 26 & 28 Aprilis, qui sunt dies plenilunii, quorum prior a litt. Dom. (A) numeratus, est quarta feria; posterior vero a litt. Dom. (b) vsque ad (f) quinta feria.

§. 25.

Ex his iam satis patet, vsus periodi Iobeleae non ad solos Iudaeos pertinere, quibus Deus cyclum Iobeleum separatim praescripsit; sed vsus eius esse vniuersalem & ad omnia tempora sese extendere, atque pro norma temporum vniuersali inseruire, quod idem praestantiam huius periodi indicat. Non enim solum id praestat, vt per epactarum rationem menses definiat, sed etiam annos, hebdomades & dies suis limitibus circumscribit & determinat; praeterea omnes alios temporis cyclos notabiles in se continet.

§. 26.

Quod ad annos attinet, iam supra ostensum est, formam annorum cycli Iobel. esse perfectissimam, nempe annorum lunae-solarium tropicorum, quorum quisque constat 365 d. 5 h. 48' 54" vti ex epactarum cyclo clarissime apparet. Licet enim in vita ciuili non secundum tropicos, sed ciuiles annos numeretur; in cyclo tamen Iobeleo, quo lunares anni solaribus per epactas coequantur, omnes anni plenarie numerantur, ita vt 49 anni lunae solares aequales sint 49 annis solaribus tropicis. Quisque etiam annus per hunc cyclum suis notis characteristicis insignitur, quibus ab omnibus aliis distinguitur, quia quisque suam propriam sedem in cyclo seu potius periodo Iobelea habet. Sic e. g. annus 1764 est 16^{tuus} in 122do cyclo Iobeleo & 59us 15 in periodo Iobelea, atque hoc vno caractere satis ab omnibus aliis distinguitur.

§. 27.

§. 27.

Vti autem anni per hanc cyclicam rationem rite determinantur, sic quoque hebdomades. Cum enim istae incipiant a primo die creationis & per cyclum septem dierum perpetuo & aequaliter voluantur, vt septimo quoque anno 365 dierum in circulum coeant; periodus autem Iobelea ab eodem die initium capiat, vt infra demonstrabitur, & per septem annos continuo voluatur: hinc facile iudicari potest, eam esse periodum hebdomadalem. Quoniam autem in quolibet anno Iuliano vltra 365 dies adhuc 6 horae & in anno tropico 5 h. 48' 54" supersunt, quorum priores in quatuor annis vnum & in $4 \times 7 = 28$ annis 7 dies efficiunt; hinc 28 anni iterum cyclum hebdomadalem constituunt, qui etiam cyclus solis nominatur, secundum quem litterae dominicales pro annis Iulianis regulantur. Quia vero annus Iulianus annum tropicum per 11' 6" transcendit, quae in 130 annis diem & in $7 \times 130 = 910$ annis 7 dies efficiunt, qui subtrahendi sunt: nouus inde cyclus seu potius periodus hebdomadalis oritur, secundum quam litterae dominicales annorum tropicorum rite designari possunt. Processus ita instituitur: diuide annum periodi Iob. datum e. g. 5945 cum 130, diuide porro quotum 45 cum 7, residuum 3 auge cum 1, ob residuum in priori diuisione, id quod indicat, columnam 4^{am} pro hoc tempore valere. Diuide nunc porro 5945 cum 28 & residuum indicabit, annum hunc esse 9^{num} in cyclo solari, & sic inuenies e regione huius numeri 9 in col. IV ag, quae est litt. Dom. huius anni. Pari modo pro omnibus annis littera dominicalis tropica inueniri potest. Sicuti columna VII litteras Dom. pro annis Iulianis exhibet. En hic periodum istam hebdomadalem.

Q	I	E	D	C	B	A	21
P	H	G	F	E	D	C	22
O	G	F	E	D	C	B	23
N	F	E	D	C	B	A	24
M	E	D	C	B	A	Z	25
L	D	C	B	A	Z	Y	26
K	C	B	A	Z	Y	X	27
J	B	A	Z	Y	X	W	28
I	A	Z	Y	X	W	V	29
H	Z	Y	X	W	V	U	30
G	Y	X	W	V	U	T	31
F	X	W	V	U	T	S	32
E	W	V	U	T	S	R	33
D	V	U	T	S	R	Q	34
C	U	T	S	R	Q	P	35
B	T	S	R	Q	P	O	36
A	S	R	Q	P	O	N	37
Z	R	Q	P	O	N	M	38
Y	Q	P	O	N	M	L	39
X	P	O	N	M	L	K	40
W	O	N	M	L	K	J	41
V	N	M	L	K	J	I	42
U	M	L	K	J	I	H	43
T	L	K	J	I	H	G	44
S	K	J	I	H	G	F	45
R	J	I	H	G	F	E	46
Q	I	H	G	F	E	D	47
P	H	G	F	E	D	C	48
O	G	F	E	D	C	B	49
N	F	E	D	C	B	A	50
M	E	D	C	B	A	Z	51
L	D	C	B	A	Z	Y	52
K	C	B	A	Z	Y	X	53
J	B	A	Z	Y	X	W	54
I	A	Z	Y	X	W	V	55
H	Z	Y	X	W	V	U	56
G	Y	X	W	V	U	T	57
F	X	W	V	U	T	S	58
E	W	V	U	T	S	R	59
D	V	U	T	S	R	Q	60
C	U	T	S	R	Q	P	61
B	T	S	R	Q	P	O	62
A	S	R	Q	P	O	N	63
Z	R	Q	P	O	N	M	64
Y	Q	P	O	N	M	L	65
X	P	O	N	M	L	K	66
W	O	N	M	L	K	J	67
V	N	M	L	K	J	I	68
U	M	L	K	J	I	H	69
T	L	K	J	I	H	G	70
S	K	J	I	H	G	F	71
R	J	I	H	G	F	E	72
Q	I	H	G	F	E	D	73
P	H	G	F	E	D	C	74
O	G	F	E	D	C	B	75
N	F	E	D	C	B	A	76
M	E	D	C	B	A	Z	77
L	D	C	B	A	Z	Y	78
K	C	B	A	Z	Y	X	79
J	B	A	Z	Y	X	W	80
I	A	Z	Y	X	W	V	81
H	Z	Y	X	W	V	U	82
G	Y	X	W	V	U	T	83
F	X	W	V	U	T	S	84
E	W	V	U	T	S	R	85
D	V	U	T	S	R	Q	86
C	U	T	S	R	Q	P	87
B	T	S	R	Q	P	O	88
A	S	R	Q	P	O	N	89
Z	R	Q	P	O	N	M	90
Y	Q	P	O	N	M	L	91
X	P	O	N	M	L	K	92
W	O	N	M	L	K	J	93
V	N	M	L	K	J	I	94
U	M	L	K	J	I	H	95
T	L	K	J	I	H	G	96
S	K	J	I	H	G	F	97
R	J	I	H	G	F	E	98
Q	I	H	G	F	E	D	99
P	H	G	F	E	D	C	100

Perio- D 2

Periodus hebdomadalis

	I	II	III	IV	V	VI	VII
1	A G	B A	C B	D C	E D	F E	G F
2	F	G	A	B	C	D	E
3	E	F	G	A	B	C	D
4	D	E	F	G	A	B	C
5	C B	D C	E D	F E	G F	A G	B A
6	A	B	C	D	E	F	G
7	G	A	B	C	D	E	F
8	F	G	A	B	C	D	E
9	E D	F E	G F	A G	B A	C B	D C
10	C	D	E	F	G	A	B
11	B	C	D	E	F	G	A
12	A	B	C	D	E	F	G
13	G F	A G	B A	C B	D C	E D	F E
14	E	F	G	A	B	C	D
15	D	E	F	G	A	B	C
16	C	D	E	F	G	A	B
17	B A	C B	D C	E D	F E	G F	A G
18	G	A	B	C	D	E	F
19	F	G	A	B	C	D	E
20	E	F	G	A	B	C	D
21	D C	E D	F E	G F	A G	B A	C B
22	B	C	D	E	F	G	A
23	A	B	C	D	E	F	G
24	G	A	B	C	D	E	F
25	F E	G F	A G	B A	C B	D C	E D
26	D	E	F	G	A	B	C
27	C	D	E	F	G	A	B
28	B	C	D	E	F	G	A

Potest etiam periodus hebdomad. alia ratione constitui: Cum enim istae 5 h. 49' supergredientes in 49 annis 11 d. 21 h. & in 56 cyclis Iobel. seu 2744 annis 665 dies conficiant, qui numerus per septem tolli-

tollitur, hinc 56 cycli Iobel. faciunt magnam periodum hebdomadalem tropicam, secundum quam litterae dominicales pro singulis annis tropicis inuestigari possunt, & simul demonstrari potest, cursum septimanarum ad nostra vsque tempora in non interrupta serie & ordine continuasse, ita vt primus dies, quem nos Christiani sanctum habemus, cum primo die creationis coincidat. Memorabile etiam est, hanc periodum tam Iulianam quam tropicam hebdomadalem non solum cum periodo Iobelea Iudaica coincidere, sed etiam cum ea de nouo incipere, postquam posterior a condito mundo vsque ad hunc terminum semel tantum decurrerit. Ex quo iudicari potest, Deum in ordinando cyclo Iobeleo Iudaico ad hanc periodum hebdomadalem respexisse. In opere ipso hanc periodum notabilem in tabula proponam.

§. 28.

Cycli vsitatiores, quibus chronologi vtuntur ad annos, menses & hebdomades determinandos, sunt cyclus lunae, solis & epactarum tam Iulianarum quam Gregorianarum. Hi cycli vero vniuersi in periodo Iobelea comprehensi sunt. Id quod saltem exinde patet, quod numeri horum cyclorum per diuisionem cum numero annali periodi Iobel. pro quocunque anno inueniri possint, e. g. diuide numerum annalem 5945 cum 19 & habebis in residuo 17, qui est numerus cycli lunae, aureus dictus, huius anni. Diuide porro hunc numerum 5945 cum 28, & residuum 9 monstrabit numerum cycli solis. Multiplica porro numerum hunc annalem cum 210 & diuide productum cum 19 & quotum cum 30, tunc primum residuum indicat numerum cycli lunae 17, alterum vero 7, numerum epactae communis Iulianae. Quodsi autem veram epactam Iulianam indagare cupis, diuide hunc numerum annal. 5945 cum 312, quoto 19 adde 12 & abice 30, tunc remanet 1, quo epactae Iul. communi 7 addito, euenit 8, pro epacta Iuliana vera, & si amplius epactam Gregorianam scire cupis, diuide numerum 5945 cum 130 & subtrahe 5 a quoto 46, & quia residuum transcendit 30, abice 30, & subtrahe remanentem numerum 11 ab epacta Iuliana vera, tunc habebis pro epacta Gregoriana huius anni 27.

5945 annus 1764 p. C. nat. seu ann.	5945	19 num. aug.	5945	46
16 in cycl. Iob. 122	312	12	130	5
<u>210</u>				
1248450 (17 cycl. lun.		31		41
6570 (7 epact. com. Iul.		30		30
19	30	1		11 num. dimin.
		7 ep. Iul. com.		
		8 ep. Iul. vera		
		11 num. dimin.		
		27 ep. Gregor.		

Sint porro pro exemplis annus exitus 2699 & annus passionis Christi 4214, vt cum superiori computatione astronom. §. 22 comparari possint.

2699 ann. exit. 4t. in cycl. Iob. 56	2699	8 num. aug.	2699	20
	312	12	130	5
<u>210</u>				
566790 (1 cycl. lun. (11 epact. Iul.		20		15 num. dimin.
29831	974	11 ep. Iul. com.		
19	30	31		
		30		
		1 ep. Iul. vera		
		15 num. dimin.		
		16 ep. Gregor.		

4214 annus pass. 49mus in cycl. Iob. 86	4214	13 num. aug.	4214	32
	312	12	130	5
<u>210</u>				
884940 (15 cycl. lun.		25		27 num. dimin.
46575 (15 ep. Iul.		15 epact. Iul. com.		
1552		10 ep. Iul. vera		
19	30	27 num. dimin.		
		13 ep. Gregor.		

His adiungo annum periodi Iobel, memorabilem 3724, qui periodum hebdomadalem Danielis praecedit, & quocum omnes cycli clauduntur.

$\begin{array}{r} 3724. \text{ annus } 49 \text{ cycli Iob. } 76 \\ \hline 210 \\ \hline 782040 \text{ } ^{\circ} \text{ cycl. lun.} \\ 19 \text{ } \quad 4116 \text{ } ^{\circ} \text{ ep. Iul.} \\ \quad \quad \quad 30 \quad \quad \quad 1372 \end{array}$	$\begin{array}{r} 3724 11 \text{ num. aug.} \\ \hline 312 12 \\ \hline 23 \\ \hline 0 \text{ ep. Iul. com.} \\ \hline 23 \text{ ep. Iul. vera} \\ \hline 23 \text{ num. dim.} \\ \hline 0 \text{ ep. Gregor.} \end{array}$	$\begin{array}{r} 3724 28 \\ \hline 130 5 \\ \hline 23 \text{ num. dim.} \end{array}$
---	--	---

Ex his apparet, omnes istos cyclos chronologicos non solum in periodo Iobelea contineri, sed etiam cum ista pari passu procedere. Hinc istis plane supersedere possemus, quia periodus Iobelea iam sola sufficeret ad annos suis characteribus designandos & ad epactas & litteras dominicales via multo commodiori pro quouis anno designandas.

§. 29.

Vti autem cycli, sic etiam periodi chronologicae visitiores cum periodo Iobel. coincidunt. Periodus antiquissima est illa canicularis, qua Aegyptii olim vsi sunt ad annos Aegyptios & Nabonassareos cum veris solaribus comparandos. Est illa duplex, altera nempe 1460 & altera 1440 annorum. Illa compararunt annos Nabonass. 365 dierum cum annis Iulianis 365 $\frac{1}{4}$ dier. Hac autem annos 360 dierum, quibus Aegyptii antiquissimi vsi sunt, cum annis tropicis. Nam 1461 anni Nabonass. aequales sunt 1460 annis Iulian. & 1461 anni 360 dierum aequales sunt 1440 annis tropicis. Vtraque vero periodus coincidit cum periodo Iobelea. Quod ad primam attinet, Petavius in Vranologia id memoratu dignum affert, Godofredum Wendelinum obseruasse, quod in anno 1762 ante Christ. nat. mensem Thot, ortum heliacum sideris canicularis, solstitium & nouilunium in quintum Iulii coincidisse, atque propterea hunc annum pro anno initiali periodi canicularis habet. Idem annus vero est 2920^{mus} Per. Iob. Cum autem hic numerus aequalis sit duabus periodis canicularibus, quippe 1460 bis sumti faciunt 2920 annos; facile inde intelligitur, periodum Iobel. cum caniculari in vno eodemque anno initium sumere. Pari ratione altera periodus 1440 annorum, quae antiquior illa videtur, cum computo Censorini conuenit. Hic initium huius periodi ponit in annum 139 post Chr. nat. qui est annus 4320 Per. Iobel. Hic numerus vero periodum 1440 annorum aequeter in se continet: ex quo apparet, hanc periodum quoque cum periodo Iobel. aequale initium sumere.

§. 30.

§. 30.

Altera periodus notabilis est Dionysiana s. Victoriana, quae est interuallum 532 annorum Iulianorum, quibus elapsis nouilunia & plenilunia ad eundem anni Iuliani diem redire putantur. Prodit haec periodus ex multiplicatione cycli lunae & solis, nempe 19 cum 28, & dicitur paschalis, quia ad computandum tempus paschale a Dionysio apta inuenta est. Haec periodus si septies sumitur, redit in orbem, cum 76 anno Iobeleo seu 3724 anno Per. Iob. hic numerus enim per diuisionem cum 19, 28, 49 tollitur. Atque hic idem annus est etiam propterea notabilis, quod periodus septuaginta hebdomadam Danielis illo finito incipiat, quae, ut infra demonstrabitur, aequè ex 532 annis consistit.

§. 31.

Si numerus 3724 duplicatur, prodeunt 7448 anni, qui periodum Iobeleam magnam constituunt, in qua periodus Dionysiana 532 annorum quater decies contenta est, & si adhuc semel 532 anni adduntur, proueniunt 7980 anni, qui periodum Iulianam absoluunt, quam Scaliger ad annos discernendos & varias Epochas inter se comparandas inuenit, & quae a plerisque chronologis hodiernis non ut epocha historica sed ut hypothetica usurpatur. Huic periodo proxime accedit periodus Iobelea, imo magnam prae illa praerogatiuam habet. Quia enim initium capit cum primordio mundi, non est mere hypothetica, sed vere historica, & cum annis mundi aequaliter procedit. Numerat quoque non secundum annos Iulianos sed tropicos; & quoniam secundum illam initium mundi ultra ducentos annos longius reponitur ac a Caluisio & pluribus chronologis factum est, possunt etiam epochae aliorum chronologorum, qui longius recedunt, secundum eam definiri. Si qui vero nimis longe in calculatione sua recedunt, haec periodus etiam antrosum prolongari potest, praeponeudo nempe 532 aut 3724 annos, quae ultima ratione proxime accederet periodo solis aureae Riccioli ex 10108 annis constanti.

§. 32.

Cum vero periodus Iob. periodus historica sit, omnes etiam epochae historicae & chronologicae ad hanc multo commodius, quam ad Iulianam, quae

tantummodo hypothetica est, definiri & terminus verus constitui potest, quo a condito mundo incipiant, & id quidem non multi laboris est. Nam cum periodus Iobelea cum anno 533 periodi Iul. incipiat & cum illo aequaliter procedat, subtrahas modo 532 ab annis periodi Iul. & habebis annum periodi Iobel. Sic annus 1764 p. C. nat. est annus 6477 periodi Iul. subtractis 532 annis, remanent pro anno periodi Iob. 5945 anni. Hac ratione omnes epochae, quae a chronologis secundum per. Iulian. iam dimensae sunt, ad periodum Iobel. reduci possunt.

Celebriores epochae sunt vel biblicae vel politicae. Biblicae sunt epocha mundi conditi, diluuii, vocationis Abrahami, exitus Israelitarum ex Aegypto, epocha annorum Iobel, Iudaicorum, & reipublicae Iudaicae, templi Salomonis conditi, captiuitatis Babylon. periodi septuaginta hebdomadam Danielis, epocha Asmonaeorum, natiuitatis & crucifixionis Christi, excidii Hierosolym. & reipublicae Iudaicae.

Politicae vero Epochae notabiliores sunt Nabonassarea, Olympiaca, Romana, Syriaca, Iuliana & Christiana. Ad has epochas secundum periodum Iob. definiendas & cum periodo Iul. comparandas sequens designatio inferuire potest.

Periodus Iul. Period. Iobel.

533	—	1	Epocha mundi conditi
2189	—	1657	— diluuii
2541	—	2009	— natiuitatis Abrahami
2616	—	2054	— vocationis Abrahami
3231	—	2699	— exitus Israelitarum ex Aegypto
3277	—	2745	— periodi Iobeleae Iudaicae
3710	—	3178	— templi Salomonis conditi
4002	—	3470	— excidii regni Israelitar.
4117	—	3585	— captiuitatis Babylon.
4257	—	3725	— periodi septuag. hebdom. Danielis
4713	—	4181	— natiuitatis Christi
4746	—	4214	— crucifixionis & mortis Christi
4788	—	4256	— excidii Hierosol. & reipubl. Iudaicae

Epochae Politicae

3967	—	3435	— aerae Nabonassar.
3938	—	3406	— — Olympiad.
3961	—	3429	— — Romanae
4402	—	3870	— — Selucidar. s. Syriacae
4669	—	4137	— — Iulianae
4714	—	4182	— — Christianae.

E

Annis

Annis nunc praecipuarum Epocharum ad periodum Iob. reductis caeteri facili negotio ad eandem reduci possunt. Sic annus, quo Christus natus est, est 776 aerae Olymp. 753 aerae Roman. 747 aerae Nabonass. 312 aerae Seleucid. 45 aerae Iul. hos numeros adde ad suas epochas, & habebis annum period. Iobel. 4181.

Epoch.	Olymp.	Roman.	Nabonass.	Seleucid.	Iuliana.
	3405	3428	3434	3869	4136
	<u>776</u>	<u>753</u>	<u>747</u>	<u>312</u>	<u>45</u>
	4181	4181	4181	4181	4181

Sic etiam anni aerae Christ. facile in annos periodi Iobeleae conuerti possunt, si modo ad annum 4181 addantur. Sic annus 1764 p. Chr. nat. est 5945 periodi Iobeleae & si de hoc numero subtrahis 4181 habes annum aerae Christ., quae vt infra docebitur cum anno 4182 incipit.

Pari modo anni periodi Iobelaei cum annis aliorum chronologorum comparari possunt. Ad hoc requiritur, vt prius indagetur, quemnam annum periodi Iul. primum in computo suo faciant. Sic Vsserii computatio incipit a 710, Petauii a 730 & Caluissii a 764 anno periodi Iul. Quodsi nunc a quoque subtrahis 532 remanent a 710-178, a 730-198 & a 764-232 & sic computatio Iobelea praecedat primam 178, secundam 198 & tertiam 232 annos. Hos numeros si subtrahis a 4182 habes pro epocha Christiana secundum Vsserium 4004, sec. Petauium 3984 & sec. Caluissium 3950; si vero vice versa eosdem numeros addis, his numeris habes annum epochae Christ. secundum periodum Iobel.

§. 33.

Pari modo omnia problemata chronologica, quae ope periodi Iul. soluuntur, multo facilius per period. Iobel., quae cum illa pari passu procedit, solui possunt, & quidem pleraque per solam diuisionem numerorum annalium. Si vis e. g. scire, quis fit numerus aureus cuiusdam anni dati, diuide modo numerum anni periodi Iobel. per 19 & residuum indicabit numerum aureum & si diuidis per 28, habebis in residuo cycli solis numerum, si subtrahis a numero annali 1 & diuidis per 4, experieris, vtrum sit annus intercalaris, an non. Si diuidis per 49 habebis

bebis in quoto quotitatem cycli Iobel. a mundo condito & in residuo quotitatem anni sequentis cycli, & sic alia plura problemata chronologica ope huius periodi solui possunt.

34.

Imprimis vero inseruit periodus Iobel. ad terminum paschalem iuste determinandum. Cum enim plenilunia secundum hanc fere astronomice definiri possunt, vt supra monstratum est, terminus autem paschalis a plenilunio, quod aequinoctium vernum sequitur, dependet; hinc etiam hic terminus multo certius per periodum epactarum Iobel. quam Gregorianarum, quae saepe fallunt, definiri potest. Ad hoc demonstrandum in opere ipso subieci tabulam paschalem vtramque tam Gregorianam quam Iobeleam, in qua termini paschales ab anno 1768 vsque ad finem seculi seu annum 1800 secundum epactas Gregorianas & Iobeleas seu tropicas determinati sunt, ex quibus tam differentia quam praestantia huius computi prae Gregoriano perspici potest. Sic inuenies ad annos 1778 & 1798 plenilunium secundum epactas Gregorianas fer. i. incidere, atque hinc pascha sequenti die dominica a Gregorianis celebrari debere, e contra secundum epactas Iobeleas aequae vt secundum astronom. plenilunium cadit in fer. 7. atque hinc pascha immediate sequenti die apud Protestantes celebrabitur, quae confusio euitari posset, si potius secundum computum Iobeleum quam Gregorianum terminus paschalis definiretur.

§. 35.

Conducit quoque haec periodus Iobel. ad annos & menses Aegyptios & Graecos ad nostrum calendarium componendos: itemque ad tempus aequinoctiorum & solsticiorum determinandum & quidem vtrumque tam tropicum quam Iulianum. Quod ad tempus tropicum attinet, id semper in omnibus annis aequale permanet, quia omnes anni huius periodi astronomice aequales sunt, ideoque semper in eodem puncto incipiunt & exeunt. Licet enim obseruatores annorum inaequalitatem quandam obseruauerint, ea tamen non adeo magna est, & in computatione annorum plurium in medio quodam coeunt. Cum itaque aequinoctium autumnale hodiernum in 23 Septembr. cadat, etiam omnia alia aequinoctia autumnalia ad hunc diem referri, atque exinde etiam solstia & aequinoctium vernum determinari possunt, vt sequens computatio docet.

E 2

89 d.

89 d.	8 h.	16'	47''	ab aequinoct. autumn. ad solstit. hyemale
89	8	16	47	a solstitio hyem. ad aequin. vernum.
178	16	33	34	
93	6	37	40	ab aequinoctio verno ad solstit. aestiu.
93	6	37	40	a solstitio aestiuo ad aequin. autumn.
365 d.	5 h.	48'	54''	longitudo media anni tropici

hinc solstit. hyemale cum 22 Dec. aequinoct. vernum cum 20 Mart. & solstitium aestiuum cum 21 Iun. coincidit.

Aliter autem se res habet cum annis Iulianis, cum enim eiusmodi annus 11' 6'' longior sit anno tropico, quae in 130 annis diem faciunt, aequinoctia & cum iisdem solstitia singulis 130 annis diem 1, singulis 49 annis autem 9 h. 4' recedunt, quae si per 45 multiplicantur 17 d. faciunt. Hinc 45 cycli Iobelei periodum aequinoctialem constituunt, secundum quam aequinoctia Iuliana pro omnibus annis definiri possunt, quae periodus in opere ipso in tabula delineata est.

§. 36.

Cum igitur vsus periodi Iobeleae tam late pateat, vt secundum illam anni, menses, hebdomades & dies per omnia tempora iuste definiri, variae epochae certis terminis figi, & plurima problemata chronologica solui possint; nemo amplius dubitare potest, eam esse periodum temporis fundamentalem, ad quam res gestae per omnia tempora rite digeri & diuidi possunt. Et cum sacra scriptura ipsa hanc periodum omnibus aliis praecellentem & plane diuinam tradat, ex eadem excellentia sacrae scripturae eiusque origo diuina cognosci potest. Id quod imprimis eos pudore affundere debet, qui ex inscitia aut malitia chronologiam scripturae falsitatis aut confusionis accusant, cum ex his quae dicta sunt, luculentissime appareat, eam esse excellentissimam & omnis chronologiae basin & fundamentum.

CAP.

CAP. II.

DE

CHRONOLOGIA IOBELEA HISTORICO-BIBLICA.

§. 1.

Pincipiis chronologiae Iobeleae declaratis, paucis nunc docebo, ipsam sacrae scripturae chronologiam historicam huic fundamento superstructam esse. Atque id quidem non multi erit laboris; sequar modo filum annorum, quod sacra scriptura in textu hebraeo monstrat, & omnia ad id quadrabunt, & quod sane mirandum, ipsae notabiles rerum mutationes pleraeque cum ipsis cyclis aut periodis Iobeleis coincidunt, quod utique specialis providentiae diuinae circa ordinanda tempora memorabile signum & apertum diuinitatis S. Scripturae testimonium est.

§. 2.

Cyclicam supputationem etiam in chronologia historica praecipuam esse, nemo dubitabit, siquidem per eam anni accurate definiuntur, certis characteribus designantur & quasi in circulo includuntur, ut nullus ex sede sua moueri & in locum alterius poni possit. In istis enim cyclis omnes anni, ut articuli in catena, cohaerent, quorum vno soluto, tota catena disrumpitur. Eiusmodi autem cyclicam supputationem annorum sacra scriptura exhibet, & secundum eam numerum annorum a condito mundo usque ad euerfionem reipublicae iudaicae, cum rebus notabilioribus in populo Iudaico gestis, describit. Quod si cui hoc mirum videatur, is modo sequentem calculum inspiciat. Totus historiae sacrae ambitus a condito mundo, usque ad euerfionem reipublicae iudaicae in duas periodos Iobeleas maiores includitur, quarum prior a condito mundo, usque ad initium reipublicae iudaicae, seu diuisionem haereditatis terrae Canaan, pertingit, & 56 cyclos Iobeleos seu 2744 annos comprehendit; altera ab initio reipublicae iudaicae ad mortem Christi usque sese extendit & 30 cyclis Iobeleis seu 1470 annis absolvitur, atque haec proprie est periodus Iobelea iudaica, cui ut complementum accedunt 42 anni usque ad finem reipubl. Iud. quibus etiam terminatur periodus septuaginta hebdom. Danielis.

E 3

Prior

Prior periodus magna in duas minores iterum diuiditur, nempe a condito mundo ad natiuitatem Abrahami & comprehendit 41 cyclis Iobeleis seu 2009 annos; altera ab hac ad diuisionem terrae Canaan porrigit & comprehendit 15 cycl. Iobel. seu 735 annos.

Altera periodus magna per se ipsam diuiditur in tres periodos minores, quarum quaeque ex 10 cyclis Iobel. seu 490 annis constat, cui ad supplendam vltimam periodum Septuaginta hebdomad. Danielis 42 anni vsque ad euerfionem reipubl. Iudaicae adhuc accedunt.

1657 vsque ad finem diluuii

352

2009 = 41 cycl. Iobel. vsque ad natiu. Abrah.

735 = 15 cycl. Iobel.

2744 = vsque ad distributionem terrae Canaan

490 = 10 cycl. Iobel.

3234 = vsque ad regem Assa

490 = 10 cycl. Iob.

3724 = vsque ad initium septuag. hebdom. Danielis

490 = 10 cycl. Iob.

4214 = vsque ad mortem Christi

42 = vsque ad finem septuag. hebdom.

4256 = euerfion. reipubl. Iudaicae.

Cum hac cyclica computatione annorum concordat sequens computatio particularis

1657 vsque ad finem diluuii

427 = ad vocat. Abrahami

25 = ad natiuitatem Isaaci

60 = ad natiuitatem Iacobi

130 = ad introitum Iacobi in Aegypt.

400 = ad exitum

2699

479 = ad templi aedificat.

3178

426 = ad templi excid. per Nebucadn.

3604

120 = ad initium septuag. hebdom.

3724

532 = ad finem illarum.

4256

§. 3.

§. 3.

Prima periodus magna incipit a mundo condito: quo anno vero ante Christum natum mundus initium ceperit, id quidem est, quod chronologos in varias & fere innumeras sententias distraxit, quarum quaedam collectae inveniuntur in Alberti Fabricii Bibliogr. antiquaria, sed earum omnium termini constituti adhuc sunt vagi. Quodsi vero ad certum terminum peruenire velis, sequere modo filum periodi Iobel. quod solum te ex labyrintho sententiarum ad terminum certum perducere potest. Haec enim est periodus lunae-solaris, quae cum solis ac lunae cursu incipit, & cum illo pari gradu procedit, ut iam antea demonstratum est; hinc nihil certius, quam quod tempora hic initium sumant, quo haec periodus incipit: ad quod accedit, quod sacra scriptura ipsa, cuius chronologia ad hanc periodum composita est, ad hunc terminum ducat.

§. 4.

Characteres, quibus annus mundi primus ab aliis distinguitur, sunt partim astronomici partim historico-chronologici. Astronomici sunt, qui rationem suam in motu solis & lunae habent, quales sunt:

1) ut cyclus lunae & solis ab 1. & cyclus epact. tropicus a (O) incipiant, quia primus annus epacta caret. Hi enim cycli cum motu solis & lunae aequaliter procedunt, atque hinc cum isto incipiant necesse est.

2) ut initium anni primi cum aequinoctio autumnali coincidat. Sunt quidem, quibus aequinoctium vernale magis placet, uti etiam nonnulli tempus solstitii aestivi pro initio maluerunt accipere. Quoniam autem anni periodi Iobel. ab autumno incipiunt, & patriarchae ab hoc termino, annos numerarunt, id quod Dei ordinatio de immutando initio anni hucusque recepto Exod. 12, 1. & de celebrando festo collectionis frugum anno vertente Exod. 24, 20. c. 23, 16. indicat; initium mundi potius ad tempus autumnale ponendum est; & quoniam hoc tempus ab aequinoctio autumnali incipit, ab hoc termino etiam mundi initium numerandum est.

3) ut

3) vt luna cum sole in tali coniunctione fuerit, vt quarto die, quo Deus hoc sidus produxit, post occasum solis plane illuminata apparuerit, id quod demum quarto die post nouilunium euenire solet, atque hinc nouilunium cum primo die creationis coincidisse sequitur.

4) vt littera dominical. huius anni sit AG, quia est primus in cyclo solis.

5) vt primus dies sit etiam primus in cyclo hebdomadali, qui ad nostra vsque tempora immobilis mansit.

Characteres historico-chronologici sunt:

1) vt sit primus annus in cyclo Aegypt. magno, quia hic cyclos, vt supra ostensum est, cum annis mundi & periodi Iobeleae aequaliter procedit.

2) vt cum annis in sacra scriptura indicatis & retrorsum numeratis coincidat. Sic esse debet 1655ta ante diluuium, 2698^{vus} ante exitum, 2744ta ante initium periodi Iobeleae Iudaicae, 3177 ante templi Salom. aedificationem, 2724ta ante initium periodi Daniel. 4181 ante initium aerae Christ.

3) vt quoad characteres cum characteribus cuiusuis praesentis anni chronologicis retro numeratis conueniat.

Omnes hi characteres collectim sumti nulli alii, quam primo periodi Iobeleae anno competunt. In eo enim

1) cyclos solis & lunae cum (I) & cyclos epact. trop. cum (O) incipiunt.

2) anni primi initium cadit in 23ta Septemb. qui est perpetuus terminus tropicus aequinoctiorum autumnal. in periodo Iobel.

3) nouilun. huius anni primi in hunc diem cadere, ex epacta eius sic demonstrari potest.

0 d.	9 h.	39'	ep. anni primi Per. Iob.
6	18	7	epact. mens. mens. Sept.
<hr/>			
7 d.	3 h.	46'	
30	12	44	mens. synod. anct.
<hr/>			
Sept.	23 d.	8 h.	58' tempus nouilun.

4) litt.

4) litt. domin. huius anni est A G. qui numerus cycli solis est 1. de quibus litteris autem tantummodo G valet, quia primus annus intercalaris esse non potest.

5) primus anni huius dies est etiam primus in cyclo hebdomadali; id quod non solum ex litt. dom. G. quae propria est diei 23 Sept. sed ex retronumeratione ab hebdomade praesenti secundum cycl. hebdomadalem iudicari potest.

Pari ratione characteres historico-chronol. ad hunc annum quadrant. Nam 1) est primus in cyclo magno Aegypt. quia primus annus huius cycli cum primo periodi Iob. coincidit, & tantummodo in eo discrepat, ut ille a solstitio aestiuo, hic vero cum aequinoctio autumnali incipiat. Id quod etiam Porphyrius in antro Nymphar. testatur, dicens: Apud Aegyptios non aquarius, sed cancer & sothis, quem Graeci fidus canicularis vocant, initium anni facit, quippe cum eius ortu mundus initium sumsit.

2) est primus annorum ex S. Scriptura allatorum. Cum enim omnes hi anni quasi fixi, & fixam suam sedem in periodo Iob. habeant; is qui primus illorum est, etiam primus periodi Iobel, ideoque & primus mundi esse debet.

3) conuenit quoque ratione characterum cum characteribus cuiusuis praesentis aut praeterlapsi anni periodi Iobel. Quod si enim e.g. ab anno 1764 p. Chr. nat. qui est 5945 period. Iobel. cuius characteres sunt cycl. lunae 17, sol. 9, litt. Dom. trop. A G, ep. trop. 27d. 5h. 3'21'', per cyclos retronumeras, inuenies characteres anni primi periodi Iobel. esse cycl. lunae 1, sol. 1, litt. dom. G, ep. trop. 0d. 9h. 39' 39''. Ex his non solum certo iudicari potest, annum 1764 p. Chr. nat. & non alium esse 5945° Per. Iobel. sed etiam annum primum ab his 5945 annis esse primum periodi Iobel. & mundi.

§. 5.

Praecipui characteres anni primi per. Iobel. conueniunt cum 533 anno per. Iul. Hinc annus 533 per. Iul. est annus primus per. Iob. In eo autem differunt, quod per. Iul. incipit cum 1 Ianuar., per. autem Iob. cum 23 Sept. quae differentia est nouem mensium. Differunt praeterea

F

forma

forma annorum; illa enim annis Iulianis, haec vero annis tropicis constat, quorum differentia a condito mundo ad praesens tempus 46 dies efficit.

§. 6.

Anni ante diluuium a Mose per numerationem annorum patriarcharum, quibus inceperunt liberos illos, qui ad seriem generis Noae pertinent, procreare, ab Adamo vsque ad 601 annum aetatis Noae accuratissime indicantur:

	Hebr.	LXX.	Samarit.	
Ab Adami creatione vsque ad natiu. Seth. —	130	230	130	130
a Seth vsque ad Enos — —	105	205	105	235
ab Enos — ad Kenan — —	90	190	90	325
a Kenan — ad Mahalael — —	70	170	70	395
a Mahalael — ad Jared — —	65	165	65	460
a Jared — ad Henoch — —	162	162	62	622
ab Henoch — Methufalah — —	65	165	60	687
a Methufalah — ad Lamech — —	187	167	67	874
a Lamech — ad Noah — —	182	188	53	1056
a Noah vsque ad finem diluuii —	601	601	601	1657
	1657	2243	1303	

Adieci in hoc laterculo numerum annorum patriarcharum secundum calculum septuaginta interpretum & codicis Samaritani. Cum autem utriusque careant auctoritate diuina, merito textus hebraei calculum illis praeponimus; imprimis cum anni huius periodo Iobelee respondeant. Sed quaeritur merito, quales hi anni fuerint, & ad quam formam a Mose numerentur? Atque id quidem Moses ipse per recensionem anni diluuii indicat, se secundum annos lunae - solares numerare, ut supra ostendi.

§. 7.

Anni post diluuium vsque ad natiuitatem Abrahami sequenti modo a Mose numerantur

a diluio

	Hebr.	LXX	Samarit.	
a diluuiō ad Arphachfad	2	2	2	1659
ab Arphachfad — ad Cainan	0	130	0	
ad Salah	35	135	135	1694
ad Eber	30	130	130	1724
ad Phaleg	34	134	134	1758
ad Regu	30	130	130	1788
ad Serug	32	132	132	1820
ad Nahor	30	130	130	1850
ad Thara	29	79	79	1879
ad natiuitatem Abrahami	130	70	70	2009
	352	1072	942	

De anno natiuitatis Abrahami a quibusdam quidem dubitatum est, an sit 130 Tharae, cum Moses expresse dicat, eum esse genitum anno 70 aetatis Tharae Gen. XI, 26. Quoniam vero Moses hic simul natiuitatis natu maiorum fratrum Nahor & Haran mentionem facit: colligi inde potest, eum tantummodo annum notare velle, quo Tharah incepit liberos procreare. Eodem enim capite & sequente dicitur: Abrahamum anno 75 aetatis Dei iussu ex Haran & patrem eius mortuum esse 205 aetatis anno, post cuius decessum demum exijt, vt Stephanus affirmat Act. VII, 4. Ex quibus consequitur, Abrahamum natum esse anno 130 aetatis patris sui, nam 130 & 75 efficiunt omnino 205. Conuenit etiam hoc apprime cum annis periodi Iobel. Incidit enim hic annus natiuitatis Abrahami patriarchae primarii in 2009 annum huius periodi, qui est annus 41 Iobeleus a mundo condito, a quo vsque ad possessionem terrae Canaan 15 & ad mortem Christi vsque 45 anni Iobelei numerantur, qui 45 cycli faciunt magnam periodum epactarum, quam supra ostendi, ex quibus saltem summus ille consensus historiae sacrae cum hac periodo colligi potest.

§. 8.

A nativitate Abrahami ad vocationem eius sunt	—	75	2009
a vocatione Abrah. ad natiuit. Isaaci	—	25	2084
— — ad natiuit. Iocobi	—	60	2169
— — ad introitum in Aegyptum	—	130	2299
— — ad exitum ex Aegypto	—	400	2699
— — ad distribut. terrae Canaan	—	45	2744
			735

Hi anni omnes claris verbis in S. Scriptura prostant: dubium modo de annis 400 mansionis populi in Aegypto non leue existit, si praedictio 400 annorum Abrahamo facta Gen. XV, 13. cum verbis Mosis comparatur, qui annos quibus Israelitarum patres in Aegypto morati sunt ad 430 numerat Exod. XII, 40. Euanescit autem hoc dubium, si tempus mansionis, quod Moses definit, ab introitu Iosephi in Aegyptum numeratur, qui 30 annos prius, ac pater cum familia sua in Aegyptum peruenit. Maior vero difficultas ex annis proauorum Mosis existit, qui annos 400 non attingere videntur. Haec difficultas quibusdam chronologis tanta visa est, vt textui potius vim afferre & annos 430 a vocatione Abrahami numerare, ac tempus mansionis ad 215 annos tantum restringere maluerint. Cum vero ratio huius difficultatis in eo potissimum sita sit, vt Kahathum inter animas numerent, quae cum Iacobo in Aegyptum venere, illa euanescet, si modo assumis Kahathum in Aegypto natum esse. Id enim minime contradicit designationi animarum, quae in Aegyptum venerunt. Inter eas etiam decem filii Beniamini numerantur, de quibus autem diei non potest, eos tempore introitus in Aegyptum iam natos fuisse, cum Beniamin vix annos 20 compleuisset. Ex his colligi potest, Mosen tantummodo capita & auctores generum designare voluisse, qui etiam post introitum in Aegyptum demum nati sunt. Quod si vero Kahath in Aegypto natus est, anni caeterorum patrum tunc facile congruunt cum 400 annis

75	=	anni Leui post introitum in Aegyptum, quo genuit Kahathum anno aetatis suae 133
122	—	— Kahathi, quo genuit Amram
123	—	— Amram, quo genuit Mosen
80	—	anni aetatis Mosis tempore exitus
<hr/>		
400		

Atque

Atque hae quidem sunt aetates quatuor virorum Gen. XV, 16, post quas Abrahami posterum in Canaan introirent, quod etiam demum post mortem Moysi factum est, qui anno ante ingressum moriebatur. Requirit etiam tantum temporis spatium ratio periodi Iobeleae, quae absque hoc mutila esset.

His quoque non contradicit Paulus, quando de promulgatione legis dicit, eam 430 annos post testamentum promissionis factam esse; siquidem non de promissione prima Abrahamo facta, sed de promissione iterata & Iacobo a Deo confirmata loquitur, a qua 430 isti anni numerandi sunt.

§. 9.

Annus, quo Israelitae ex Aegypto migrarunt, fuit secundum computum allatum 2699^{mus}. Characteres, quibus hic annus insignitur & certo figitur sunt sequentes:

1) quartus esse debet in cyclo Iobeleo, quia ultimus cycli annus est 46us ab exitu, quo terra Canaan distributa est, Ios. XIV, 10. & post cuius decursum periodus Iobelea incipit.

2) dies 15 mensis Abib, quo exitus factus est, in feriam quintam cadere debet, quia dies 23 sequentis mensis Sabbathum fuit Exod. XVI, 22.

3) plenilunium seu 14us dies mensis Abib in feriam 4^{am} cadere debet.

4) a fundatione templi Salomonis aequè 479 annos distare debet, quippe fundamentum eius anno 480 ab exitu iactum est.

Omnes hi characteres probe quadrant in annum 2699 per. Iob. nam hic annus:

1) est quartus in cyclo Iobel. quod facile per diuisionem huius numeri annalis cum 49 inueniri potest, quotum enim 55 & residuum 4 indicant, esse quartum annum in cyclo Iobel. 56 a condito mundo-

2 & 3) Character secundus & tertius ex epacta huius anni XVI & littera Dom. A iudicari possunt. Illa enim, vti §. 22 cap. I demonstratum, indicat plenilunium seu 14to diem mensis Abib huius anni in 26 April. incidere, qui dies in calendario litt. d. notatus feria 4ta est, quam fer. 5ta exitus secutus est.

4) quartus character apparebit, si infra demonstrabitur, templi aedificium anno 3178 periodi Iobel. esse inceptum.

§. 10.

Ab exitu vsque ad annum distributionis terrae Canaan sunt 46 anni. Id patet ex verbis Calebi tempore distributionis prolatis: *Eram, inquit annos 45 natus, cum Moses seruus Dei me ad terram explorandam mitteret, & nunc ego annum 85 ago* Ios. XIV, 7. 10. Haec missio fiebat secundo anno post exitum, atque hinc annus distributionis erat 46 ab anno exitus. Anno sequenti 47, qui est 2745 period. Iob. quisque ad quietam possessionem haereditatis suae venerat, & terram colere incipiebat. Hinc ab hoc anno supputatio periodi Iob. Iudaicae initium sumit.

§. 11.

Periodus Iobelea Iudaica a Deo ipso originem ducit, quippe qui Iudaeos docuit secundum annos Sabbathicos & Iobeleos numerare. Huic non contradicit, quod periodus Iob. iam cum primo anno mundi inceperit, siquidem rationem suam in motu solis & lunae habet. Licet enim iam tum fuerit, & adhuc per omnia tempora perdurat; tamen supputatio secundum eam ignota fuit; Deus autem ipse Iudaeos docuit supputationem annorum secundum illam instituere & annum Iobeleum festum habere. Hinc merito distinguitur inter periodum Iobel. mundanam & Iudaicam. Illa cum ortu mundi incipit & per omnia tempora currit. Haec autem ad sola tempora reipublicae Iudaicae pertinet. Incipit ab anno *κληρονομιας* 2745, & vsque ad mortem Christi 4214 per 30 cyclos Iobel. perdurat.

§. 12.

Character primarius huius anni 2745 est, quod cum illo nouus cyclus Iobel. nempe 57^{mus} a condito mundo, incipiat, & quod cyclus hebdo-

hebdomadalis & litterarum dominicalium annorum tropicorum, qui cum anno antecedente 2744 finitur, denuo cum hoc anno initium summat, pari modo, vt in primo anno mundi factum est, vti iam supra §. 25 cap. 1 notatum; Ex quo iam concludi potest, eum esse annum huius periodi initialem. Testatur hoc etiam consensus huius anni cum aliis annis Sabbathicis & Iobeleis. Sic annus decimus quintus Hiskiae, qui est 3479 periodi Iobel. extra controuersiam annus Sabbathicus, imo Iobeleus est, sic quoque annus 4018, quo Eupator Hierosolymam obsedit 1 Macc. V, 49, item 4046, quo secundum Iosephum Simon Maccaebaeus trucidatus est, & 4144, quo Hierosolyma ab Herode & Sosio capta est, sunt anni Sabbathici, quippe hi numeri omnes cum 7 diuisi tolluntur.

§. 13.

Complectitur autem periodus Iobelea Iudaica totam historiam Iudaeorum a primordio reipublicae eorum, vsque ad mortem Christi, & quoniam ea est singularissima, Deus eam etiam tribus miraculis, quae in sole temporum gubernatore acciderunt, memorabilem fecit. Sub initium huius periodi sol stetit per totum diem in medio coeli. In medio eius tempore Hiskiae regis radii solares in horologio solari retrogradi facti sunt. In fine eius tempore mortis Christi sol tenebris inuolutus est.

§. 14.

Dissecatur autem haec periodus per se ipsam in tres partes aequales, quarum quaeque consistit 490 annis, seu 10 cyclis Iobeleis, qui in summa 1470 annos perficiunt, & hae sunt tres periodi minores. Prior incipit cum anno primo cycli primi Iobelei Iudaici, & finitur cum anno decimo Iobeleo 2234. Primus cyclus Iobel., seu priores 49 anni continent res Iudaeorum a distributione & possessione terrae Canaan ad primam seruitutem sub Cusan; quae statim post primum annum Iobelem insequabatur; secundo anno Iobeleo Iudaei veniebant in seruitutem sub Eglon. In tertio erant sub potestate Iabin. Cum quarto incipiebat seruitus sub Midianitis. In quinto liberabantur a tyrannide Abimelechi. In sexto per Iephta iugum Ammonitarum excutiebant. In septimo a Samuele in libertatem a seruitio Philistaeorum graui vindicabantur. In octauo Dauid regnum obtinuit plenarium. In nouo templi aedifi-

aedificium consummatum & in decimo per mortem regis Abiam & subsequens regnum Assae idololatria abrogata & magna reformatio cultus Dei facta est. Obseruandum hic est, omnes mutationes notabiliores, quae in hoc temporis spatio acciderunt, anno Iobeleo accidisse, quod sane mirum & specimen prouidentiae diuinae, quae efficit, vt omnia suo tempore fiant, praeclarum est.

§. 15.

Totum spatium temporis sub iudicibus comprehendit septem cyclos Iobeleos, seu 343 annos. Hoc inde probatur. Ab exitu vsque ad foundationem templi Salomonis sunt 480 anni; si ab his subtrahuntur anni 46 ante distributionem terrae Canaan, item 7 anni Samuelis, 40 anni Saulis, 40 anni Dauidis, & 14 primi anni regni Salomonis, qui in summa 137 annos conficiunt, remanent 343 anni pro tempore regiminis iudicum. Anni trecenti, quos Iephta pro habitatione Israelitarum in vrbibus Ammonitarum indicat Iud. XI, 26. tempus hoc ab introitu in terram Canaan vsque ad annum 4tum Iepthae determinat, a quo vsque ad victoriam Samuelis in Philistaeos notabilem, adhuc 49 anni remanent. Huic numero Paulus non contradicit Act. XIII, 20. Haec verba enim authentice ita leguntur: Postea fere post 450 annos dedit eis iudices. Ex quibus facile intelligi potest, apostolum non annos iudicum, sed annos praecedentes ab introitu in Aegyptum vsque ad iudices numerare, & hoc cum nostra supputatione probe conuenit. Nam anni mansionis in Aegypto erant 400, peregrinationis in deserto 40 & occupationis terrae Canaan 6. qui collecti faciunt 446 annos & prope accedunt ad 450. Hinc etiam Paulus *vs* adiiicit, & annos non praecise, sed numero saltem rotundo determinat.

§. 16.

Cum itaque hic numerus 343 annorum seu septem cyclorum Iobeleorum, quo iudices vsque ad Samuelem rem gesserunt, extra controuersiam positus sit; anni qui cuique iudicum in S. Scriptura adscribuntur & anni requiei & seruitutum ita sunt ordinandi, vt cum hoc numero conueniant. Sic requies sub Ehud 80 annorum non apud omnes tribus aequae diu durauit. Illae enim quae meridionalem partem terrae incolebant, requie perpetua per omnes istos annos fruebantur. Septentriona-

trionales vero post 20 annos a rege Iabin subiugatae, per annos 20 in seruitute grauiori tenebantur, vsque dum per Deborah & Barak liberatae, postea per 40 annos quietae manerent. Hanc requiem sequebatur septennis seruitus sub Midianitis anno Iobeleo 4to, a quibus per Gideon liberati per annos 40 tranquille degebant. Hanc quietem infecuta triennis Tyrannis Abimelechi, quae vero anno 5to Iobeleo, illo per lapidem trucidato, cessauit. Postea Thola 23 annos in pace in Ephraimitas regnauit. Nono autem anno Iairi transiordani ab Ammonitis in seruitutem redacti, post 18 annos per Iephtha Gileaditam in libertatem vindicati anno Iobel. 6to. Post eum regnarunt in his tribubus Ebzan 7, Elon 10, Abdon 8 annos. In caeteris tribubus Eli, qui simul pontificatum tenebat, populum gubernauit per 40 annos, nempe a 16to anno Iairi vsque ad mortem suam. Vigesimo primo anno regiminis sui, qui erat primus regiminis Elon, Philistaei meridionalem regionem subiugabant, sub quo iugo grauiori per 40 annos incolae huius regionis gemebant. Excitabat quidem Deus Simsonem statim ab initio huius suppressionis, qui per 20 annos hostibus multum detrimenti mira & heroica sua fortitudine fecit; tandem vero seipsum cum magno numero procerum Philistaeorum sub ruinis domus a se subrutae sepeliuit. Quo facto Israelitae fortiores facti, Philistaeos aggressi, ab iisdem vero repulsi, ipsam arcam foederis temere secum in pugnam attulerunt; tam infelici tamen successu, vt ipsi in fugam verterentur & arca foederis rapta in potestatem hostium veniret. Quo nuntio allato Eli, senectute languidus, terrefactus, paralyti percussus de sella mortuus cecidit, postquam 40 annos pontificatum & regimen gesserat. Sic Simson & Eli vno anno perierunt. Post mortem Eli Samuel ad gubernacula accessit, cum autem populus corruptus in pertinacia sua permaneret, Deus eum adhuc 20 annos sub iugo Philistaeorum premi fuit 1 Sam. VII, 2. donec tandem calamitatibus fracti, se ad Deum seria poenitentia conuerterent, ductu Samuelis hostes aggredierentur & eos fulgure & tonitru de coelo territos ad interuersionem caederent. Quae victoria infecuta anno 7mo Iobeleo. Sic anni 343 regiminis iudicum perquam commode comparari possunt, vt contradictio omnis tollatur.

§. 17.

Post hanc victoriam Samuel adhuc septem annos populum liberatum solus gubernauit. Cum autem hic regem peteret, Saul Deo

G

conni-

connuente Rex electus, qui 40 annos regnum tenuit, quem David, pietate & fama clarus, secutus. Hic iam fere 10 annos ante mortem Sauli a Deo reiecti a Samuele vnctus, & post mortem in locum eius a tribu Iuda constitutus; sed demum secundo anno, qui erat annus 8vus Iobeus, ab omnibus tribubus receptus est, & postea adhuc 38, & in summa 40 annos regnavit.

§. 18.

Dauidem excepit Salomo, sapientissimus regum, qui anno quarto regni sui fundamentum templi amplissimi iecit, anno 480 ab exitu ex Aegypto. Consummatum est hoc aedificium splendidissimum anno vndecimo, mense Bul, anno Iobeus 9no. Postea adhuc regnavit 29 & in summa 40 annos.

§. 19.

Salomonem secutus est filius Rehabeam, a quo ob nimium rigorem decem tribus defecerunt, & proprium regem Ierobeam elegerunt, a quo tempore regnum diuisum diu mansit. Post mortem Rehabeami qui 17 annos regnavit, successit filius eius Abiam 18vo anno regni Ierobeami, qui tres fere annos regnum tenuit. Quo mortuo Assa ad imperium peruenit, anno 20 Ierobeami, qui est annus 10mus Iobeus, cum quo prima periodus Iobelea clauditur.

§. 20.

Ab hoc tempore vsque ad finem regni Israelitici chronologia biblica valde perplexa atque confusa videtur, quia anni regum Iudae, cum annis regum regni Israelitici comparati, in omnibus non conuenire videntur. Euanescet autem omnis confusio, si modo anni regum Iudae pro fundamento ponuntur & deinde anni regum Israel qualicunque ratione probabili ad hos accommodantur. Quodsi enim in tam remotis temporibus, de quibus pleraeque circumstantiae nos latent, nobis aliquid obscuri obuenit, non mirum est, si rem acu tangere non possumus. Satis iam est in hoc casu, si qualicunque ratione probabili nodum euoluamus. Sic autem nodus in regum annorum comparatione euoluitur, si anni aut pro inchoatis, aut inchoati pro consummatis numerantur, aut anni institutionis & substitutionis discernuntur, aut anni interregni interponuntur. Quodsi vero adhuc dubium remanet, nihil interest, si modo anni in summa conueniant.

§. 21.

§. 21.

Anni regum regni Iudae vsque ad euerfionem regni Israel. faciunt in summa 256, vti sequens designatio ostendit:

Rehabeam regnavit	17 ann.	Athalia regnavit	6 ann.
Abiam	— 3	Ioas	— 40
Affa	— 41	Amazias	— 29
Iofaphat	— 25 — 22	Afarias	— 52 51
Ioram	— 5 — 8	Iotham	— 15 16
Ahasia	— 1	Ahas	— 16
		Hiskias vsque ad	
		euerf. Samariae.	6
			164
			92
			256

92 ann.

Hanc epocham regni Israelitici non plures neque pauciores annos completi quam 256, id ex anno 15 Hiskiae, qui Sabbathicus & Iobeus est irrefragabiliter demonstrari potest. Cum enim hic annus 265tus sit in epocha regni Iudae; euerfio autem regni Israel. in anno 6to huius regis facta sit; epocha regni Iudae non plures neque pauciores annos quam 256 continere potest. Quodsi quidem omnes anni regum Iudae, vti prostant, numerantur, eueniunt 260, quatuor nempe plures, quam in epocha numerantur, qui autem de annis Iofaphati & Affariae, qui filios suos ante mortem in consortium regni assumerunt, decurtandi sunt 2 Chron. XXI, 3. 2 Reg. XV, 5. 2 Chron. XXVI, 21. Cum igitur certum sit, epocham regni Iudae vsque ad euerfionem regni Israel. ex 256 annis constare; necesse est, vt epocha regni Israel. ex totidem annis constet, ita vt nonus vltimi regis Hoseae annus sit 256tus. Quodsi vero annos regum regni Israel. cum annis 20 interregnum inter Ierobeam & Zachariam & inter Pekah & Hoseam colliges, habebis 262, atque sic 6 plures annos, quam in Epocham extant, vti sequens designatio ostendit:

G 2

A.

A.				B.				
1	Ierobeam regnavit	22 ann.	21	9	Iehu regnavit	—	28 ann.	
2	Nadab	—	2	1	10	Ioahas	—	17
3	Baefa	—	24	23	11	Ioas	—	16
4	Ella	—	2	1	12	Ierobeam II.	—	41
5	Amri	—	12	10	13	Interregnum	—	11
6	Ahab	—	22	22	14	Zacharias	—	1
7	Ahasia	—	2	2	15	Menahem	—	10
8	Ioram	—	12	12	16	Pekaiiah	—	2
<hr/>				<hr/>				
		98	92			164	164	
						98	92	
						<hr/>	<hr/>	
						262	256	

Hi 6 anni supergredientes retrahendi sunt, vt numerus cum numero annorum epochae conueniat. Id optime fieri potest in columna prima a Ierobeam ad Ioram. Quoniam enim Ioram & Ahasia rex Iudae vno tempore perierunt, anni etiam vtrorumque regum vsque ad hoc temporis punctum collineare debent. Cum itaque anni collecti 6 annos ab annis regum Iudae differant, retractio illorum commode fieri potest ab annis Ierobeam, Nadab, Baefa & Amri; sic omnis difficultas facili negotio diremta & concordia horum annorum restituta erit.

§. 22.

Secunda periodus Iobelea historica incipit cum vndecimo cyclo Iobel. & primo anno regni Assae, & constat, vti prior, ex 490 annis, qui vsque ad initium septuaginta hebdomadum Danielis pertingunt. Id quod initium huius periodi memorabile reddit, est magna illa reformatio, quam Assa ob idololatriam irreptam suscepit. Anno 36 epochae regni Israel. Assa rex Iudae & Baefa rex Israel. vi & armis disceptarunt, quod vsque ad mortem huius durauit.

§. 23.

In annis regni Assae sequentes reges in Israel fuerunt. In anno 2do Nadab, in 3 Baefa, in 26 Ella, in 27 Simri & Amri, quorum vterque per 4 annos de regno certauit, donec Amri post mortem Simri anno Assae

Affae 31 ad quietam possessionem veniret & dehinc 6 annos solus, & reliquos duos cum filio suo Ahab, cui regnum tradiderat, regnaret, a quo tempore etiam anni 22 regni Ahabi numerandi sunt, quod is demum anno 38 Affae suscepit & 20 annos regnavit. Vxorem duxit Iesabel, regis Sidoniae Ethbaal filiam, a qua, idololatria Baalifica in regnum introducta, fundamentum omnis mali, quod domum eius & regnum postea vastavit, iactum est.

§. 24.

Iosaphat successit patri suo anno 4to Ahabi non solum in regno, sed etiam in zelo pro cultu diuino & republica bene instituenda. In annum 8vum regni sui incidit annus Iobeus 12mus. Anno 17 regni sui Ahasia eodem anno ad regnum peruenit, quo pater eius Ahab in pugna cecidit, & postero nondum finito periit, quo anno etiam Ioram frater eius ei successit & 12 annos regnavit.

§. 25.

Ioram Iosaphati filius iam in 17 anno patris sui substitutus, anno 23 institutus & post mortem eius demum coronatus est. Exinde patet, quomodo anni regni Iorami regis Israel cum his comparandi sint 2 Chron. XXI, 3. 2 Reg. I, 17. 2 Reg. VIII, 16.

Ahasia, Iorami regis Iud. filius, quem ex Athalia progenuit, patrem excepit in regno anno 12 Iorami regis Israel, & vix annum sceptram tenuit, cum a Iehu simul cum Ioramo rege Israel, quem visitauerat, trucidatus est. Hinc anni regum vtriusque regni nunc de nouo incipiunt.

§. 26.

Athalia, foemina imperitandi cupida, regnum post mortem filii occupavit, & omnem regiam stirpem extinxit, solo Ioas Ahasiae filio infante excepto, qui Dei prouidentia conseruatus & anno septimo, Athalia trucidata, per pontificem Ioiada rex proclamatus est. Hic templum restauravit anno Iobeleo 12.

Iehu imperium cepit eodem tempore cum Athalia & regnavit 28 annos in Israel. Eum secutus est Ioahas filius eius anno 23 regis Ioas. Regnavit 17 annos in multo labore cum Syriis, quare etiam filium suum

suum Ioas sibi tres annos ante mortem, in 37mo anno regis Iud. Ioas, subiunxit.

§. 27.

Amazias, filius Ioas regis Iud., regnavit 29 annos & a subditis suis, quorum odium in se susceperat, trucidatus est anno 13 Iobeleo. In anno 15 regni eius Ierobeam II rex in Israel factus, qui 41 annos & antea 12 annos cum patre regnavit.

§. 28.

Asarias Amaziae filius 16 annos natus regnum Iud. cepit anno 16 coimperii Ierobeami & per 52 annos feliciter imperium gessit. In anno regni sui 26 Ierobeam moriebatur, & filius eius Sacharias non prius quam anno 38 Asariae post interregnum 11 annorum ad imperium pervenit & illud tantum 6 menses obtinuit; quippe a Sallum interfectus, hic autem a Menahem itidem post unum mensem occisus, qui tandem imperium anno 39 Asariae obtinuit & 10 annos regnavit. Huic, anno 50 Asariae, filius Pekaiiah successit, quem vero sequenti anno Pekah occidit, & regnum occupavit, anno 52 Asariae.

§. 29.

Iotham Asariae filius cum Pekah fere eodem tempore regnum cepit, & etiam totidem annos nempe 20 regnavit, & quidem 16 solus, 1 cum patre & 3 cum filio suo Ahas.

§. 30.

Ahas filius Iothami ad imperium pervenit anno 17 regni Pekah, & regnavit 16 annos. Ad hunc, cum in bello implicatus esset cum rege Pekah & Rezin rege Syriae, qui toti regno interitum minabantur, maxime perterritum, propheta Iesaias a Deo missus est, qui ei nunciaret, ut metum abiiceret & Deo confideret, quia regnum Iudaicum non prius interitum esset, quam virgo filium peperisset, cuius nomen esset Immanuel. Haec magna promissio facta est 735 annos seu 15 cyclos Iobeleos ante Christum natum.

Anno 12 regni Ahas Holoas post interregnum 9 annorum rex Israel factus, sed demum anno tertio ad possessionem pervenit, & ab
hinc

hinc 9 annos regnavit. Cum eo regnum Israelit. periit. Samaria enim a rege Assyriae Salmanassare capta & eversa, totus populus in captiuitatem ductus est. Id quod accidit anno 6to Hiskiae & anno 256 aerae regni Israelitici.

§. 31.

Hiskias filius Ahas post mortem patris anno 4to Hoseae regnum obtinuit. Sub initium anni 15 regni sui, cum ab hoste infensissimo rege Assyr. Sanherib Dei auxilio liberatus esset, incidit in morbum grauissimum & cum morti proximus esset & Deum intensis precibus imploraret, propheta Iesaias ad eum a Deo mittebatur, vt ei nunciaret, se non solum ab hoc morbo conualiturum, sed etiam adhuc 15 annos victurum esse. Ne vero dubitaret, promissionem hanc per miraculum in radiis solis confirmabat, vt umbra decem lineas in horologio retrograda fieret. Annum, quo hoc accidit, fuisse Iobeleum, Iesaias ipse indicat, quando hoc pro signo liberationis ab Assyriis assert: *In hoc anno, (qui erat 14 Hiskiae, quo Sanherib innumeris fere copiis terram inuadebat, quae terrae fruges conculcabant) ede, quae conculcata sunt, in postero, quod sponte crescit* 2 Reg. XIX, 29. Ex quo sequitur, annum hunc 15 fuisse Sabbathicum seu Iobeleum, quo fruges absque seminatione sponte crescebant. Atque hic annus propterea notatu dignissimus est, quia est medius periodi Iobeleae Iudaicae, nempe decimus quintus Iobeleus, a quo vsque ad mortem Christi aequae 15 anni Iobelei, perinde vt a natiuitate Abrahami vsque ad initium periodi Iobel. Iud. eiusmodi 15 anni Iobelei sunt. Hinc Deus quoque hunc tanquam annum singularem & notabilem miraculo quodam in radiis solis notauit.

§. 32.

Manasses, filius improbus probi parentis, regnum cepit post mortem Hiskiae anno aetatis 12 & regnavit 55 annos. Ei successit Ammon filius eius & regnavit 2 annos, quem secutus est eius filius Iosias rex ille magnus & pius, de quo iam 300 annis ante per prophetam tempore regis Ierobeam praedictum erat, quod regna Iudae & Israel in cultu Dei reuniturus sit 1 Reg. XIII, 2. Templum iterum reparauit tempore anni Iobel. 17. Mortuus est vulneribus, quae in pugna contra regem Aegypti Pharaonem Necho acceperat, anno 31 regni sui.

§. 33.

§. 33.

Ioahas filius Ioasi minor tres tantummodo menses regnavit, & a Pharao Necho victus in Aegyptum ductus, & Eliakim frater maior in locum eius constitutus & in signum subiectionis nomine Ioiakim insignitus est. Anno quarto regni sui, Nebucadnezar rex Babyloniae contra regem Aegypti magno numero copiarum proficiscebatur, ut urbem Carchemim Aegyptiis eriperet; atque hac occasione Hierosolymam occupabat, templum spoliabat & multos iuvenes nobiles secum Babyloniam duxit, inter quos & Daniel erat. Ab hoc anno, qui est 3585 periodi Iobel. numerantur anni 70 captivitatis Babylon, qui cum primo anno Cyri finiuntur. Post sex annos redibat Nebucadnezar, & regem ipsum, qui ab eo defecerat, victum abducebat, postquam 11 annos regnaverat.

§. 34.

Iechonia filius Ioiakim tres tantum menses imperium tenuit & a Nebucadnezare cum plerisque nobilibus Babylonem, ductus est, a quo tempore Ezechiel captivitatem numerat. Hunc excepit Zedekia filius tertius Iosiae, qui cum rege Aegypti Pharao Hophra foedus iniit. Hinc Nebucadnezar, a quo defecerat, iratus Hierosolymam venit, eam post biennem obsessionem cepit, & cum templo funditus deleuit, anno 3604 periodi Iobel. Cum hoc anno & deletione urbis & templi 390 anni peccatorum finiuntur, de quibus Ezechiel dixit c. IV, 5. & incipit magnum illud sabbatum 70 annorum punitivum, de quo prophetae praedixerunt Zach. I, 1. 2 Chron. XXXVI, 21. Talis exitus funestus erat regni, quod Deus ipse constituit, propter peccata atroxia deleuit. Stetit hoc 470 annos a Davide; 390 a defectione 10 tribuum, 134 ab eversione regni Israelit. & 427 a fundatione templi.

§. 35.

Tertio anno post eversionem Hierosol. Tyrus a Nebucadnezare per 13 annos obsidebatur, qui post occupationem eius diripiebat Aegyptum & magna praeda onustus Babylonem redibat. Hic victoriis & diuitiis elatus, furore septenni corripiebatur, a quo liberatus adhuc vnum annum magna gloria regebat, postquam 43 annos regnaverat.

§. 36.

§. 36.

Nebucadnezareem secutus est in regno filius eius Euilmerodach, qui Iechoniam anno 37 captiuitatis suae ad summos honores extulit. Hunc Neriglissar anno secundo imperii occidit & filium suum Laborsoardochum, adhuc pupillum, in regnum instituit; quod ipse ut tutor per quatuor annos administrauit. Ipso autem in praelio cum Medis interfecto, & filio eius nouem mensibus post quoque occiso, Belsazer filius Euilmerodachi, qui in canone Ptolemaei Nabonadius nominatur, regnum occupat, & 17 annos regnat. Hic vltimus fuit ex regibus Babyloniae.

§. 37.

Cyrus rex Persarum, qui in S. Scriptura Cores appellatur, ducentis annis ante a Deo praedestinatus, Ies. XLIV, 28. in societate Darii Medi, qui alias Cyaxares vocatur, Babylonem obsedit, eaque per insidias occupata, Belsazarem inopinatum & epulantem oppressit, eoque occiso Darius Medus in regnum instituit; tertio vero anno post, Dario mortuo, ipse gubernacula suscepit. Atque is est, qui captiuitatem Iudaeorum secundum praedictionem Dei soluit, cum aequae 70 anni completi essent, anno 3655 periodi Iobelesae.

§. 38.

Succesor Cyri erat filius eius Cambyfes, qui apud Esram Ahasuerus nominatur. Hic templi aedificationem impulsu Samaritanorum interdicebat, id quod etiam succesor eius Smerdes, quem Esra Arthasaltham nominat, fecit. Cum vero Darius Hystaspis 8 annos post mortem Cyri ad imperium venisset; & Iudaei instinctu prophetarum Haggai & Zachariae aedificationem templi apud eum strenue vrgerent: is non solum permisit, sed etiam multum auxilii ad opus perficiendum attulit. Inceptum hoc aedificium sacrum anno secundo Darii, & sexto anno consummatum, magna ceremonia inaugurabatur, d. 3 mensis Adar anno 3674 periodi Iobelesae, 70 annos post excidium prioris templi & $7 \times 70 = 490$ post consummationem eiusdem. Sequens annus 3675 erat annus 19 Iobelesus & 133 Sabbathicus, annus nempe magnus remissionis, qua a seruitute liberati ad quietam terrae possessionem redierant. Sic enim cum hoc anno anni deuastationis praedestinati, & Sabbathum

H

magnum

magnum punitium clauduntur 2 Chron. XXXVI, 21. Zach. I, 1. c. VII, 5. Tam accurate omnia cum Iobelea & Sabbathica supputatione conueniunt, vt coecus esset, qui hic non cognosceret prouidam circa tempora, ad res gestas Iudaeorum ordinandas, Dei curam.

Eodem anno 6to Darius Babylonem, quae contra eum rebellauerat, astu Zopyri occupauit & muris ad dimidium dirutis, ac portis aeneis orbatis, eam ita vastauit, vt haec munitissima & splendidissima vrbs temporibus posteris in vastam solitudinem conuersa sit, secundum praedictiones prophetarum Ier. L, 51. c. XXV, 12. Ier. XLVII. Regnauit Darius secundum Marmora Arundeliana annos 28, qui etiam optime conueniunt cum chronologia Biblica & Iobelea.

§. 39.

Darium excepit Xerxes filius eius, qui in libro Esther Ahasuerus nominatur. Regnauit 21 annos. Tertio anno imperii conuocabat omnes regni sui proceres, sine dubio, vt cum eis de expeditione, quam versus Graecos suscipere volebat, deliberaret, & magnificentiam suam ostenderet. His epulum splendidissimum per 180 dies dabat, quo vxorem suam Vasthi immorigeram publice repudiavit. Anno quinto, qui erat decimus post pugnam Marathoniam, suscepit expeditionem versus Graecos copiis fere innumeris; a quibus tamen & mari & terra caesus, in Asiam reuersus, omnia templa deorum Beli, templo amplissimo non excepto, euertit; quo facto prophetae impletae sunt Ier. LI, 9. Ier. LI, 44. 47. 52. L, 2. Post reditum, anno regiminis septimo, Estherem vxorem duxit, quae postea anno eius imperii 12 intercessione sua genus suum a consiliis Hamani perditis, & ab interneccione vindicauit; in cuius liberationis memoriam Iudaei diem 14 mensis Adar festum celebrant. Facta est haec liberatio eodem die anni 3708 per. Iobel.

§. 40.

Artaxerxes Longimanus, qui Artasastha ab Esra nominatur 41 annos regnauit. Is est, qui septimo anno imperii Esram cum mandato Hierosolymam misit, vt cultum Dei & rempublicam Iudaeorum ordinaret Esr. VII, 11. 12. Anno 20 regiminis eius Nehemias denuo mandatum seu potius veniam ab eo accepit, muros, aedificia & plateas vrbs
Hierosolymae

Hierosolymae perficiendi. Quoniam igitur ambo haec mandata ad vnum finem respiciebant, urbem nempe plenarie reficiendi, & prius, quod Esrae datum, proprie formam mandati habebat; alterum vero potius permissio quam mandatum erat, hinc 70 hebdomades annales, seu anni Sabbathici, optime a primo numerantur, quibus apud Daniele cap. IX tempus aduentus & mortis Messiae & euerfionis reipublicae Iudaicae accurate determinatur.

§. 41.

Hunc terminum initialem huius periodi, quam periodum Iobeleanam Danielis voco, esse verum, id non solum ex cohaerentia historiae; sed & imprimis ex characteribus & coniunctione cum periodo Iobeleana ad oculum demonstrari potest. Septimus annus Artaxerxis, quo hoc mandatum exiit, est annus Iobeleanus 20, seu annus 3724 periodi Iobel. cum quo secunda sectio periodi historiae Iudaicae 490 annorum clauditur, & est simul 70mus post captiuitatem a Cyro solutam. A condito mundo est 76tus annus Iobeleanus, seu annus 3724 periodi Iobeleanae & quod memoratu dignum, cum hoc anno omnes fere cycli temporum, vti cyclus Iobeleanus, Sabbathicus, solis, lunae & epactarum tam Iulianarum, quam tropicarum clauduntur, vti supra cap. I. §. 25 & 26 iam indicatum & demonstratum est, atque sic, vti in primo anno mundi, denuo incipiunt.

§. 42.

Cum itaque cum anno 3724, qui est annus septimus Artaxerxis, fere omnes cycli temporum claudantur, & cum 3725to, qui est octauus annus Artaxerxis, denuo incipiant, atque ita noua periodus temporum existat, quae priori ab initio mundi inchoatae plane similis est; periodus autem Danielis noua, singularis & a Deo ipso reuelata periodus fit: hinc certissime concludi potest, annum octauum Artaxerxis seu 3725tum per. Iobel. esse terminum initialem periodi Danielis.

§. 43.

Haec periodus Danielis est vera periodus Iobeleana; cum periodo Iobel. tam mundana quam Iudaica aequaliter procedit; constat ex meris annis Sabbathicis & Iobeleanis; &, quod mirum, haec periodus tot

H 2

annos

annos in se complectitur, quot anni Sabbathici a condito mundo vsque ad initium eius effluerunt, nempe 532: nam 7×532 conficiunt 3724 annos & a 533 cyclo Sabbathico haec periodus initium sumit.

§. 44.

Mutationes, quae in hac periodo contigerunt, angelus qui Danieli hanc periodum reuelauit, in tria temporis segmenta diuidit. Prius est septem annorum Sabbathicorum seu 49 annorum communium, qui constituunt vnum cyclum Iobelem. In hoc tempore muri, aedificia & plateae vrbis Hierosol. in pristinum statum restituerentur. Secundum segmentum continet 62 septimanas = 434 annos. In fine horum Christus dux vitae truculenta morte extingueretur, vt non amplius illis in auxilium foret. Tertium segmentum continet vnam adhuc seu vltimam septimanam. In hac multi qui in Christum crederent in foedere cum ipso inito confirmarentur. In medio autem septimanae seu ante decursum eius sacrificia cessarent, & templum a populo ethnici ducis profanatum cum populo & terra in plenaria desolatione iacerent, eaque desolatio secundum Dei decretum vsque ad finem mundi perduraret.

§. 45.

Ex hoc praesagio angeli apparet, periodum istam, quam angelus definit, cum ipsa desolatione templi, vrbis & terrae finituram esse. Cum autem periodus Iobelea 490 annorum sese cum anno mortis Christi 4214 claudat, ad periodum Danielis adhuc supplementum 42 annorum adiciendum est, vt ad euersionem & desolationem praedictam pertingat. Id etiam commode fieri potest, si vltima septimana, quam angelus a caeteris separat, & tanquam peculiarem atque ab aliis diuersam considerat, pro septimana magna nempe $7 \times 7 = 49$ annorum sumitur. Hoc facto periodus constabit ex 532 annis, & similis est periodo solis & lunae Dionysiacae vid. supra c. I. §. 28. Quae periodus cum praecise septies a condito mundo vsque ad initium periodi Danielis circumuoluta sit, quid euidentius esse potest, quam octauam periodum esse istam periodum Danielis hebdomadalem? Et sic quoque omnia praedicta angeli quadrant. Nam post 62 septimanas Christus extinctus est in vltima septimana Iobelea. In vltima vero hebdomade magna Danielis 49 annorum multi ad fidem in Christum conuersi & in foedere confirmati, &

prius

prius quam haec septimana clauderetur, eversio & desolatio urbis, templi & terrae totius facta, & in fine illius, qui cadit in 4256 annum per. Iob. omnia desolata apparuerunt.

§. 46.

Caeterum haec periodus Danielis hebdomadalis singulare providentiae diuinae circa ecclesiam suam testimonium perhibet. Cum enim ab hoc tempore tam relationes biblicae, quam prophetiae & chronologia cessent; Deus huic temporis interuallo cum hac singulari periodo solis & lunae prospexit, ut esset quasi filum chronologicum usque ad consummationem & impletionem omnium prophetiarum & promissionum, & ut simul certum characterem temporis aduentus Messiae, eius mortis & insequentis plenariae eversiois reipublicae iudaicae exhiberet.

§. 47.

Artaxerxem in regno secutus est Darius Nothus, qui 19 annos regnavit. Annus 15 regni eius erat annus Iobeus 21, cum quo anni primarum septem septimanarum periodi Daniel. clauduntur. Successor eius fuit Artaxerxes Mnemon, qui 46 annos regnum tenuit. In ultimis annis regni sui Iudaei crudelissimam persecutionem a Bacio eius Dynasta perpeffi sunt, quae septem annos duravit & cum anno Iobeo 22 cessavit. Eiusmodi persecutio etiam eos pressit, cum Artaxerxes Ochus, qui 21 annos regnavit, in expeditione contra Phoenicios & Aegyptios cum copiis suis terram Iudaeam pertransiret. Ochi successor erat Arses, qui tantum 2 annos regnavit. Ultimus Persarum rex erat Darius Codomannus, quem Alexander Magnus tribus proeliis vicit, & totum Persarum regnum occupavit. Moriebatur Alexander anno sexto, postquam Babylonem ceperat, anno period. Iobel. 3858. Post eius decessum duces eius regna subacta inter se dispertiebantur. Seleucus Babyloniam cepit anno 12 post mortem Alexandri, anno 3870 per. Iobel., & simul Persiam, Mediam & Syriam subegit, a quo anno aera Seleucidarum incipit, ad quam in libris Maccabaeorum anni numerantur. Sequens annus 3871 est annus Iobeus 23.

§. 48.

Sequuntur nunc reges Syriae, quorum nomina & annos regiminis tantum afferam ad rimam chronologiae vsque ad duces Iudaeorum explendam.

				3869 Per. Iob.
Seleucus regnavit vt Rex Syriae	—	—	—	32
Antiochus Soter	—	—	—	19
Antiochus Theos	—	—	—	15
Seleucus Callinicus	—	—	—	20
Seleucus Ceraunus	—	—	—	3
Antiochus Magnus	—	—	—	36
Seleucus Philopator	—	—	—	11
Antiochus Epiphanes	—	—	—	12
Antiochus Eupator	—	—	—	2
Demetrius Soter	—	—	—	9
Alexander Bala	—	—	—	7
Demetrius Nicator	—	—	—	2
Antiochus VI.	—	—	—	1
				4038 Per. Iob.

§. 49.

Simon primus dux & pontifex Iudaeorum a populo communi suffragio electus anno aerae Seleuc. 170 & 4039 period. Iobel. & pacifice magna cum gloria 8 annos regnavit, & a genero suo Ptolemaeo per infidias trucidatus est, anno 4046 period. Iobel. qui annus secundum Iosephum Sabbathicus erat.

Iohannes Hyrcanus Simonis filius successit patri & populum a iugo Syrorum plane liberavit. Occupavit etiam Sichem, & templum Samaritanorum in monte Garizim diruit. Subiugavit quoque Edomitas & ad religionem Iudaeorum amplectendam impulit. Regnavit 31 annos.

Aristobulus filius natu maior patrem secutus & primus post captiuitatem fuit, qui titulum regis assumpsit, 484 annos post captiuitatem Iechoniae, vt Iosephus & Eusebius testantur. Regnavit autem tantum vnicum annum.

§. 50.

§. 50.

Alexander Iannaeus imperium 27 annos magna crudelitate gessit & populum contra se rebellem fecit. Post mortem eius Alexandra vxor eius regimen gessit 6 annos, & filium natu maiorem Hyrcanum pontificem constituit; qui vero post mortem matris fratri Aristobulo pontificatum simul cum regno cedere & ad Aretam Arabiae regem fugere coactus est. Hoc accidit anno Iobel. 28. 4116 period. Iobel. quae discordia fundamentum lapsus reipublicae Iudaicae posuit. Cum enim Pompeius Syriam Romanis subiugasset, Hyrcanus ad eum confugit, & eius ope Hierosolymam occupauit anno olymp. 714, Urbis Romae conditae 691 & period. Iobel. 4119. Idem vero erat principium insequentis Romanorum potestatis in Iudaeos. Cum enim postero tempore Iulius Caesar principatum obtineret, constituit Antipatrem Herodis patrem ob officia praestita praesidem Iudaeae, Hyrcanum autem in ducatu & pontificatu confirmauit. Is Antipater postea filium suum maiorem Phaselum regioni Iudaeae, Herodem vero filium minorem regioni Galileae praefecit: Aristobulus autem frater Hyrcani Romae veneno extinctus est.

Postero tempore Herodes Mariamnen Aristobuli neptem sibi matrimonio iunxit, vt se cum regia stirpe vniret & propiorem accessum ad regiam dignitatem haberet. Antigonus vero Aristobuli filius Hierosolymam ope Parthorum occupauit, annos 23 postquam pater abrogatus erat, & Hyrcanum amputatis auribus, in Parthiam misit. Quo facto Herodes Romam profectus, auxilium contra Parthos & sibi regium titulum conciliauit anno Olymp. 737 & V. R. C. 714, per. Iob. 4142. His impetratis in Iudaeam reuersus & auxilio romani ducis Sosii Hierosolymam expugnauit, Antigonum captum truncauit, & regiam potestatem sibi vindicauit, tres annos postquam regium titulum acceperat, anno periodi Iobel. 4145. Et sic Asmonaeorum regnum, quod secundum Iosephum 126 annos a Iuda Maccabaeo durauerat, desit. Regnauit Herodes multa crudelitate per annos 37. Vt autem populum sibi infensum leniret, templum amplificauit & splendide exornauit, vt Salomoni regi similis videretur. Incepit hoc opus secundum Iosephum anno 19 imperii & duobus annis & 6 mensibus consummauit, anno periodi Iobeleae 4165, qui est annus Iobeleus 29. Misere mortuus est circa pascha anni regiminis 38, periodi Iobeleae 4182.

§. 51.

§. 51.

Tempore regis Herodis & quidem anno proximo ante mortem eius Christus dux nostrae salutis natus est, anno 4to Olymp. 194, V. C. 747, per. Jul. 4713. per Iobel. 4181. Hoc patet ex tempore aduentus magorum & infanticidii Herodis. Is enim statim post discessum Magorum omnes infantes Bethlehemi, qui biennes & infra erant interfici iussit, iuxta tempus, quod accurate a magis explorauerat, quo stella eis apparuisset. Cum itaque stella eodem tempore, quo Christus natus est, Magis apparuerit, sequitur inde, Christum iam annum vnum natum fuisse, cum Magi Hierosolymam venirent. His obstare videtur, quod Maria cum infante post purificationem non Bethlehemum sed Nazarethum, se contulerit Luc. II, 39. Verum nullibi dicitur, Magos Bethlehemi infantem inuenisse; ablegabantur quidem ab Herode Bethlehemum, vt ibi infantem explorarent: illi autem, cum extra Hierosolymam stellam iterum viderent, quae eis tanquam viae dux praebat, sequebantur non Herodis instructionem sed stellae ductum, quae eos eo ducebat, quo infans erat, nempe Nazarethum.

§. 52.

Annus ante mortem Herodis est 4181us periodi Iobel. atque hunc esse annum natiuitatis Christi, adhuc ex aliis argumentis probandum est. Cum enim hic annus centrum quasi chronologiae biblicae sit, in quo omnia tempora collineant, necesse est, vt rite demonstretur, hunc & non alium esse annum natiuitatis Christi. Id vero ex annis muneris inchoati & mortis Christi optime demonstrari potest.

§. 53.

Annus, quo Christus munus suum propheticum inchoabat, erat 46tus postquam Herodes templum splendide exornauerat, & a quo tempore semper aliquid superaedificatum est; sic enim verba Iudaeorum interpretanda sunt, quibus Christo in primo paschate muneris sui respondebant: Hoc templum per 46 annos aedificatum est, id enim non de aedificatione Herodis, quae vt §. 50 dictum, annis duobus & sex mensibus perfecta est, sed de superaedificatione & exornatione, quae per 46 annos vsque ad id tempus durauit, intelligendum est. Quod si nunc anno periodi Iobel. 4165, quo aedificatio Herodis consummata fuit,

addas

addas 46 annos, veniunt 4211, qui vero idem annus est, quo Christus incepit docere; si ab hoc subtrahis 30 annos, quos Christus natus erat, cum munus suum adiret Luc. III, 23. manent 4181 pro anno natiuitatis. Idem aliter ostendi potest. Anno 15 imperatoris Tiberii, Iohannes incipiebat docere Luc. III, 1. Christus vero anno sequenti nempe 16to Tiberii munus suum adiit. Is autem annus secundum canonem Ptolemaei est 777 ann. aerae Nabonass. His ad 3434, terminum initialem huius aerae additis, eueniunt 4211, a quibus 30 annis subtractis, remanent 4181. Atque id etiam conuenit cum Petauii aliorumque recentiorum chronologorum supputatione, qui annum natiuitatis Christi 4713 periodi Iul. statuunt, a quibus si subtrahis 532 manent 4181 periodi Iobelee pro anno natiuitatis Christi.

§. 54.

Alterum argumentum ab anno mortis & crucifixionis Christi 4214 desumitur. Hic annus certis characteribus insignitur:

- 1) debet esse vltimus in periodo Iobelea Iudaica,
- 2) sequatur post 69 septimanam Danielis, post quam Christus secundum Daniellem excidendus erat,
- 3) pascha seu 14tus Nisan in feriam 5tam incidat, qua Christus paschalem agnum cum discipulis comedit & 6ta crucifixus est,
- 4) sit trigessimus quartus currens aetatis Christi,
- 5) sit 4tus in 202ta Olymp. quo secundum testimonium Phlegontis, tanta eclipsis solis extitit, vt sexta diei hora, dies in noctem obscurissimam versus sit.

Hi characteres in nullum alium, quam in 4214tum periodi Iobelee quadrant: hic enim 1) est annus 30 & quidem vltimus Iobeleus in periodo Iobelea Iudaica, cum quo morte Christi facta omnia consummata & prophetiae impletae sunt,

2) est septimus annus post 69 septimanam annalem Danielis, post quam Christus secundum praedictionem excidendus & morte atroci afficiendus erat,

3) pascha, quod d. 14 mensis Nisan celebrandum erat, & quod Christus cum discipulis suis die ante mortem suam celebrauit, incidit in hoc anno in feriam 5tam, quae eadem est, qua Christus agnum paschalem cum discipulis suis comedit: patet hoc ex epacta anni 4214 tropica XIV & litt. Dom. B. secundum illam enim nouilunium mensis Nisan huius anni cedit in 15 April, & dies 14tus abhinc in 28 April, cuius littera characteristica est F. quae a B. numerata indicat feriam 5tam,

4) est porro hic annus trigessimus quartus aetatis Christi; anno enim 30 aetatis suae Christus munus suum adiit; anno 31 ad primum pascha, anno 32 ad secundum, anno 33 ad tertium Hierosolymam peruenit, & anno 34 in quarto paschate crucifixus est, quod si nunc 33 annos retroueras a 4214, incidet in 4181, qui est annus natiuitatis,

5) idem annus 4214 est annus 4 Olymp. 202 seu 808 eius aerae currens. Si enim hos numeros 808 addis ad 3406, qui est annus initialis aerae Olymp. habebis 4214.

§. 55.

Anno igitur natiuitatis itemque mortis Christi determinato, omnes alii sequentes anni secundum illum determinari possunt. Iam ante dictum & probatum est, periodum Iobeam Iudaicam cum anno mortis Christi clausam esse; supersunt itaque ad euerfionem reipublicae Iudaicae & plenariam terrae Iudaeae deualtationem adhuc 42 anni, qui nempe vltimam septimanam annorum magnam Danielis cum septem annis vsque ad mortem Christi iam effluxis perficiunt. In his annis 42 magnus numerus Iudaeorum ac gentiliu per praedicationem Euangelii ad fidem in Christum conuersus, fideles autem in fide & foedere confirmati sunt. Cum autem plerique Iudaeorum in incredulitate & pertinacia sua perseuerarent, Deus tandem repugnantiae illorum pertactus, eos in perniciem plenariam dedit. Anno enim 65 p. C. nat. bellum cum Romanis ex improviso conflatum est. Nam Cestio Floro Romanorum praefide crudeliter in Iudaeos imperante, illi ad arma se contulerunt, & cum contra Cestium Gallum Syriae praesidem, qui ad sedandam rebellionem venerat, aliquoties feliciter pugnassent, atque ferociores facti essent, Nero imperator Flauium Vespasianum cum magno exercitu misit, qui mox totam Galilaeam subegit, & ipsum Iosephum praesidem huius regionis cepit. Nerone autem eodem tempore mortuo, Vespasianus, imperator creatus, filio suo Tito imperium militare dedit. Hic anno 70 p. C. n. ipso paschatis festo, cum magnus confluxus hominum in vrbe esset, Hierosolimam obsedit, & post quatuor menses primo templum & deinde vrbe expugnauit & plane deleuit, anno periodi Iobeleae 4251; reliquos quinq; annos Romani vastatione totius terrae consumebant, vt anno vltimo periodi Danielis 4256 desolatio consummata esset. Atque hic quidem periodus Iobelea historica clauditur; chronologica autem, vt cum principio mundi inceptit, sic ad finem mundi vsque continuat, atque hinc etiam omnes res gestae sequentium temporum ad eam tanquam ad normam perfectissimam adornari & disponi possunt. Vt autem ratio huius dispositionis eo magis appareat, totam periodum Iobeam Iudaicam in sequentibus tabulis chronologico-historicis secundum ordinem cyclorum Iobeleorum delineauit & ob synchronismum aeram Olympiacam, Romanam & Nabonassaricam cum memorabilibus temporum segmentis ex historia profana adieci, vt hic totum chronologiae historicae antiquioris ambitum, vno quasi intuitu collustrare, & simul sacrae & profanae chronologiae concentum perspicere possis.

Caeterum totum opus chronologiae Iobeleae summi laboris, quod in his paginis praeliminando quasi in compendium retraxi, quamquam accuratissimum tempora & annos secundum solem & lunam dimetiendi modum proponat, ea propter non confeci, vt nouam quasi praesentium & futurorum temporum in constituendis annis methodum proponam: sed vt potius clarissime eluceat, chronologiam Biblicam perfectissimam & vere fundamentalem, nec non ab omnibus erroribus verisque contradictionibus mundam esse; id quod ad probandam sacrarum litterarum diuinam originem, magnum pondus addere, nemo his intellectis dubitabit.

TABVLA

TABVLA HISTORICO-CHRONOLOGICA IOBELEA.

Annus Iobel.	Cycl. Iob. I	II	III	IV
1	1 Iofua 2745	1 Seruitus sub Cufan	2 2843	13 2892
2	2 25 M. C.	2 8	3	14
3	3	3	4	15
4	4	4	5	16
5	5	5	6	17
6	6	6	7	18
7	7 2751	7 2800	8 2849	19 2898
8	8	8	9	20
9	9	1	10	1 quies omnium tri-
10	10	2 quies sub Athniel	11	buum sub De-
11	11	3 40	12	bora & Barak
12	12	4	13	40
13	13	5	14	5
14	14 2758	6 2807	15 2856	6 2905
15	15	7	16	7
16	16	8	17	8
17	17	9	18	9
18	18	10	1 quies omnium tri-	10
19	19	11	buum sub Ehud	11
20	20	12	20	12
21	21 2765	13 2814	4 2863	13 2912
22	22	14	5	14
23	23	15	6	15
24	24	16	7	16
25	25	17	8	17
26	1 Seniores	18	9	18
27	2 24	19	10	19
28	3 2772	20 2821	11 2870	20 2919
29	4	21	12	21
30	5	22	13	22
31	6	23	14	23
32	7	24	15	24
33	8	25	16	25
34	9	26	17	26
35	10 2779	27 2828	18 2877	27 2926
36	11	28	19	28
37	12	29	20	29
38	13	30	1 Seruitus tribuum	30
39	14	31	transmontan,	31
40	15	32	sub Iabin	32
41	16	33	20	33
42	17 2786	34 2835	5 2884	34 2933
43	18	35	6	35
44	19	36	7	36
45	20	37	8	37
46	21	38	9	38
47	22	39	10	39
48	23	40	11	40 finis go. lan. quietis.
49	24 2798	1 Seru. sub Moabitis	12 2891	1 Seru. sub Midianit.

Annus Iobel.	Cycl. Iob. V		VI		VII	
1	2	2941	1 Thola	2990	5 12	3039
2	3	M. C.	2 23		6 13	
3	4		3		1 Ebzan, 7	
4	5		4		2 15	
5	6		5		3 16	
6	7		6		4 17	
7	1	quies sub Gi- 2947	7	2996	5 18	3045
8	2	deon 40 ann.	8		6 19	
9	3		9 Troia eueria	2998	7 20	
10	4		10		1 Elon 10	1 Simfon 20
11	5		11		2 22	2 Seruitus sub Philistaeis
12	6		12		3 23	3 40
13	7		13		4 24	4
14	8	2954	14	3003	5 25	5 3052
15	9		15		6 26	6
16	10		16		7 27	7
17	11		17		8 28	8
18	12		18		9 29	9
19	13		19		10 30	10
20	14		20		1 Abd. 8	11
21	15	2961	21	3010	2 32	12 3059
22	16		22		3 33	13
23	17		23		4 34	14
24	18		1 Iair		5 35	15
25	19		2 22		6 36	16
26	20		3		7 37	17
27	21		4		8 38	18
28	22	2968	5	3017	9 39	19 3066
29	23		6		10 40	20 Eli & Simfon pereunt.
30	24		7		1 Samuel	21
31	25		8		2 27	22
32	26		9 Seruit. sub Ammonit.		3	23
33	27		10 18		4	24
34	28		11		5	25
35	29	2975	12	3024	6	26 3073
36	30		13		7	27
37	31		14		8	28
38	32		15		9	29
39	33		16 1 Eli pontifex		10	30
40	34		17 2 40		11	31
41	35		18 3		12	32
42	36	2982	19 4	3031	13	33 3080
43	37		20 5		14	34
44	38		21 6		15	35
45	39		22 7		16	36
46	40		1 Iephta 6		17	37
47	1	Abimelechi tyrannis	2 9		18	38
48	2		3 10		19	39
49	3	liberatio 2989	4 11 liberat. ab Amm.		20	40 Liberat a Seru. Philist.

Annus Iobel.	Cycl. Iob. XI			Cycl. Iob. XII		
	Reges r. Iud.		Reges r. Israel	Reg. r. Iud.		Reges r. Israel.
1	1	Alia 41	3235 21	9	3284	12
2	2		M.C. 22	10		13
3	3		1 Nadab 2	11		14
4	4		1 Baſa 24	12		15
5	5		2	13		16
6	6		3	14		17
7	7		4	15	3290	18
8	8		5	16		19
9	9		6	17		20
10	10		7	18		1 Ahafia
11	11		8	19		2
12	12		9	20		1 Ioram
13	13		10	21		2
14	14		11	22	3297	12
15	15		12	23		3
16	16		13	24	Ioram 1	4
17	17		14	25	inſit. 2	5
18	18		15	26	8 3	6
19	19		16	27	coron tus	7
20	20		17	28	5 5	8
21	21		18	29	6	9
22	22		19	30	7	10
23	23		20	31	3304	11
24	24		21	1	Ahaſia 1	12
25	25		22	2	Athalia 6	1 Iehu
26	26		23	3		2 28
27	27		24	4		3
28	28		1 Ella 2	5		4
29	29		2 Amri 12	6	3311	5
30	30		2 Simri 4	7		6
31	31		3	8		7
32	32		4	9	Ioas	8
33	33		5 Amri Solus 6	10	40	9
34	34		6	11		10
35	35		7	12		11
36	36		8	13	3318	12
37	37		9	14		13
38	38		10	15		14
39	39		11 Ahab Subſtitutus	16		15
40	40		12 22	17		16
41	41		1 Ahab Coronatus	18		17
42	42		2 20	19		18
43	43		3	20	3325	19
44	44		4	1		20
45	45		5	2		21
46	46		6	3		22
47	47		7	4		23
48	48		8	5		24
49	49		9	6		25
			10	7		26
			11	8	3332	
			12	9		
			13	10		
			14	11		
			15	12		
			16	13		
			17	14		
			18	15		
			19	16		
			20	17		
			21	18		
			22	19		
			23	20		
			24	21		
			25	22		
			26	23		
			27	24		
			28	25		
			29	26		
			30	27		
			31	28		
			32	29		
			33	30		
			34	31		
			35	32		
			36	33		
			37	34		
			38	35		
			39	36		
			40	37		
			41	38		
			42	39		
			43	40		
			44	41		
			45	42		
			46	43		
			47	44		
			48	45		
			49	46		
			50	47		
			51	48		
			52	49		
			53	50		
			54	51		
			55	52		
			56	53		
			57	54		
			58	55		
			59	56		
			60	57		
			61	58		
			62	59		
			63	60		
			64	61		
			65	62		
			66	63		
			67	64		
			68	65		
			69	66		
			70	67		
			71	68		
			72	69		
			73	70		
			74	71		
			75	72		
			76	73		
			77	74		
			78	75		
			79	76		
			80	77		
			81	78		
			82	79		
			83	80		
			84	81		
			85	82		
			86	83		
			87	84		
			88	85		
			89	86		
			90	87		
			91	88		
			92	89		
			93	90		
			94	91		
			95	92		
			96	93		
			97	94		
			98	95		
			99	96		
			100	97		

Annus

Annus Iobel.	Cycl. Iob. XIII			Cycl. Iob. XIV	
	Reg. r. Iud.	Reges r. Israel.		Reg. r. Iud.	Reges r. Israel.
1	21	3333 27		1 Afarias	16
2	22	M.C. 28		2 52	17
3	23	1 Ioahas		3	18
4	24	2 17		4	19
5	25	3		5	20
6	26	4		6	21
7	27	3339 5		7 3388	22
8	28	6		8	23
9	29	7		9	24
10	30	8		10	25
11	31	9		11	26
12	32	10		12	27
13	33	11		13	28
14	34	3346 12		14 3395	29
15	35	13		15	30
16	36	14		16	31
17	37	15 Ioas substitut.		17	32
18	38	16		18	33
19	39	17		19	34
20	40	1 Ioas coronatus		20	35
21	1 Amazias 29	2 16		21 3402	36
22	2	3	Aera Olymp.	22	37
23	3	4		23	38
24	4	5		24	39
25	5	6		25 3406	40
26	6 Sardanapalus rex	7		26	41
27	7 Affyr. interit.	8		27 1 Interregnum	
28	8 3360	9		28 3409	2 11
29	9	10		29	3
30	10	11		30	4
31	11	12		31	5
32	12	13		32	6
33	13	14		33	7
34	14	15		34	8
35	15 3367	16 1 Ierobeam II		35 3416	9
36	16	2 41		36	10
37	17	3		37	11
38	18	4		38	1 Saccharias
39	19	5		39 Phul R. Affyr.	1 Sallum
40	20	6		40	1 Menahem
41	21	7		41	2 IO
42	22 3374	8	Aera Roman	42 3423	3
43	23	9		43	4
44	24	10		44	5
45	25	11		45	6
46	26	12		46	7
47	27	13		47	8
48	28	14		48 3429	9
49	29 3381	15		49 3430	10

Annus

Annus Iob.	Cycl. Iob. XV			Cycl. Iob. XVI							
	11 aet. Ol.	11 aet. Rom.	11 aet. Nabonaff.	Reg. r. Iud.	Reg. r. Ifrael.	aet. Ol.	11 aet. Rom.	11 aet. Nabo	m. Thot. in	Reg. r. Iud.	Varia
1	26	3	1	50 3431	1 Pekaia	75	52	46	febr.	16 Hiskias	3480
2	27	4	2	51 M.C.	2 2	76	53	47	15	17	
3	28	5	3	52 1 Iotham	1 Peka	77	54	48		18	
4	29	6	4	2 16	2 20	78	55	49		19	
5	30	7	5	3 3435	3	79	56	50	14	20	
6	31	8	6	4	4	80	57	51		21	
7	32	9	7	5 3437	5	81	58	52		22	3486
8	33	10	8	6	6	82	59	53		23	Tarentum cond.
9	34	11	9	7	7	83	60	54	13	24	
10	35	12	10	8	8 Tiglatpil.	84	61	55		25	
11	36	13	11	9	9 R. Aff.	85	62	56		26	
12	37	14	12	10	10	86	63	57		27	
13	38	15	13	11	11	87	64	58	12	28	
14	39	16	14	12 3444	12	88	65	59		29	3493
15	40	17	15	13	13	89	66	60		1 Ma-	
16	41	18	16	14	14	90	67	61	11	2 naffes	
17	42	19	17	15	15	91	68	62		3 55	
18	43	20	18	16	16	92	69	63		4	
19	44	21	19	1 1 Ahas	17	93	70	64		5	3498
20	45	22	20	2 16	18	94	71	65		6	Epocha Archontum Athenient.
21	46	23	21	3 3451	19	95	72	66	10	7	bellum Mess. II Affarhaddon R. Bab.
22	47	24	22	4	20	96	73	67		8	
23	48	25	23	5	1 Interregn.	97	74	68		9	
24	49	26	24	6	2 9	98	75	69		10	
25	50	27	25	7	3	99	76	70		11	
26	51	28	26	8	4	100	77	71	9	12	
27	52	29	27	9	5	101	78	72		13	
28	53	30	28	10 3458	6 Salmanaff.	102	79	73		14	3507
29	54	31	29	11	7 (R. Aff.	103	80	74	8	15	
30	55	32	30	12 Senechus	8 Hofeas	104	81	75		16	Tullus Hostibus R. Rom.
31	56	33	31	13 R. Aeg.	9 infit.	105	82	76		17	
32	57	34	32	14	1 coronatus	106	83	77		18	
33	58	35	33	15	2 9	107	84	78	7	19	
34	59	36	34	16	3	108	85	79		20	
35	60	37	35	1 1 Hiskias	4	109	86	80		21	3514
36	61	38	36	2 29	5	110	87	81		22	
37	62	39	37	3	6	111	88	82	6	23	
38	63	40	38	4	7	112	89	83		24	
39	64	41	39	5	8	113	90	84		25	
40	65	42	40	6	9 3470 fi-	114	91	85		26	
41	66	43	41	7	nis regni Ifrael	115	92	86	5	27	
42	67	44	42	8 3472		116	93	87		28	3521
43	68	45	43	9	Sanherib	117	94	88		29	
44	69	46	44	10 Taracus	R. Aff.	118	95	89		30	
45	70	47	45	11 R. Aeg.		119	96	90	4	31	
46	71	48	46	12		120	97	91		32	
47	72	49	47	13		121	98	92		33	
48	73	50	48	14		122	99	93		34	
49	74	51	49	15 an. notab. Iob. 3479		123	100	94	3	35	3528

An. Iob.	Cycl. Iob. XVII			Cycl. Iob. XVIII		
	aer Ol.	aer Rom.	aer Nabon.	aer Ol.	aer Rom.	aer Nab.
1	124	101	95	173	150	144
2	125	102	96	174	151	145
3	126	103	97	175	152	146
4	127	104	98	176	153	147
5	128	105	99	177	154	148
6	129	106	100	178	155	149
7	130	107	101	179	156	150
8	131	108	102	180	157	151
9	132	109	103	181	158	152
10	133	110	104	182	159	153
11	134	111	105	183	160	154
12	135	112	106	184	161	155
13	136	113	107	185	162	156
14	137	114	108	186	163	157
15	138	115	109	187	164	158
16	139	116	110	188	165	159
17	140	117	111	189	166	160
18	141	118	112	190	167	161
19	142	119	113	191	168	162
20	143	120	114	192	169	163
21	144	121	115	193	170	164
22	145	122	116	194	171	165
23	146	123	117	195	172	166
24	147	124	118	196	173	167
25	148	125	119	197	174	168
26	149	126	120	198	175	169
27	150	127	121	199	176	170
28	151	128	122	200	177	171
29	152	129	123	201	178	172
30	153	130	124	202	179	173
31	154	131	125	203	180	174
32	155	132	126	204	181	175
33	156	133	127	205	182	176
34	157	134	128	206	183	177
35	158	135	129	207	184	178
36	159	136	130	208	185	179
37	160	137	131	209	186	180
38	161	138	132	210	187	181
39	162	139	133	211	188	182
40	163	140	134	212	189	183
41	164	141	135	213	190	184
42	165	142	136	214	191	185
43	166	143	137	215	192	186
44	167	144	138	216	193	187
45	168	145	139	217	194	188
46	169	146	140	218	195	189
47	170	147	141	219	196	190
48	171	148	142	220	197	191
49	172	149	143	221	198	192

An. Cyc. Iob.	Cycl. Iob. XIX			Cycl. Iob. XX							
	acr. Ol.	acr. Rom.	acr. Nab.	reg. Bab. & Perf.	Varia	reg. Perf.	Varia				
1	zzz	199	193	Jan. 42	Nebu- 3627	271	248	242	Dec. 8	3676	
2	zzz	200	194	43	cadn. M.C.	272	249	243	28	9	
3	zz4	201	195	9	1 Euil-	273	250	244		10	
4	zz5	202	196		2 merod	274	251	245		11	
5	zz6	203	197		3 Nerigl.	275	252	246	27	12	
6	zz7	204	198	8	2 4	276	253	247		13	
7	zz8	205	199		3	3633	277	254		14	3682
8	zz9	206	200		4		278	255		15	
9	z30	207	201		1 Belfazar	279	256	250	26	16	primus dicta- tor Rom.
10	z31	208	202	7	2 17	280	257	251		17	
11	z32	209	203		3	281	258	252		18	
12	z33	210	204		4	282	259	253	25	19	
13	z34	211	205		5	283	260	254		20	
14	z35	212	206	6	6	3640	284	261	25	21	3689
15	z36	213	207		7		285	262		22	
16	z37	214	208		8		286	263		23	
17	z38	215	209		9	Sardes a Cyro	287	264	24	24	3692
18	z39	216	210	5	10	expugnatae.	288	265		25	
19	z40	217	211		11		289	266		26	
20	z41	218	212		12		290	267		27	
21	z42	219	213		13		3647	291	268	28	3696
22	z43	220	214	4	14		292	269	23	1	Xerxes
23	z44	221	215		15		293	270		2	21
24	z45	222	216		16		294	271		3	
25	z46	223	217		17		295	272		4	
26	z47	224	218		1	Darius	296	273	22	5	
27	z48	225	219	3	2	Medus	297	274		6	
28	z49	226	220		3	fin. cap- tiu. Babyl.	3654	298	275	7	3703
29	z50	227	221		1	Cyrus	299	276		8	
30	z51	228	222		2	6	300	277	21	9	
31	z52	229	223	2	3		301	278		10	
32	z53	230	224		4		302	279		11	
33	z54	231	225		5		303	280		12	
34	z55	232	226	1	6		304	281	20	13	
35	z56	233	227		1	Cambyf.	3661	305	282	14	3710
36	z57	234	228		2	8	306	283		15	
37	z58	235	229	Dec.	3		307	284	19	16	
38	z59	236	230		4		308	285		17	
39	z60	237	231	31	5		309	286		18	
40	z61	238	232		6		310	287		19	
41	z62	239	233		7		311	288	18	20	
42	z63	240	234	30	8		312	289		21	3717
43	z64	241	235		1	Darius	313	290		1	Artaxerxes
44	z65	242	236		2	templ.	314	291		2	Longim.
45	z66	243	237		3	incept.	315	292	17	3	41
46	z67	244	238	29	4		316	293		4	
47	z68	245	239		5	Epochae Conf. Rom.	317	294		5	
48	z69	246	240	28	6	templ. inaugurat.]	318	295	16	6	
49	z70	247	241		7	An. magnus Iobel.	3675	319	296	7	3724

An. Cycl. Iob.	Cycl. Iob. XXI.			m. Thot in.	Cycl. Iob. XXII.								
	Acr. Olymp.	acr. Rom.	acr. Nabon.		Reg. Perf.	Varia	Acr. Olymp.	Ac. Rom.	Ac. Nabon.	Reg. Perf.	Varia		
1	320	297	291	Dec	8	Initium- Septu- 3725	369	346	340	16	3774	Dionysius	
2	321	298	292		9	aginta - hebdom. M. C	370	347	341	17	M. C.	Tyrannus	
3	322	299	293		10	Danielis	371	348	342	18		Syracus.	
4	323	300	294	15	11		372	349	343	19			
5	324	301	295		12		373	350	344	1	Artaxerxes	finis belli Pe-	
6	325	302	296		13		374	351	345	2	Mnemon	lopon.	
7	326	303	297		14	3731 Decemviri Rom	375	352	346	3	46		
8	327	304	298	14	15	creati	376	353	347	4	3781	Athenae a	
9	328	305	299		16		377	354	348	5		Tyrannis libe-	
10	329	306	300		17		378	355	349	6		ratae	
11	330	307	301		18		379	356	350	7			
12	331	308	302	13	19		380	357	351	8			
13	332	309	303		20		381	358	352	9			
14	333	310	304		21	3738	382	359	353	Nov.	10	3787	
15	334	311	305		22	Herodotus	383	360	354	11			bellum Co-
16	335	312	306		23	floruit	384	361	355	30	12		rinth.
17	336	313	307	12	24		385	362	356	13			
18	337	314	308		25		386	363	357	14			Roma a Gallis
19	338	315	309		26		387	364	358	29	15		liberata.
20	339	316	310		27		388	365	359	16			
21	340	317	311	11	28	3745	389	366	360	17	3794		
22	341	318	312		29		390	367	361	18			
23	342	319	313		30		391	368	362	19			
24	343	320	314		31		392	369	363	28	20		
25	344	321	315	10	32	3749 Epochae periodi	393	370	364	21			
26	345	322	316		33	Metonis	394	371	365	22			
27	346	323	317		34	bellum Pelopon.	395	372	366	27	23		Aristoteles
28	347	324	318		35	inceptum	396	373	367	24	3801		nat.
29	348	325	319	9	36		397	374	368	25			
30	349	326	320		37	Plato natus	398	375	369	26			
31	350	327	321		38		399	376	370	26	27		
32	351	328	322		39		400	377	371	28			pugna ad
33	352	329	323		40		401	378	372	29			Naxum
34	353	330	324		41		402	379	373	30			
35	354	331	325	7	1	Darius	403	380	374	25	31	3808	
36	355	332	326		2	Nothus	404	381	375	32			
37	356	333	327		3	19.	405	382	376	33			
38	357	334	328		4		406	383	377	34			
39	358	335	329		5		407	384	378	34			
40	359	336	330		6		408	385	379	24	35	3812	pugna Leu-
41	360	337	331	6	7		409	386	380	36			Grica.
42	361	338	332		8	3766	410	387	381	37			
43	362	339	333		9	bellum Siculum	411	388	382	23	39		
44	363	340	334	5	10		412	389	383	40			
45	364	341	335		11		413	390	384	41			
46	365	342	336		12		414	391	385	42			
47	366	343	337		13		415	392	386	22	43		
48	367	344	338	4	14		416	393	387	44			
49	368	345	339		15	3773	417	394	388	21	45	3822	

an. Cycli Iob.	Aer. Olymp.			mThor. init.	Cycl. Iob. XXIII.			Aer. Olymp.			m. Thor. in.	Cycl. Iob. XXIV.		
	Aer. Olymp.	Aer. Roman.	Aer. Nabon.		Reg.	Perf.	Varia	Aer. Olymp.	Aer. Roman.	Aer. Nabon.		Reg. Syriae	Varia	
1	418	395	389	Nov.	46		3823	467	444	438	Nov.	14	3872	
2	419	396	390		1	Artaxerxes Ochus	M. C.	468	445	439	9	15	M. C.	
3	420	397	391	21	2			469	446	440		16		
4	421	398	392		3	3826	Alexander M. natus	470	447	441		17		
5	422	399	393		4			471	448	442	8	18		
6	423	400	394	20	5			472	449	443		19		
7	424	401	395		6		3829	473	450	444		20	3878	
8	425	402	396		7			474	451	445		21		
9	426	403	397		8			475	452	446	7	22		
10	427	404	398		9			476	453	447		23		
11	428	405	399	19	10		Plato moritur	477	454	448		24		
12	429	406	400		11			478	455	449		25	Antiochia condita	
13	430	407	401		12			479	456	450	6	26		
14	431	408	402	18	13		3836	480	457	451		27	3887	
15	432	409	403		14			481	458	452		28		
16	433	410	404		15		bellum Samniticum	482	459	453		29		
17	434	411	405		16			483	460	454	5	30	Pyrrhus R. Epir.	
18	435	412	406		17			484	461	455		31		
19	436	413	407		18		Epicurus nat.	485	462	456		32		
20	437	414	408		19			486	463	457		33		
21	438	415	409		20		3843	487	464	458	4	34	3892	
22	439	416	410	16	21			488	465	459		35		
23	440	417	411		1	Artes	pugna ad Cheronaeam	489	466	460		36		
24	441	418	412		2			490	467	461		37		
25	442	419	413		1	Darius Codomannus	Philippus R. Maced. occiditur	491	468	462	3	38		
26	443	420	414	15	2	6		492	469	463		39	Prosemaeus Philopator	
27	444	421	415		3			493	470	464		40		
28	445	422	416		4		3850	494	471	465		41	3899	
29	446	423	417		5		pugna ad Arbelam	495	472	466	2	42	bellum Tarentinum	
30	447	424	418		6			496	473	467		43		
31	448	425	419	14	1	Alexander M. 6.		497	474	468		44		
32	449	426	420		2			498	475	469		1	Antiochus Soter. 19.	
33	450	427	421		3			499	476	470	1	2		
34	451	428	422	13	4			500	477	471		3		
35	452	429	423		5		3857	501	478	472		4	3906	
36	453	430	424		6			502	479	473		5		
37	454	431	425		1	Seleucus		503	480	474	31	6		
38	455	432	426	12	2	Nicator		504	481	475		7		
39	456	433	427		3	44		505	482	476		8	finis belli Samnit.	
40	457	434	428		4			506	483	477		9		
41	458	435	429		5			507	484	478	30	10		
42	459	436	430	11	6		3864	508	485	479		11	3913	
43	460	437	431		7			509	486	480		12		
44	461	438	432		8			510	487	481		13		
45	462	439	433		9			511	488	482	29	14		
46	463	440	434	10	10			512	489	483		15		
47	464	441	435		11	3870	Aerae Seleucid.	513	490	484		16	bellum Pun. I. Epocha Marin. Arundel.	
48	465	442	436		12	Epocha		514	491	485	28	17		
49	466	443	437	9	13		3871	515	492	486		18	3920	

an. Cycli Iob.	Cycl. Iob. XXV.			Cycl. Iob. XXVI.			
	Aer. Olymp.	Aer. Roman.	Aer. Nabon.	Reg. Syr.	Varia	Reg. Syriae	Varia
1	516	493	487	19	3921 Berofus hifto- ricus	11	3920. Syracusae ex- pugnatae a M. C. Marcello
2	517	494	488	1	Antiochus	12	
3	518	495	489	2	Theos	13	
4	519	496	490	3	15.	14	
5	520	497	491	4		15	
6	521	498	492	5		16	
7	522	499	493	6	1927	17	3976
8	523	500	494	7		18	
9	524	501	495	8		19	Prot. Epiphian. Rex Aeg.
10	525	502	496	9		20	
11	526	503	497	10		21	
12	527	504	498	11		22	
13	528	505	499	12		23	
14	529	506	500	13	3934	24	3983
15	530	507	501	14		25	
16	531	508	502	15	Prot. Evergetes	26	
17	532	509	503	1	Seleucus	27	pax cum Car- thag.
18	533	510	504	2	Callin.	28	
19	534	511	505	3	20	29	
20	535	512	506	4	(thag.	30	
21	536	513	507	5	3941 pax cum Car-	31	3990 bellum cum An- tiocho M.
22	537	514	508	6		32	
23	538	515	509	7		33	
24	539	516	510	8		34	
25	540	517	511	9	bellum Ligust	35	
26	541	518	512	10		36	
27	542	519	513	11		1	Seleucus
28	543	520	514	12	3948	2	Philopator
29	544	521	515	13		3	11
30	545	522	516	14		4	
31	546	523	517	15		5	
32	547	524	518	16		6	
33	548	525	519	17		7	Prot. Philometor Rex Aeg.
34	549	526	520	18	bellum Illyric.	8	
35	550	527	521	19	3955	9	4004
36	551	528	522	20		10	
37	552	529	523	1	Seleucus	11	
38	553	530	524	2	Ceraun.	1	Antioch.
39	554	531	525	3		2	Epiphanes
40	555	532	526	1	Antioch.	3	12
41	556	533	527	2	M. 36	4	
42	557	534	528	3	Prot. Philopator R. Aeg.	5	4011
43	558	535	529	4	3962	6	
44	559	536	530	5	bellum Punic. II	7	
45	560	537	531	6		8	Perseus r. Ma- ced. in trium- phum ducitur
46	561	538	532	7	pugna ad Cann.	9	
47	562	539	533	8		10	
48	563	540	534	9	bellum Maced. I	11	
49	564	541	535	10	3969	12	4018

an. Cycli Iob.	Cycl. Iob. XXVII.			Cycl. Iob. XXVIII.			
	ser. Olymp.	ser. Rom.	ser. Nabon.	Reg. Syr.	Varia	Reg. Syr.	Varia
1	614	591	585	1	Antiochus Eupator I.	22	4068
2	615	592	586	1	Demetrius Soter. 9.	21	bellum Cimbr.
3	616	593	587	3		23	
4	617	594	588	3		24	
5	618	595	589	4		25	Antiochus Cy-
6	619	596	590	5		26	zicenus R. Syr.
7	620	597	591	6	4025	20	bellum Inguirth
8	621	598	592	7		28	4074
9	622	599	593	7		29	
10	623	600	594	8		30	
11	624	601	595	9	Alexander	19	
12	625	602	596	1	Bala	31	Aristobul.
13	626	603	597	2	7	1	Alexander
14	627	604	598	3		27	
15	628	605	599	4	4032	18	408r
16	629	606	600	5	bellum Pun III	3	
17	630	607	601	6		4	
18	631	608	602	7		5	
19	632	609	603	1	Demetrius	6	
20	633	610	604	2	Nicator 2	7	
21	634	611	605	1	Antiochus VI	8	Seleucus Gryph.
22	635	612	606	1	Simon dux Epoch. Asmon.	9	R. Syr.
23	636	613	607	2	et pontif.	10	4088
24	637	614	608	3	Iud.	11	Antioch. Eu-
25	638	615	609	4	s	12	febres r. Syr.
26	639	616	610	5	Antiochus Si-	13	bellum sociale
27	640	617	611	6	detes r. Syr.	15	
28	641	618	612	7	bellum Numant	14	Triumvir. I.
29	642	619	613	8	4046	15	4095
30	643	620	614	1	Hircanus	16	
31	644	621	615	2	31	17	
32	645	622	616	3		18	Tigranes
33	646	623	617	4		19	r. Syr.
34	647	624	618	5		20	bellum Sertor.
35	648	625	619	6	4053	21	
36	649	626	620	7	Demetr. R. Syr.	22	Alexandero
37	650	627	621	8		23	r. Aeg.
38	651	628	622	9		24	
39	652	629	623	10	Antioch. Gryph.	12	
40	653	630	624	11	R. Syr.	26	
41	654	631	625	12		27	Alexan-
42	655	632	626	13	4060	1	dra 9
43	656	633	627	14		2	
44	657	634	628	15		3	4109
45	658	635	629	16		4	
46	659	636	630	17		5	
47	660	637	631	18		6	
48	661	638	632	19	Ptol. Lathurus	7	
49	662	639	633	20	R. Aeg.	8	
				21	4067	9	Hircanus
				21		1	Aristobul.
							4116

An. Cyc. Iob.	XXIX			XXX		
	aer Ol.	aer Rom.	aer Nabon.	aer Ol.	aer Rom.	aer Nab.
1	712	689	683			
2	713	690	684			
3	714	691	685			
4	715	692	686			
5	716	693	687			
6	717	694	688			
7	718	695	689			
8	719	696	690			
9	720	697	691			
10	721	698	692			
11	722	699	693			
12	723	700	694			
13	724	701	695			
14	725	702	696			
15	726	703	697			
16	727	704	698			
17	728	705	699			
18	729	706	700			
19	730	707	701			
20	731	708	702			
21	732	709	703			
22	733	710	704			
23	734	711	705			
24	735	712	706			
25	736	713	707			
26	737	714	708			
27	738	715	709			
28	739	716	710			
29	740	717	711			
30	741	718	712			
31	742	719	713			
32	743	720	714			
33	744	721	715			
34	745	722	716			
35	746	723	717			
36	747	724	718			
37	748	725	719			
38	749	726	720			
39	750	727	721			
40	751	728	722			
41	752	729	723			
42	753	730	724			
43	754	731	725			
44	755	732	726			
45	756	733	727			
46	757	734	728			
47	758	735	729			
48	759	736	730			
49	760	737	731			

reg. Iud.	Varia	m. Thot in	Aera Christi	Varia
2 4117				
3	Ptol. Auletes R. Aeg.			
1 Hircan. 2 reilitur. 3 23				
4				
5 4123	Triumvir. II.			4172
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12 4130				
13	Dionysius R. Aeg.			
14				
15	pugna Pharfalica			
16				
17				
18				
19 4137	Epocha Aerae Iul.			4186
20				
21	Triumvir. III.			
22				
23				
24				
25				
26				
27	1 Antig.			
2 3.				
3 4144				
4				
5				
6				
7 4151	pugna Acti ca.			4200
8				
9	Augullus imper.			
10				
11				
12				
13				
14 4158				4207
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21 4165				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				

An.

An. Cyc. Iob.	Ol.			m. Thor in	Cycl. Iob. XXXI		Aera Chrifii	Varia
	aer	aer Rom.	aer Nab.					
1	810	787	781	Aug.	34	4215		
2	811	788	782		35			
3	812	789	783	15	36		Caligula imp.	
4	813	790	784		37		4.	
5	814	791	785		38			
6	815	792	786		39			
7	816	793	787	14	40	4221		
8	817	794	788		41		Claudius imp.	
9	818	795	789		42		14	
10	819	796	790		43			
11	820	797	791	13	44			
12	821	798	792		45			
13	822	799	793		46			
14	823	800	794	12	47	4228		
15	824	801	795		48			
16	825	802	796		49			
17	826	803	797		50			
18	827	804	798		51			
19	828	805	799	11	52			
20	829	806	800		53			
21	830	807	801		54	4235		
22	831	808	802		55		Nero imp.	
23	832	809	803	10	56		14.	
24	833	810	804		57			
25	834	811	805		58			
26	835	812	806	9	59			
27	836	813	807		60			
28	837	814	808		61	4242		
29	838	815	809		62			
30	839	816	810	8	63			
31	840	817	811		64			
32	841	818	812		65			
33	842	819	813		66			
34	843	820	814	7	67			
35	844	821	815		68	4249		
36	845	822	816		69		Vespasianus	
37	846	823	817		70	4251	Hierofolyma	
38	847	824	818		71		everfa et de-	
39	848	825	819	6	72		leta.	
40	849	826	820		73			
41	850	827	821		74			
42	851	828	822	5	75	4256	Finis hebdo-	
							madum Danielis et reipubli-	
							cae Iudaicae.	

Ad hoc vacuum suppleendum tabula paschalis tam Gregoriana, quam Iobelea cap. I.
 §. 34. allegata ab anno 1774 vsque ad finem seculi 1800 adiecta est, ut et conuenientia, et differentia, et praeserentia huius prae illa appareat.

Tabula Gregor. paschal.				Tabula Iobelea paschalis			
Anni	epact. Gregor.	plenilun. paschal.	terminus paschal.	epact. tropica	dies a 1. Ian.	plenilun. paschal.	terminus paschalis
1774	XVII	27 M. b	3 Apr. b	17. d. 20h. 9'	85 d. 12 h. 25'	27. M. b	3 Apr. b
1775	XXVIII	15 Apr. g	16 Apr. a	25- 17- 9-	104 4. 9	14 Ap. f	16 Apr. a
1776	IX	4 Ap. c	7 Ap. gf	9- 14- 9	94 18. 25	4 Ap. c	7 Ap. gf
1777	XX	24 M. f	30 M. e	20- 22- 25-	82. 10. 9	23. M. e	30. M. e
1778	I	12 Ap. d	19 Ap. d	1- 19- 26-	101. 13. 8.	11. Ap. c	12 Ap. d
1779	XII	1 Ap. g	4 Ap. c	13- 3- 42	90. 4. 52	31 M. f	4 Ap. c
1780	XXIII	21 M. c	26 M. ba	24- 0- 42	80. 7. 52	20 M. c	26 M. ba
1781	IV	9 Ap. a	15 Ap. g	4- 21- 42-	98. 10. 52.	8 Ap. g	15 Ap. g
1782	XV	29 M. d	31 M. f	16- 5- 59	87. 2. 35.	28 M. c	31 M. f
1783	XXVI	17 Ap. b	20 Ap. e	27- 2- 59	105. 18. 19	16. Ap. a	20. Ap. e
1784	VIII	5 Ap. d	11 Ap. dc	7- 23- 59-	96. 8. 42	5. Ap. d	11 Ap. dc
1785	XIX	25. M. g	27 M. b	19 8 15	84. 0. 19	25 M. g	27. M. b.
1786	O	13 Ap. e	16. Ap. a	0. 5. 16	103. 3. 18.	13. Ap. e	16. Ap. a
1787	XI	2 Ap. a	8 Ap. g	11. 12. 16	91. 20. 18	2 Ap. a	8. Ap. g
1788	XXII	22 M. d	23 M. fe	22. 10. 32.	81. 22. 2	22. M. d	23. M. fe
1789	III	10 Ap. b	12 Ap. d	3. 7. 32	100. 1. 2	10 Ap. b	12 Ap. d
1790	XIV	30 M. e	4 Ap. c	14. 15. 49	88. 16. 45.	30. M. e	4 Ap. c
1791	XXV	18 Ap. c	24 Ap. b	25. 12. 49	107. 8. 29	17 Ap. b	24 Ap. b.
1792	VI	7 Ap. f	8 Ap. ag	6. 9 49	97. 22. 45.	7. Ap. f	8 Ap. ag
1793	XVII	27. M. b	31. M. f	17. 18. 5	85. 14. 29.	27. M. b.	31 M. f
1794	XXVIII	15. Ap. g	20 Ap. e	28 15. 6	104. 6. 12	14 Ap. f	20 Ap. e
1795	IX	4 Ap. c	5 Ap. d	9. 12. 6	93. 20. 28	4 Ap. c.	5 Ap. d
1796	XX	24 M. f	27. M. cb	20. 21. 22	83. 12. 12	23. M. e	27. M. cb
1797	I	12 Ap. d	16. Ap. a	1. 17 22	101. 15. 12	12 Ap. d.	16 Ap. a
1798	XII	1 Ap. g	8. Ap. g	13. 1. 39	90. 6. 55	31. M. f	1. Ap. g
1799	XXIII	21. M. c	24. M. f	23. 22. 39	79. 9. 55	21 M. c.	24. M. f
1800	IV	9 Ap. a	12 Ap. ed	4. 19. 40	99. 12. 44	8 Ap. g	12 Ap. cd

L

Errata.

- pag. 10. lin. 26 lege: et 40 lunaribus annis adiciendae sunt
— 23 — 15 l. determinanda
— 34 — 14 l. Iobeleae.
— 46 — 10 l. 40.
— 72 Sub Col. Varia lege: Tullus Hostilius
— 76 supra pro *Cycl. Iob. XXII.* lege XXIII.

